

371.94076

ณ 165 ก

3

การใช้แบบฝึกการอ่านภาษาไทยของเด็กที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียว
กับเด็กที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ในอายุระดับ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในเขตพระโขนง
สังกัดกรุงเทพมหานคร

ปริญญานิพนธ์

ของ

ณัฐ อารีพงษ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กันยายน 2530

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

176808

การใช้แบบฝึกการอ่านภาษาไทยของเด็กที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียว
กับเด็กที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับ ในอายุระดับ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในเขตพระโขนง
สังกัดกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
มนัส อารีพงษ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กันยายน 2530

การศึกษาเรื่องนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทำความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของเด็กที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียว กับเด็กที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับ ในวามุระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการใช้แบบฝึกการอ่าน

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอยู่เป็นสุขอนุสรณ์ เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร ในภาคแรกของปีการศึกษา 2530 จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียว จำนวน 30 คน และกลุ่มที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับ จำนวน 30 คน นักเรียนทั้งสองกลุ่มได้รับการทดลองโดยใช้แบบฝึกการอ่านภาษาไทยประกอบการเรียนอ่านในช่วงเรียนภาษาไทยโดยมีระยะเวลาในการทดลองกลุ่มละ 90 คาบ คาบละ 20 นาที การวิจัยดำเนินการตามแผนการวิจัยแบบ Pretest - Posttest Design

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลมี 2 ชนิด ได้แก่ 1) แบบฝึกการอ่านภาษาไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 30 แบบฝึก ในตอนท้ายของแต่ละแบบฝึกเป็นข้อคำถามที่ถามความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งเนื้อหาของแบบฝึกเป็นเรื่องสั้น ๆ ตามประเภทของเรื่องที่ตรงกับ ความสนใจของนักเรียน 10 ประเภท ประเภทละ 3 เรื่อง รวม 30 เรื่อง ซึ่งได้จากการสำรวจ 2) แบบทดสอบมาตรฐานวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของสำนักทดสอบ การวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ t - test และ ANCOVA

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียว และกลุ่มที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับ หลังการใช้แบบฝึก การอ่านสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกการอ่าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 2) ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยระหว่างนักเรียนกลุ่มที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียว กับนักเรียนกลุ่มที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับหลังการใช้แบบฝึกการอ่านแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

USING THAI READING EXERCISES UPON CHILDREN WHO LEARN ONLY THAI
AND THOSE WHO LEARN THAI AND ARABIC IN PRATOMSUKSA IV AGE
IN KHET PHRA KHANONG, BANGKOK

AN ABSTRACT

BY

MANUS ARELPONG

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

September 1987

The purpose of this study was to compare Thai reading comprehension of students learning only Thai and students learning both Thai and Arabic in the Pratom Suksa-Four Age by using the Thai reading exercises.

The sample used in the study included 60 Pratom Suksa-Four students in Yu Pensuk Anuson School, Phra Khanong, Bangkok Metropolitan. There were two groups of 30 students each, the first group was simply randomized from students learning only Thai, and the second group from students learning both Thai and Arabic. Both groups were taught by the researcher, using the Thai Reading Exercises in supplement for learning Thai within 90 periods of 20 minutes each. The research design was the Pretest - Posttest Design.

The instruments used for collecting data were two kinds .
(1) Thirty Thai Reading Exercises, constructed by the researcher, with some reading comprehension questions in the last section of each exercise. The contents of the exercises were 30 short passages, three from each of ten categories derived from the survey of students' interest, and (2) The Thai Standardized Test for Pratom Suksa IV of the Test bureau, Department of Instruction and Curriculum Development. The Statistics used for analysing the data were the t - test and ANCOVA.

The research results revealed as follows:

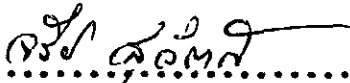
1. The reading comprehension after using the Thai Reading Exercises of the students learning only Thai and of the students learning both Thai and Arabic was significantly higher than the reading comprehension before using the Exercises at .01 level.

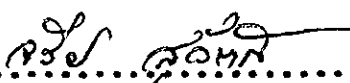
2. The Thai reading comprehension after using the Thai Reading Exercises among the students learning only Thai and the students learning both Thai and Arabic was not significantly different.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

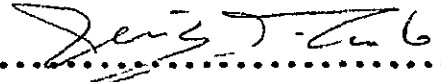
คณะกรรมการสอบ

.... ประธาน

.... ประธาน

.... กรรมการ

.... กรรมการ

.... กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จริย์ สุวัฑดี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทองหล่อ วิภาวิน ที่ได้ให้คำปรึกษาและตรวจแก้ไขจนปริญญานิพนธ์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้

ขอบพระคุณอาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิชาการ และคณะครู โรงเรียน อยู่เป็นสุขอนุสรณ์ เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร ที่ได้กรุณาให้ความร่วมมือในการทดลอง และรวบรวมข้อมูลอย่างดียิ่ง

ขอบพระคุณ อาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิชาการ และคณะครูโรงเรียน วัดปากบ่อ เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร ที่ได้กรุณาให้ความร่วมมือในการทดลองเครื่องมือ อย่างดียิ่ง

ขอบพระคุณ อาจารย์ใหญ่ และอาจารย์ชัยณรงค์ ส้อมวงษ์ โรงเรียนประสาธน์วิทย์วัฒนา เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร ที่ได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการอัดสำเนาเครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัย

ความดีของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบแด่ บิดา มารดา และบูรพาจารย์ผู้ซึ่งได้ ประสิทธิ์ประสาทความรู้ให้กับผู้วิจัยตลอดมา

มนัส อารีพงษ์

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
	ความสำคัญของการวิจัย	5
	ขอบเขตของการวิจัย	5
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ	6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความรู้เบื้องต้นของการอ่าน	8
	ความหมายของการอ่าน	8
	จุดมุ่งหมายของการอ่าน	9
	ประเภทของการอ่าน	11
	พฤติกรรมในการอ่าน	14
	องค์ประกอบที่สำคัญของความเข้าใจในการอ่าน	16
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน	19
	ความมุ่งหมายของการสอนอ่านในชั้นประถมศึกษา	19
	ขั้นต่าง ๆ ของการอ่าน	19
	ทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนอ่าน	25
	หลักการสอนภาษาที่สอง	31
	ความสนใจในการอ่านของนักเรียนในระดับประถมศึกษา	34
	แบบฝึกทักษะทางภาษา	37

งานวิจัยในประเทศ	38
งานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่านในชั้นประถมศึกษา	38
งานวิจัยที่เกี่ยวกับความสนใจในการอ่านของนักเรียนในระดับ ประถมศึกษา	39
งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนภาษาที่สอง	40
งานวิจัยที่เกี่ยวกับแบบฝึกทักษะทางภาษา	44
งานวิจัยต่างประเทศ	45
งานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่านในชั้นประถมศึกษา	45
งานวิจัยที่เกี่ยวกับความสนใจในการอ่านของนักเรียนในระดับ ประถมศึกษา	46
งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนภาษาที่สอง	46
งานวิจัยเกี่ยวกับแบบฝึกทักษะทางภาษา	49
สมมติฐานการวิจัย	50
3 วิธีดำเนินการวิจัย	52
ประชากร	52
กลุ่มตัวอย่าง	52
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	53
วิธีดำเนินการวิจัย	56
การจัดกระทำข้อมูล	58
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	58

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	62
ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียวก่อนและหลังการใช้แบบฝึก การอ่าน	63
ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับก่อนและหลังการใช้แบบฝึก การอ่าน	64
ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่เรียน ทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับก่อนและหลังการใช้แบบฝึก การอ่าน	65
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	66
ความมุ่งหมายของการวิจัย	66
สมมติฐานของการวิจัย	66
วิธีดำเนินการวิจัย	67
สรุปผลการวิจัย	68
อภิปรายผล	69
ข้อเสนอแนะ	71
บรรณานุกรม	74
ภาคผนวก	85

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	ลำดับความสนใจในเรื่องที่อ่านเรียงตามค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย	
	10 ลำดับที่คัดไว้	55
2	รูปแบบการทดลอง	57
3	การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม	60
4	ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียวก่อนและหลังการใช้ แบบฝึกการอ่าน	63
5	ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับก่อนและหลังการใช้ แบบฝึกการอ่าน	64
6	ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียวกับนักเรียนที่เรียน ทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการอ่าน	65

ภูมิหลัง

ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันและ เป็นเครื่องอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ การที่บุคคลจะสามารถใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคม เดียวกันได้นั้นจำเป็นจะต้องมีการถ่ายทอดความคิดเห็น ความรู้ และความเข้าใจต่อกัน การเรียนภาษาจึงเป็นการเรียนทักษะพื้นฐาน ซึ่งนำไปสู่การเรียนรู้วิชาอื่น ๆ ผู้ที่มีความสามารถ หรือทักษะทางภาษาดี กล่าวคือ เข้าใจภาษาได้ดีและใช้ภาษาได้ดี จะดำเนินชีวิตในสังคมได้ดี ตั้งแต่มหาลัทธิสุตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 จึงได้กำหนดเป้าหมายของการเรียนการสอน ภาษาไทยไว้ว่า ให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อความคิด ความเข้าใจ แสวงหาความรู้และมีเหตุผล เพื่อนำไปใช้ในการชีวิตประจำวัน อันจะนำไปสู่ชีวิตที่ผาสุกในสังคม ตามระบอบประชาธิปไตย (กระทรวงศึกษาธิการ 2520 : 1)

ทิศทางภาษาแบ่งออกเป็น 4 อย่างคือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน เป็นที่ยอมรับกันในปัจจุบันว่า การอ่านเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างหนึ่ง เพราะเป็นเครื่องมือในการแสวงหา ความรู้และเป็นการสื่อสารความคิดระหว่างบุคคล และความรู้ที่ได้จากการอ่านจะนำไปประยุกต์ ใช้ในการแก้ปัญหาและการดำรงชีวิตได้ (Adam. 1949 : 1) การอ่านให้ประโยชน์ ทั้งในการศึกษาหาความรู้ การประกอบอาชีพ และการพักผ่อนหย่อนใจ เพราะการอ่านเป็น เครื่องมือที่ดีที่สุดและสะดวกที่สุดในการแสวงหาความรู้ วิทยาการ ตลอดจนแนวคิดต่าง ๆ ใน ขณะที่วิทยาสาสตร์ เทคโนโลยี และวิทยาการต่าง ๆ เจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว เป็นผล ให้สภาพสังคมเปลี่ยนแปลงไปอย่างมากมายนั่น มนุษย์จำเป็นต้องปรับตัวให้ทันต่อเหตุการณ์ ข่าวดสาร และสภาพที่เปลี่ยนไปกับจำต้องอาศัยการอ่านด้วย เพราะหนังสือเป็นส่วนหนึ่งของ ระบบสื่อสารมวลชนที่มีคุณค่ามหาศาลในการที่จะช่วยให้มนุษย์เข้าใจตนเอง เข้าใจผู้อื่น ตลอดจนสิ่งแวดล้อมให้ถูกต้อง รวมทั้งสามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลง ของสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ประเทิน มหาจันทร์ 2523 : 1) การพัฒนาการอ่าน

ให้แต่ละสมาชิกของสังคม จึงเป็นสิ่งสำคัญเพราะสังคมยุคนี้เป็นสังคมแห่งการอ่าน จะเห็นได้จากการผลิตวัสดุสิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ ขึ้นมาเป็นจำนวนมากนั้น มีทั้งนิตยสาร หนังสือพิมพ์ หนังสือและจุลสาร นอกจากนี้ยังมีสิ่งที่คุณต้องการอ่านอีกมาก เช่น ใบเสร็จรับเงิน ข้อความโฆษณาสินค้า ป้ายประกาศข้างถนน เป็นต้น อาจกล่าวได้ว่าแทบจะไม่มีกิจกรรมใดในชีวิตประจำวันของคุณที่ไม่อาศัยการอ่านเข้าช่วย (Tinker. 1968 : 1) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมประชาธิปไตย ประชาชนต้องรู้เรื่องราวและปัญหาเกี่ยวกับตนเอง และสังคม เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์อยู่เสมอ ด้วยการฟังวิทยุหรือดูโทรทัศน์ แต่สภาพความเป็นอยู่ในปัจจุบันการทำงานต่าง ๆ ต้องแข่งขันกับเวลา คุณเราไม่ค่อยมีเวลาสำหรับติดตามเหตุการณ์ต่าง ๆ จากวิทยุและโทรทัศน์จึงต้องใช้การอ่านแทน (สุนันทา ทองซอน 2525 : 2)

ในด้านการเรียนกิจกรรมทุกอย่างของนักเรียนประมาณร้อยละ 80 -- 90 ต้องอาศัยการอ่านเป็นสำคัญ (Strang. 1940 : 11) ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า การอ่านเป็นหัวใจของกิจกรรมทั้งหลาย การเรียนของนักเรียนไม่ว่านักเรียนจะเรียนวิชาอะไร ระดับชั้นใด ก็ต้องอาศัยการอ่านเข้าช่วย ถ้าผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านเป็นอย่างดีแล้ว การเรียนวิชาอื่น ๆ ย่อมบังเกิดผลอย่างรวดเร็ว และเมื่อพ้นวัยเรียน การอ่านก็ยังเข้ามามีส่วนในการประกอบอาชีพมากบ้างน้อยบ้างตามลักษณะของงานที่ทำ (มานิต บุญประเสริฐ 2526 : 9) ดังนั้นการอ่านจึงมิได้มีความสำคัญเฉพาะนักเรียนหรือผู้กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันเท่านั้น บุคคลทั่วไปก็สามารถแสวงหาความรู้ได้จากการอ่านด้วย จึงนับได้ว่า การอ่านเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้ ทั้งในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียน และเมื่อจบการศึกษาก็ออกไปแล้ว

แม้ทุกคนจะตระหนักถึงความสำคัญของการอ่าน และเป้าหมายหลักของการสอนอ่านทุกระดับก็คือ การสอนให้ผู้อ่านสามารถคิดและสังเกตตอบโต้สิ่งที่ตนอ่านได้ แต่การอ่านไม่ได้มีความหมายเพียงการที่ผู้อ่านออกเสียงคำได้เท่านั้น ผู้อ่านยังต้องเข้าใจความหมายของสิ่งที่ตนอ่านอีกด้วย (กิริรัตน์ นิละคุปต์ 2526 : 15) ปัญหาที่สำคัญของการสอนอ่านก็คือ นักเรียนขาดความเข้าใจในเรื่องที่อ่านหรือเข้าใจได้ช้า จับใจความสำคัญของเรื่องไม่ได้ แม้ผลของการศึกษาสภาพของการเรียนรู้หนังสือของผู้ที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของกระทรวงศึกษาธิการ พบว่า ผู้ที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ไปแล้ว ร้อยละ 67 ของกลุ่มตัวอย่าง

มีความรู้ความสามารถในการอ่าน เขียนและทำเลข ในระดับที่น่าไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้
ก็จริง แต่วิชาที่นักเรียนทำคะแนนได้น้อยที่สุดคือ อ่านเอาเรื่อง (กระทรวงศึกษาธิการ
2523 : 2) และจากรายงานการวิจัยประสิทธิภาพประถมศึกษา เรื่อง จุดอ่อนด้านทักษะ
เบื้องต้นทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ใน พ.ศ. 2516 ว่า ด้านการอ่านเอาเรื่อง
นักเรียนส่วนมากยังไม่สามารถตอบคำถามประเภทวัดความคิดได้ หรืออีกนัยหนึ่งอาจกล่าวได้ว่า
นักเรียนส่วนมากอ่านข้อความที่กำหนดให้แล้วไม่เข้าใจ ยังจับใจความไม่ได้ และในด้านคำศัพท์
มีนักเรียนส่วนมากยังไม่รู้ความหมายของคำแม้จะเป็นคำศัพท์ธรรมดา (สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาแห่งชาติ 2519 : 12)

จากผลงานการวิจัยของ สุรสิทธิ์ เอี่ยมสอาด (สุรสิทธิ์ เอี่ยมสอาด 2527 :
49) ซึ่งทำการศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 2 ระหว่างนักเรียนที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียวกับนักเรียนที่เรียนทั้งภาษาไทยและ
ภาษาอาหรับ โรงเรียนเขตชานเมือง กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนที่เรียนภาษาไทยเพียง
ภาษาเดียวจะมีความเข้าใจคำศัพท์ภาษาไทยได้ดีกว่านักเรียนที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับ
สำหรับความเข้าใจคำศัพท์นั้น จะมีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน ซึ่ง
สุชา จันทรเฒ กล่าววว่า เด็กที่มีความเข้าใจคำศัพท์สูงจะมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสูงด้วย
(สุชา จันทรเฒ 2509 : 50)

ในปัจจุบันโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร มีนักเรียนที่เรียนทั้งภาษาไทย
ตามหลักสูตร พุทธศักราช 2521 และต้องเรียนภาษาอาหรับอยู่ด้วยเป็นจำนวนมาก จากการที่
เด็กเหล่านี้ต้องเรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับในเวลาเดียวกัน จึงทำให้การเรียนการสอน
ภาษาไทยไม่ได้ผลเท่าที่ควร ซึ่ง อมร รักษาสัตย์ (อมร รักษาสัตย์ 2512 : 9) เห็นว่า
สิ่งหนึ่งที่เป็นสาเหตุในการเรียนการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษาไม่มีประสิทธิภาพ
เท่าที่ควรก็คือ การที่เด็กต้องเรียนถึงสองภาษาในเวลาเดียวกัน และกล่าวว่าเด็กที่เรียน
ภาษาพร้อม ๆ กันนั้นไม่ผลการทดสอบทางสติปัญญา และผลการปฏิบัติงานได้ต่ำกว่าเด็กที่เรียน
เพียงภาษาเดียว

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า เด็กที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับนั้น ถ้าได้มีอุปกรณ์ช่วยในการเรียนการสอน เช่น แบบฝึกการอ่าน เสริมในการเรียนจะทำให้เด็กที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับ น่าจะมีความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์และอ่านภาษาไทยได้ดีขึ้น แบบฝึกการอ่านเป็นอุปกรณ์ที่จะช่วยเสริมความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน ทั้งนี้เนื่องจากการอ่านเป็นสิ่งซึ่งต้องอาศัยการฝึกหัด หรือการให้ทำซ้ำ ๆ และหากนักเรียนได้ฝึกอ่านบ่อย ๆ จะช่วยสร้างความรู้ ความเข้าใจที่แม่นยำได้ โดยนักเรียนมีความสนใจ ตั้งใจและเข้าใจตามกฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) ของ Thorndike (ประสาธ อภิปรินดา 2520 : 55) แบบฝึกในการอ่านมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนมาก คือ ทำให้เกิดความสนใจในการอ่านและสามารถพัฒนาการอ่านได้ดีขึ้น ทั้งนี้เพราะแบบฝึกมีเนื้อหาที่มีความหมายต่อชีวิตเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียนและอาจเรียนด้วยตนเองได้ แบบฝึกมีข้อความให้ฝึกตอบทั้งแบบที่กำหนดให้และแบบให้ตอบโดยเสรี (สมศรี เพชรยิ้ม 2519 : 17) ลักษณะของแบบฝึกการอ่านควรจะเป็นแบบที่ให้นักเรียนได้ฝึกใช้ความคิดในข้อความที่อ่าน ซึ่งมีเนื้อหาตรงกับความสนใจของนักเรียน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะหาเครื่องมือช่วยในการอ่านของนักเรียน โรงเรียนในเขตพระโขนง สังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีนักเรียนที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับ เพื่อศึกษาว่านักเรียนที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับเมื่อได้ใช้แบบฝึกประกอบการสอนแล้ว นักเรียนจะมีความเข้าใจในการอ่านดีขึ้นหรือไม่อย่างไร เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้ในการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนการอ่านต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนภาษาไทยเพียงอย่างเดียวและหลังการใช้แบบฝึกการอ่าน
2. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการอ่าน
3. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนที่เรียนภาษาไทยเพียงอย่างเดียวและนักเรียนที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับ หลังใช้แบบฝึกการอ่าน

ความสำคัญของการวิจัย

1. เป็นแนวทางสำหรับครูในการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนกลุ่มทักษะภาษาไทยเกี่ยวกับการอ่าน สำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียว และนักเรียนที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับ
2. เป็นแนวทางสำหรับครูในการสร้างแบบฝึกการอ่านภาษาไทยในชั้นอื่น ๆ สำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียว และนักเรียนที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับ
3. เป็นแนวทางสำหรับผู้บริหาร ผู้มีบทบาทในการพิจารณา ปรับปรุงคู่มือครู แบบเรียน และหนังสืออ่านประกอบให้เหมาะสมกับความสามารถและความสนใจ

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2530 โรงเรียนอยู่เป็นสุขอนุสรณ์ เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร มีจำนวน 60 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ
  - กลุ่มที่ 1 นักเรียนที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียว มี 30 คน
  - กลุ่มที่ 2 นักเรียนที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับ มี 30 คน
2. ระยะเวลาในการทดลอง กลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มใช้เวลาในการทดลองวันละ 3 คาบทุกวัน รวมสัปดาห์ละ 15 คาบ คาบละ 20 นาที เป็นเวลา 6 สัปดาห์
3. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สภาพการเรียนภาษาของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเรียน แบ่งเป็น 2 ชนิด คือ

  1. นักเรียนที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียว
  2. นักเรียนที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบฝึกการอ่าน หมายถึง ชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นเรื่องสั้น ๆ ตอนท้ายให้นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่าน
2. ความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการแปลความ ตีความ และบรรยายคำได้ให้ ข้อความและสำนวนภาษา ในที่นี้หมายถึงคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบมาตรฐานวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของสำนักทดสอบกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
3. เด็กที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียว หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 โดยใช้ภาษาไทยเป็นสื่อในการเรียนการสอน และไม่ได้เรียนหรือกำลังเรียนภาษาอื่น
4. นักเรียนที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับ หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 โดยใช้ภาษาไทยเป็นสื่อในการเรียนการสอนและได้เรียนภาษาอาหรับนอกเวลาเรียน
5. การอ่านภาษาไทย หมายถึง ความสามารถในการอ่าน ตามหลักสูตร พุทธศักราช 2521 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยเน้นถึงความเข้าใจในการอ่าน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เพื่อ
ความสะดวกในการศึกษา และการทำความเข้าใจตามประเด็นสำคัญ ดังต่อไปนี้

ก. เอกสาร

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความรู้เบื้องต้นของการอ่าน
  - 1.1 ความหมายของการอ่าน
  - 1.2 จุดมุ่งหมายของการอ่าน
  - 1.3 ประเภทของการอ่าน
  - 1.4 พฤติกรรมในการอ่าน
  - 1.5 องค์ประกอบที่สำคัญของความเข้าใจในการอ่าน
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน
  - 2.1 ความมุ่งหมายของการสอนอ่านในชั้นประถมศึกษา
  - 2.2 ขั้นตอนต่าง ๆ ของการอ่าน
  - 2.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนอ่าน
  - 2.4 หลักการสอนภาษาที่สอง
  - 2.5 ความสนใจในการอ่านของนักเรียนในระดับประถมศึกษา
  - 2.6 แบบฝึกทักษะทางภาษา

ข. งานวิจัย

1. งานวิจัยในประเทศ
  - 1.1 งานวิจัยเกี่ยวกับการอ่านในชั้นประถมศึกษา
  - 1.2 งานวิจัยเกี่ยวกับความสนใจในการอ่านของนักเรียนในระดับประถมศึกษา

1.3 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนภาษาที่สอง

1.4 งานวิจัยที่เกี่ยวกับแบบฝึกทักษะทางภาษา

2. งานวิจัยต่างประเทศ

2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่านในชั้นประถมศึกษา

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับความสนใจในการอ่านของนักเรียนในระดับประถมศึกษา

2.3 งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนภาษาที่สอง

2.4 งานวิจัยเกี่ยวกับแบบฝึกทักษะทางภาษา

ก. เอกสาร

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความรู้เบื้องต้นของการอ่าน

1.1 ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญและมีประโยชน์อย่างยิ่งทั้งในการเรียนการสอน การแสวงหาความรู้และการดำเนินชีวิตประจำวันของบุคคล ดังนั้นนักการศึกษาหลายท่าน จึงได้ให้ความสนใจต่อการอ่าน และให้ความหมายของการอ่านไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้

กฤษฎี บุญชื้อ (2520 : 77) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะภาครับ อันนำไปสู่ ความคิดเกี่ยวกับการฟัง การอ่านเป็นเสมือนกุญแจวิเศษที่จะไขไปสู่ความกระจ่างในปัญหา บทบาทประการและยิ่งกว่านั้น ในแง่จิตวิทยาก็ถือว่า การอ่านเป็นทักษะที่ต้องใช้กระบวนการ อันซับซ้อน ซึ่งต้องเกี่ยวข้องกับสัญลักษณ์ที่ใช้แทนความหมายของภาษาพูด เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจ ความคิดของผู้เขียน

ประพาศน์ พงษ์ทิประภา (2522 : 71 - 75) ได้ให้ความคิดเห็นว่า การอ่าน เป็นขบวนการทางจิตที่ซับซ้อน เพื่อที่จะให้ให้ความหมาย โดยการนำโครงสร้างลึกไปสู่ โครงสร้างผิว การอ่านเป็นกระบวนการแยกแยะความหมายจากสัญลักษณ์ทางภาษาศาสตร์ที่ เรียนรู้มาแล้ว ไม่ใช่การออกเสียงตามสัญลักษณ์

บันลือ พงษ์ชนะวัน (2521 : 80) ประเทิน มหาจันทร์ (2523 : 17) และ ทัดนา ธานีวรรณ (2522 : 57) ก็ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านไว้ตรงกันว่า การอ่านเป็นกระบวนการในการแปลความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่มีการจกบันทึกไว้

ออกมาเป็นคำพูดหรือความคิดอย่างมีเหตุผลและมีประเด็นที่น่าสนใจเพิ่มเติมสำหรับ "การอ่าน" ในทัศนะของ ทัทนา ธานีวรรณ ว่า ผู้อ่านจะต้องเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน และรู้จักพิจารณาเลือกความหมายที่ดีที่สุดไปใช้ให้เป็นประโยชน์ด้วย

มานิต มุญฺญประเสริฐ (2526 : 9) ก็ให้กล่าวถึงการอ่านไว้ดังนี้ การอ่านคือการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน โดยมีข้อเขียนเป็นสื่อกลาง หน้าที่ของผู้อ่านคือการค้นหาความหมายจากข้อเขียนนั้น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ แฮร์ริส และ สมิธ (Harris and Smith. 1976 : 14) ที่ว่า การอ่านเป็นรูปแบบของการสื่อความหมาย เป็นการแลกเปลี่ยนความคิด และข่าวสารความรู้ ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ผู้เขียนจะแสดงความคิดเห็นของตนลงบนกระดาษด้วยภาษาซึ่งเป็นไปตามลักษณะการเขียนของแต่ละคน ผู้อ่านก็พยายามอ่านเอาความหมายจากที่ผู้เขียนเขียนเอาไว้

บอนด์ และ ทิงเกอร์ (Bond and Tinker. 1957 : 9) ก็กล่าวว่า การอ่านคือการจำสัญลักษณ์ที่พิมพ์ หรือเขียน สัญลักษณ์ดังกล่าวเป็นสิ่งเข้าให้ผู้อ่านนึกถึงความหมายของคำ ซึ่งผู้อ่านได้รับความรู้จากประสบการณ์ที่ผ่านมา ความหมายใหม่ที่จะเกิดขึ้นจากการประสมประสานของสิ่งกับที่ผู้อ่านมีอยู่ หรือกล่าวโดยสรุปได้ว่า การอ่านคือ การที่ผู้อ่านทำความเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนต้องการให้ผู้อ่านทราบ ผู้อ่านจะสามารถตีความ หรือประเมินค่าจากความหมายที่อ่านนั้น

ฮิลเดเรท (Hildreth. 1958 : 2) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่จะแปลสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่มองเห็นให้เกิดความรู้ความเข้าใจ

จากความหมายของการอ่านที่กล่าวมาข้างต้น พอสรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการในการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน โดยการแปลความจากตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ที่ใช้แทนคำพูดมาเป็นเรื่องราว ความคิด หรือคำพูดที่มีความหมายอย่างสมบูรณ์ และสิ่งที่สำคัญที่สุดในการอ่านก็คือ ผู้อ่านจะต้องเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน

1.2 จุดมุ่งหมายของการอ่าน

แฮร์ริส (Harris. 1956 : 12) ให้กล่าวถึงความมุ่งหมายของการอ่านไว้

3 ประการ คือ

1. อ่านเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางการอ่าน
2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
3. อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน

คูลเนอร์ (Culner, 1959 : 4 - 8) และมิลเลอร์ (Miller, 1962 : 15)

ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านออกเป็น 6 ประการ ดังนี้

1. อ่านเพื่อจับใจความคร่าว ๆ (Scanning or Skimming reading)
2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ (Idea reading)
3. อ่านเพื่อสำรวจรายละเอียดและใจความสำคัญโดยทั่ว ๆ ไป (Exploratory reading)
4. อ่านเพื่อความเข้าใจอย่างถ่องแท้ (study reading)
5. อ่านเพื่อใช้วิจารณ์ถกเถียงข้อความที่อ่าน (Critical reading)
6. อ่านเพื่อการวิเคราะห์ข้อความหรือแนวคิดในเรื่องที่อ่าน (Analytical reading)

อัมพร สุขเกษม (อัมพร สุขเกษม 2520 : 5 - 6) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ 3 ประการ คือ

1. อ่านเพื่อความบันเทิงใจหรือพักผ่อน
2. อ่านเพื่อหาความรู้ ผู้อ่านต้องมีพื้นฐานในเรื่องที่อ่านพอสมควรจะต้องมีการจับใจความสำคัญของเรื่อง มีการบันทึกไว้ และบางทีต้องอาศัยการท่องด้วย
3. อ่านเพื่อเสริมสร้างความคิด ผู้อ่านต้องมีความรู้ในเรื่องที่อ่านเป็นอย่างดีจึงปัญหาถามตัวเองอยู่เสมอในขณะที่อ่าน แล้วตอบปัญหาให้ตัวเองจะเกิดการช่วยเสริมความคิดได้เป็นอย่างดี

จากข้อความที่กล่าวมาแล้วนี้, พอสรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายที่สำคัญของการอ่านก็คือ อ่านเพื่อให้เกิดความรู้ ความคิด อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน และอ่านเพื่อถกเถียงหาข้อสรุปต่าง ๆ ซึ่งจุดมุ่งหมายทั้ง 3 ประการนี้ จะบรรลุผลต่อเมื่อผู้อ่านมีความเข้าใจในการอ่าน ดังนั้นสิ่งที่จะทำให้ผู้อ่านมีความเข้าใจได้ก็ต้องจับใจความสำคัญให้ได้

1.3 ประเภทของการอ่าน

จากการที่บุคคลแต่ละบุคคลมีจุดมุ่งหมายในการอ่านต่างกัน ทำให้เกิดการอ่านแบบต่าง ๆ กัน ดังนี้

รสา วงศ์ยังอยู่ (รสา วงศ์ยังอยู่ 2509 : 289) ได้แบ่งประเภทของการอ่าน โดยพิจารณาจุดมุ่งหมายของการอ่านเป็นหลัก ดังนี้

1. อ่านเพื่อทราบข่าวสารข้อเท็จจริง เป็นการอ่านที่รวดเร็ว
2. อ่านเพื่อความเพลิดเพลินพักผ่อนหย่อนใจ หรืออ่านให้เกิดความสนุกสนาน เกิดความซาบซึ้ง

3. อ่านเพื่อการศึกษาค้นคว้า เป็นการอ่านให้เข้าใจ สามารถประเมินค่าตีความ วิพากษ์วิจารณ์ให้กว้างขวางออกไปได้

นอกจากนี้ อัมพร สุขเกษม (อัมพร สุขเกษม 2520 : 7 - 8) ได้สรุปลักษณะสำคัญของการอ่านในใจ และการอ่านออกเสียง ไว้ดังนี้

1. การอ่านในใจมีลักษณะดังนี้
  - 1.1 เป็นการถ่ายทอดตัวอักษรออกมาเป็นความคิดโดยตรง
  - 1.2 ทราบความหมายได้รวดเร็วกว่า และจับใจความจำใจได้มากกว่า เพราะอ่านผ่านทันความไปเร็ว ๆ ได้
  - 1.3 เป็นการอ่านเพื่อตัวเอง
  - 1.4 เข้าใจเรื่องราวได้เร็ว เพราะเลือกอ่านเฉพาะตอนที่สำคัญได้
2. การอ่านออกเสียง มีลักษณะดังนี้
  - 2.1 เป็นการถ่ายทอดตัวอักษรออกมาเป็นเสียง และถ่ายทอดเสียงออกมาเป็นความคิด
  - 2.2 การอ่านต้องอ่านทุกตัวอักษร จะอ่านตอนใดตอนหนึ่งผ่าน ๆ ไปไม่ได้
  - 2.3 เป็นการอ่านเพื่อผู้อื่น
  - 2.4 ถ้าไม่เข้าใจจะอ่านย้อนกลับขึ้นมา ทำให้ช้าเมื่อ

วาสนา เกตุภาค (วาสนา เกตุภาค 2521 : 1 - 2) ได้กล่าวถึงการอ่านในใจ และการอ่านออกเสียงไว้ดังนี้

การอ่านออกเสียงคือ การว่าตามตัวหนังสือเพื่อให้ผู้อื่นฟัง เช่น การอ่านข่าว อ่านประกาศ เป็นต้น การอ่านออกเสียงนั้นผู้อ่านจะต้องอ่านได้ชัดเจนถูกต้องตามหลักภาษา และความนิยม ในกรณีที่อ่านให้ผู้อื่นฟังจะต้องคำนึงถึงระดับเสียงให้ถึงระดับที่จะได้ยินทั่วถึง ถ้ามีเวลาเตรียมตัวล่วงหน้าก็การจะได้อ่านในใจลึกซึ้งยิ่งขึ้น เพื่อให้เข้าใจเนื้อเรื่องจะได้แบ่งข้อความจังหวะวรรคตอนได้เหมาะสม สามารถออกเสียงคำได้ชัดเจนถูกต้องและใสอารมณ์ให้เหมาะกับเนื้อเรื่อง

การอ่านในใจคือ การทำความเข้าใจกับตัวอักษร เป็นการอ่านเพื่อตัวผู้อ่านเอง ผู้อ่านจะได้รับประโยชน์มากหรือน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับระดับความสามารถของผู้อ่านแต่ละคน

นอกจากการอ่านออกเสียงและการอ่านในใจ 2 ประเภทดังกล่าวมาแล้ว ทรงพันธ์ วรรณมาศ (ทรงพันธ์ วรรณมาศ 2524 : 1 - 2) ยังได้กล่าวถึงแบบในการอ่านว่ามี 2 แบบ คือ อ่านแบบชีวิตประจำวัน และอ่านแบบนักวิชาการหรือนักศึกษา

อ่านแบบชีวิตประจำวัน ประกอบด้วย

1. การอ่านนิยสาร ผู้อ่านต้องอ่านโดยไม่ต้องเก็บรายละเอียด อ่านเอาใจความที่สำคัญเท่านั้น การอ่าน อ่านซ้ำ ๆ ไม่ต้องรีบเร่งและจริงจัง

2. การอ่านวารสาร อ่านตามความต้องการที่สนใจ และต้องอ่านอย่างพิถีพิถัน นอกจากนี้ยังต้องอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เนื้อหานำมาวิเคราะห์ใช้ในการค้นคว้า

3. การอ่านหนังสือพิมพ์ จะต้องอ่านอย่างวิเคราะห์และพิจารณา

4. การอ่านนวนิยาย จะต้องอ่านให้ได้ความเพลิดเพลิน อันประกอบด้วยการศึกษาความคิดอันมีเหตุผล และจับแก่นของเรื่องจากผู้แต่งได้

5. การอ่านสารคดี แบบจับสาร และพินิจสาร จะต้องอ่านได้อย่างรวดเร็ว ไม่ต้องท่องจำ มีวิธีอ่านดังนี้

5.1 อ่านผ่านอย่างรวดเร็วและมีสมาธิ ได้แก่ การอ่านแบบอ่านในใจ
อ่านทีละหน้า เพื่อให้ได้เนื้อความสมบูรณ์

5.2 อ่านหน้าคำนำ เพราะคำนำแสดงจุดมุ่งหมายของผู้เรียน ซึ่งชี้ให้เห็น
ความสำคัญของเนื้อหา ตลอดจนให้เห็นความเป็นมาของหนังสือ

5.3 อ่านเอาใจใส่ เพราะถ้าอ่านผ่านไปเรื่อย ๆ โดยไม่เข้าใจแล้ว
จะไม่สามารถสรุปได้

อ่านแบบนักวิชาการหรือนักศึกษา การอ่านแบบนี้ทุกคนอ่านไม่ได้หมด อ่านได้เฉพาะคนที่
ขึ้นอยู่กับภูมิหลังของผู้อ่านแต่ละคน ซึ่งต้องอ่านอย่างอดทนและแสวงหาข้อเท็จจริง โดยการอ่าน
แต่ละบรรทัด การอ่านประเภทนี้ได้แก่ การอ่านตำรา ซึ่งประกอบด้วย

1. อ่านทั่ว ๆ ไปอย่างกว้าง ๆ ถูมนำเนื้อเรื่องและเนื้อหา โดยทำความเข้าใจ
กับเนื้อหาซึ่งจะทำให้ผู้อ่านอ่านตำราได้อย่างถูกต้อง รู้จักใช้เมื่อต้องการศึกษา

2. อ่านอย่างวิเคราะห์ ก็เมื่อเข้าใจเนื้อหาส่วนรวมอย่างกว้างแล้วก็เลือกอ่าน
แต่ละหัวข้ออย่างมีวิจารณ์ญาณ (วิจารณ์สาร) สามารถจับความและสาระได้

ฉัตรสุตา ทวงพลอย (ฉัตรสุตา ทวงพลอย 2526 : 11) แบ่งประเภทของ
การอ่านตามจุดประสงค์ในการอ่านเป็น 4 ประเภท คือ

1. การอ่านแบบเปิดผ่านไปเร็ว (Skimming) การอ่านแบบนี้ผู้อ่านจะต้องมี
จุดมุ่งหมายหรือคำถามที่ต้องการคำตอบเฉพาะเจาะจง สำหรับเรื่องใดเรื่องหนึ่งในใจแล้ว
การอ่านลักษณะนี้ผู้อ่านจะต้องรู้จักใช้ ชื่อเรื่องและหัวข้อใหญ่ หัวข้อย่อยให้เป็นประโยชน์
การอ่านแบบนี้จะช่วยให้อ่านรู้จักการคาดคะเน (Prediction) การเลือกจับใจความ
และทำให้สามารถอ่านได้เร็วขึ้น

2. การอ่านแบบพินิจพิจารณา (Scanning) การอ่านแบบนี้ต่างจากการอ่าน
แบบแรกที่จุดประสงค์ของการอ่านคือการขอยุสที่เฉพาะเจาะจงมากกว่าแบบแรก เช่น วันที่
ตัวเลข หรือสถานที่ เป็นต้น ผู้อ่านจะต้องรู้จักใช้ตัวเลข หรือวลีสั้น ๆ ที่มีความสำคัญอยู่ด้วย
ให้เป็นประโยชน์

การอ่านทั้งสองแบบนี้ จะทำให้ผู้อ่านทราบว่า การอ่านให้ได้ใจความตามจุดประสงค์ ที่ต้องการนั้นเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญ และสามารถทำได้โดยไม่จำเป็นต้องอ่านแบบคำต่อคำ แต่ด้วยการรู้จักเลือกจับใจความ (Sample and select)

3. การอ่านเอารายละเอียด (Thorough reading) เป็นการอ่านที่ผู้อ่าน ต้องการจะเข้าใจความหมายทั้งหมดของผู้เขียน ทั้งจุดใหญ่ใจความและรายละเอียดปลีกย่อย การอ่านแบบนี้มักใช้กับการอ่านรายงานวิจัย และตำราเรียน

4. การอ่านเชิงวิจารณ์ (Critical reading) การอ่านแบบนี้เป็นทักษะ การอ่านระดับสูงสุด คือผู้อ่านสามารถที่จะแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งที่ตนอ่านไปแล้วได้ สามารถใช้เหตุผลตรวจสอบกับสิ่งที่ปรากฏในข้อเขียนนั้นว่า ผู้อ่านเห็นด้วยหรือไม่ หรือจาก ประสบการณ์ที่มีมานับสนับสนุนข้อโต้แย้งของผู้เขียนงานชิ้นนั้น ๆ หรือไม่

จะเห็นได้ว่า การอ่านแต่ละประเภทล้วนมีประโยชน์ต่อผู้อ่านทั้งสิ้น ทั้งนี้การที่ผู้อ่าน แต่ละคนจะได้รับประโยชน์จากการอ่านมากน้อยเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับผู้อ่านเองว่าสามารถ เลือกประเภทของการอ่านได้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์และลักษณะของงานเขียนนั้น ๆ หรือไม่ (วลัยภรณ์ อาภิตยเที่ยง 2529 : 20) สำหรับในด้านการเรียนการสอนนั้น ครูควรให้ความสำคัญกับการอ่านทุกประเภท โดยชี้ให้นักเรียนเข้าใจจุดประสงค์ที่แท้จริงของการอ่าน หนังสือว่า หนังสือต่างประเภทกันและวัตถุประสงค์ในการอ่านที่ต่างกัน จะต้องการทักษะในการอ่านที่ต่างกันด้วย

1.4 พฤติกรรมในการอ่าน

ประเทิน มหาจันทร์ (ประเทิน มหาจันทร์ 2523 : 31) ได้กล่าวถึงพฤติกรรม ในการอ่านว่าเป็นกระบวนการสองทาง ได้แก่

1. กระบวนการทางกาย เมื่อร่างกายตอบสนองต่อสัญลักษณ์ที่สายตามองเห็น ซึ่งประกอบด้วยทักษะในการเคลื่อนไหวด้านต่าง ๆ เช่น การเคลื่อนไหวสายตาแล้วส่งผ่าน ข้อมูลที่ได้รับไปยังสมอง

2. กระบวนการทางสมอง ในขณะที่สายตากวาดไปอย่างมีจังหวะตามเส้นบรรทัด ของตัวอักษร สัมผัสต่าง ๆ จะรับรู้และสมองจะแปลความหมายในทันที ดังนั้นกระบวนการ ทางกายและกระบวนการทางสมองจึงมีความสำคัญเท่าเทียมกัน

ก่อน สวัสดิ์พิบูลย์ (ก่อน สวัสดิ์พิบูลย์ 2505 : 9 - 10) มีความเห็นว่า สิ่งสำคัญอย่างยิ่งของกลไกในการอ่านคือ การเคลื่อนไหวสายตาในเวลาอ่าน เพราะในเวลาอ่านหนังสือ สายตาของเราไม่ได้มองผ่านบรรทัดไปอย่างสม่ำเสมอ สายตาของเราจะมองผ่านเป็นจุด ๆ แล้วกระโดดข้ามเป็นช่วง ๆ การมองข้ามคำเช่นนี้จะช่วยให้เราอ่านหนังสือได้เร็วขึ้น ซึ่งการเคลื่อนไหวสายตาเป็นช่วง ๆ นี้แยกออกเป็นหลายตอน แต่ละตอนมีชื่อเรียกต่าง ๆ กันดังนี้

1. การจับตา (Fixation) ได้แก่ ตอนที่สายตาของเราจับเป็นจุด ๆ การจับตามีสายตาเราจับเป็นเวลาเพียงเล็กน้อย แล้วก็เคลื่อนที่ต่อไป
2. ช่วงสายตา (Eye span) ได้แก่ ระยะเวลาที่สายตาจับจุดหนึ่งไปยังจุดที่สายตาจับในคราวต่อไป การวัดช่วงของสายตานิยมให้ช่วงตัวอักษร เป็นเครื่องมือในการวัด
3. การย้อนกลับ (Regression) บางทีเราอ่านหนังสือไปเกิดไม่แน่ใจว่าคำที่อ่านไปแล้วหมายความว่าอย่างไร ต้องย้อนกลับมาอ่านใหม่
4. การเปลี่ยนบรรทัด (Back sweep) เมื่ออ่านจบบรรทัดแล้ว เราต้องกวาดสายตากลับทางซ้ายมืออีก เพื่อขึ้นบรรทัดใหม่ คนอ่านที่ชำนาญจะเปลี่ยนบรรทัดได้ถูกต้อง ส่วนคนที่อ่านไม่ชำนาญอาจกลับมาอ่านบรรทัดเดิมหรือข้ามบรรทัดไปก็ได้

นอกจากนี้ ก่อน สวัสดิ์พิบูลย์ ยังได้วิเคราะห์อาการที่เราทำในการอ่านซึ่งแยกออกเป็น 4 ประการ คือ

1. การสัมผัส (Sensation)
2. การรับรู้ (Perception)
3. การเข้าใจความหมาย (Comprehension)
4. การใช้ความหมายที่ได้มา (Utilization)

จะเห็นได้ว่า แต่ละพฤติกรรมการอ่านนั้นจะต้องมีความสัมพันธ์สอดคล้องกัน หากพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งบกพร่อง ก็จะมีผลทำให้ความสามารถในการอ่านบกพร่องด้วย

1.5 องค์ประกอบที่สำคัญของความเข้าใจในการอ่าน

เบอร์ตัน (Burton. 1959 : 321) ได้กล่าวถึงความสามารถและทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นและเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านคือ

1. ความเข้าใจความหมายของศัพท์
2. การเรียงลำดับความได้
3. การจับความคิดสำคัญได้
4. การสังเกตความสัมพันธ์กันของข้อความที่อ่านได้
5. การแยกประเภทได้ สรุปความได้ และคาดการณ์ล่วงหน้าได้

กานาแวน และเฮชแมน (Canavan and Hechman. 1966 : 3 - 4) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของนักอ่านที่ดี ซึ่งมีผลต่อความเข้าใจในการอ่านไว้ดังนี้

1. มีความกระตือรือร้นในการอ่าน กระหายที่จะอ่านอยู่เสมอ
2. อ่านหนังสือทุกประเภทเพื่อจะได้มีความรู้รอบตัว และรอบรู้ในเรื่องต่าง ๆ
3. มีวิจาร์ณญาณ ไตร่ตรอง วิเคราะห์และพิจารณาอย่างรอบคอบ
4. มีใจกว้างยอมรับทั้งความคิดเห็นของผู้อื่น
5. เห็นคุณค่าของหนังสือ ทั้งหนังสือสมัยใหม่และสมัยเก่า เพื่อจะได้มีความรู้

และความเข้าใจ ทั้งเรื่องในอดีตและปัจจุบัน

ฟรอสต์ (Frost. 1967 : 43) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของความเข้าใจในการอ่านดังนี้

1. องค์ประกอบด้านคำและความหมายของคำ (Word Factor) หมายถึง รูปคำและความหมายของคำนั้น ๆ (Individual Word Forms and Their Meanings)
2. องค์ประกอบในการเรียบเรียงถ้อยคำ (Verbal Factor) หมายถึง ความสามารถในการเชื่อมโยงความหมายของคำต่าง ๆ ที่อยู่รอบ ๆ โดยไม่ต้องใช้เหตุผลทางนามธรรมมากนัก อาจกล่าวได้ว่า เป็นความสามารถในการเข้าใจความหมายของประโยคแต่เพียงภายนอก มิใช่ความหมายภายใน หรือความสามารถในการเข้าใจรายละเอียดของประโยคย่อย ๆ และความสามารถในการจัดลำดับชั้นสอน (Organization) ของข้อความได้

3. องค์ประกอบด้านการสรุปที่เป็นเหตุผล (Abstract Reasoning) หมายถึง เหตุผลทางนามธรรมจากตัวอักษรที่ปรากฏในข้อความที่เป็นการสังเคราะห์ใจความที่สำคัญของข้อความนั้น (Main Idea Synthesis) เป็นความคิดแบบอุปมานและการแก้ปัญหา

บุช และเฮบเนอร์ (Bush and Huebner. 1970 : 97) ให้ความสำคัญถึงความเข้าใจในการอ่านว่าต้องประกอบด้วย

1. การตีความของตัวหนังสือ หรือสัญลักษณ์ที่เขียนขึ้น
2. การจับความหมายได้
3. การจับขอบหรือเข้าใจความคิดที่ผู้เขียนเสนอโดยตลอด
4. กระบวนการคิดหาเหตุผลและค้นคว้าหาความหมาย

ฟาร์ (Farr. 1970 : 29 - 30) ได้สรุปองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านไว้ดังนี้

1. ความสามารถเชิงไวยากรณ์ทั่วไป ซึ่งหมายถึงความรู้เกี่ยวกับคำ อันประกอบด้วย ความกว้าง ความลึก และขอบเขตของศัพท์
2. ความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน หมายถึง ทักษะการรวบรวมข้อมูลในเรื่องความเข้าใจความหมายตามที่ปรากฏในเรื่อง และความสามารถที่จะทำความเข้าใจเฉพาะเรื่องที่กำหนดให้อ่าน
3. ความเข้าใจความหมายแฝงของสิ่งที่อ่าน หมายถึง การมีเหตุผลเกี่ยวข้องในการอ่าน การตั้งข้อสรุปจากสิ่งที่อ่าน การทำนายผล การเข้าใจความหมายของคำจากเนื้อหาที่ปรากฏ ความเข้าใจจุดสำคัญของเรื่อง การจับคำกับความถึก การตีความของสิ่งที่อ่าน การนำข้อมูลไปใช้แก้ปัญหา การสรุปหลักการหรือข้อยุติจากเรื่องที่อ่าน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า การที่ผู้อ่านมีปฏิกิริยาตอบสนองที่ต่อเนื่องแล้ว ใช้ความคิดได้กว้างขวางลึกซึ้งกว่าข้อมูลที่ปรากฏ
4. การเข้าถึงเจตนาหรือความตั้งใจของผู้เขียน การเข้าใจหลักการและกลวิธี การเขียน ซึ่งผู้เขียนกระทำไว้บรรลุดูจดมุ่งหมายที่เขาสร้างขึ้น

จุฬามาถ สุวรรณโณธ (จุฬามาถ สุวรรณโณธ 2529 : 27 - 29)

ให้ให้ความเห็นว่าการอ่านจะเริ่มจาก อ่านออก แล้วอ่านแตก คือหัดอ่านมาก ๆ ขั้นสุดท้ายคือ อ่านเป็น ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านมีความเข้าใจและได้ผลอย่างคุ้มค่าจากการอ่าน ประกอบด้วย

1. รู้จักเลือกอ่านได้ตรงตามความต้องการ
2. จับใจความได้
3. รู้จักบันทึกการอ่าน
4. มีวิจารณ์ภายในการอ่าน ก็สามารถชี้ได้ว่าหนังสือเล่มใดดีไม่ดีเพียงใด

น่าเชื่อหรือไม่เพียงใด โดยการอ่านหนังสือในแนวเดียวกันหลาย ๆ เล่ม

5. อ่านได้เร็ว
6. มีนิสัยรักการอ่าน

ทรงพันธ์ วรรณมาศ (ทรงพันธ์ วรรณมาศ 2524 : 2 - 3) ให้ความเห็นไว้ว่า การอ่านที่จะเข้าใจและจับใจความได้นั้น ต้องสืบเนื่องมาจากการอ่านให้เกิดทักษะ 5 ขั้นคือ

ขั้นที่ 1 อ่านออก เป็นหลักการอ่านเบื้องต้นตั้งแต่วัยเด็กเริ่มหัดอ่าน ก็จะต้องอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง หรือเมื่ออ่านคำรออก เสียงก็ยังเป็นส่วนสำคัญอยู่

ขั้นที่ 2 อ่านคล่อง หมายถึง การอ่านในใจซึ่งเป็นการอ่านขั้นสูง เพราะเมื่ออ่านออกเสียงเกิดความชำนาญแล้ว การอ่านในใจก็จะตามมา การอ่านประเภทนี้จะต้องกินเวลาในการอ่านสั้น

ขั้นที่ 3 อ่านเข้าใจเรื่อง ได้แก่ การอ่านแล้วได้รับความรู้ใหม่

ขั้นที่ 4 อ่านแยกแยะชนิดของข้อความได้ โดยเฉพาะข้อความจริง ๆ ข้อคิดเห็น และข้อความแสดงอารมณ์

ขั้นที่ 5 อ่านแล้วตีความหรือวินิจฉัยสารได้ ขั้นนี้เป็นขั้นที่จำเป็นมากที่สุดในการอ่านหนังสือ ซึ่งผู้อ่านจะต้องเข้าใจว่า ผู้เขียนได้ส่งสารอะไรมาให้อ่านบ้าง โดยผู้อ่านพิจารณาเอง

โดยสรุปแล้ว การที่ผู้อ่านจะมีความเข้าใจในการอ่านได้นั้น จะต้องประกอบด้วย องค์ประกอบที่สำคัญหลายประการ ทั้งในด้านภาษา ความกิด การตีความหมาย ตลอดจน ต้องรู้จักผสมผสานความคิดเก่าให้เข้ากับความคิดใหม่ โดยอาศัยประสบการณ์เดิมเป็นสื่อ ซึ่งทักษะต่าง ๆ เหล่านี้ ครูผู้สอนควรให้ความสนใจและฝึกฝนให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียน โดยให้เป็นไปตามลำดับขั้นคือ อาศัยทักษะอันกับแรก ๆ เป็นพื้นฐานในการฝึกทักษะอันกับต่อ ๆ ไป อันจะเป็นแนวทางในการพัฒนาการอ่านของนักเรียนต่อไปในอนาคต

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน

2.1 ความมุ่งหมายของการสอนอ่านในชั้นประถมศึกษา

หลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 (กระทรวงศึกษาธิการ 2520 : 32 - 54)

ได้กำหนดจุดประสงค์ของการอ่านไว้ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. อ่านได้ถูกต้อง กล้องแกสรวกเร็ว
2. อ่านจับใจความได้และเข้าใจถูกต้อง
3. อ่านได้โดยไม่ต้องอ่านย่อนหน้าย่อนหลัง
4. เข้าใจความสัมพันธ์ในเนื้อเรื่อง รุรายละเอียด สามารถขยายความได้
5. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้
6. วิจารณ์เรื่องที่อ่านได้
7. เข้าใจความรู้สึกและอารมณ์ในเรื่องที่อ่านได้
8. อ่านในใจได้โดยไม่ทำปากขมุขมิบ
9. เข้าใจจุดประสงค์และเจตคติของผู้เรียนได้

2.2 ชั้นต่าง ๆ ของการอ่าน

ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์ (ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์ 2505 : 29 - 32) ได้แบ่งชั้นต่าง ๆ ของระดับความสามารถในการอ่าน และลักษณะที่แต่ละชั้นของนักเรียนโดยทั่ว ๆ ไป ซึ่งมีความสามารถอยู่ในระดับต่าง ๆ ไว้ดังนี้

1. ขั้นแสวงหาความพร้อมในการอ่าน นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านในระดับนี้ เป็นนักเรียนชั้นอนุบาล และชั้นประถมหนึ่งตอนต้น ซึ่งยังไม่รู้ว่าการอ่านคืออะไร หนังสือคืออะไร

2. ขั้นเริ่มเรียนหลักสูตรนักเรียนในขั้นนี้คือนักเรียนในชั้นประถมหนึ่งตอนปลาย ในขั้นนี้นักเรียนจะมีความพร้อมในการอ่านสมบูรณ์แล้ว และเริ่มลงมือเรียนหลักขั้นพื้นฐานของการอ่าน ตามหลักการสอนอ่าน นักเรียนเริ่มรู้จักอ่านจากแผนภูมิ และแผนภาพ การเรียนจะเชื่อมโยง นักเรียนจะหัดจำคำโดยอาศัยภาพประกอบ หรือข้อความในประโยคเป็นเครื่องประกอบให้นักเรียนเดาคำต่าง ๆ ให้ออกต้อง

3. ขั้นหลักสูตรของการอ่านเจริญอย่างรวดเร็ว นักเรียนในขั้นนี้คือนักเรียนประถม 2 และ 3 เมื่อนักเรียนเข้าใจหลักสูตรของการอ่านจากประถม 1 พร้อมกับเกิดนิสัยรักการอ่าน และความสนใจในการอ่านจากประถม 1 แล้ว นักเรียนจะขยันอ่านหนังสือยิ่งขึ้น นักเรียนอ่านได้มาก และรู้จักคำใหม่เพิ่มขึ้น วิธีเดาคำใหม่ของนักเรียนจะดีขึ้น

4. ขั้นความสามารถและความชำนาญในการอ่านเจริญเต็มที่ นักเรียนในขั้นนี้คือนักเรียนในชั้นประถม 4 ถึงมัธยม 3 ระยะนี้ความลำบากในการรู้จักคำใหม่จะหมดไปเหพบคำนักเรียนจะออกเสียงได้เป็นส่วนใหญ่ และถ้าไม่รู้จักรากหมายของคำ นักเรียนจะรู้จักถามผู้รู้หรือถามเองจากเจนนานุกรม ความเจริญที่เห็นเด่นชัดก็จะรู้จักใช้การอ่านในใจเป็นประจำ รู้จักกวาดสายหาให้ผ่านบรรทัดไปอย่างรวดเร็ว ช่างสายตาจะกว้างขึ้น ความสามารถและความชำนาญของนักเรียนในวัยนี้จะก้าวหน้าขึ้นไปสูงเกือบจะเท่าเทียมผู้ใหญ่โดยทั่ว ๆ ไป

5. ขั้นการใช้การอ่านอย่างรอบรู้ ขั้นนี้เป็นขั้นสูงสุดของความสามารถและความชำนาญในการอ่าน

หนังสือ พฤกษะวัน (หนังสือ พฤกษะวัน 2521 : 31) ให้อ้างถึงขั้นต่าง ๆ ในการพัฒนาการอ่านของ Russell ไว้ดังนี้

1. ระยะก่อนวัยเข้าเรียน

อาจนับเอาตั้งแต่เด็กเริ่มสอนพูด จนกระทั่งเข้าเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หรือบางรายอาจกุมถึงวัยอนุบาลด้วยก็ได้

1.1 วัยก่อนเข้าเรียน เป็นวัยที่มีพัฒนาทางภาษารวดเร็ว เด็กได้เรียนจากการฟัง การท่องเทียวฝึกพูด รู้จักคำที่ไม่คุ้นเคยเพื่อที่จะฝึกใช้ถ้อยคำสื่อความหมายในกรอกรวและกลุ่มเพื่อนเล่น ถ้ายังได้ฟังนิทานบ่อย ๆ ก็จะสามารถติดตามเรื่องราวได้ดี

1.2 ขณะนี้เด็กเริ่มใช้สายตาสังเกต มีการรับรู้ได้เร็วขึ้นและดีขึ้นสามารถที่จะแปลงเสียง เสียงคลอจนรู้ต้นเสียงและทิศทางที่มาของเสียง

1.3 การที่จะช่วยให้เด็กเข้าใจคำพูดได้ดี ก็ได้แก่ การฟังพิทาน เรื่องราวจากหนังสือ ทั้งนี้อาศัยปัจจัยสำคัญ คือ ลูขภาพ การเห็น และการฟังได้ดี

1.4 ถ้าพัฒนาการทางสังคมของเด็กดี จะช่วยให้เด็กมีสมาธิในการฟังและตั้งใจที่จะอ่านได้ดี

1.5 วุฒิกาวจะเป็นตัวการสำคัญที่จะช่วยการอ่านได้ก็อีกส่วนหนึ่ง

1.6 พื้นฐานประสบการณ์ในด้านภาษาที่เด็กใช้ จะมีส่วนสำคัญในการฟังการพูด และเรียนภาษาอย่างมาก

2. ชั้นเริ่มอ่านเบื้องต้น

2.1 เด็กรู้ว่า คำพูด และภาษานี้สามารถเข้าใจกันได้ เพราะเด็กคุ้นเคยและมีประสบการณ์มาแล้ว

2.2 ความพยายามที่จะบังคับให้เด็กพูด กงทำไม่ได้ผล นอกจากจะล่อใจโดยให้เห็นสิ่งของ เครื่องเล่น รูปภาพ ของแปลก ๆ จะช่วยให้เด็กพูดออกมาได้

2.3 เด็กที่เริ่มพูดได้เร็วจะเริ่มอ่านได้เร็วกว่าเด็กที่เริ่มพูดได้ช้า แต่ในช่วงระยะเวลาหนึ่งจะทันกัน

2.4 ครูผู้สอนจะต้องพยายามหาทางที่จะช่วยให้เด็กเริ่มอ่าน ให้อ่านได้

2.5 ในชั้นเริ่มอ่านนี้ เด็กควรมีโอกาสได้อ่านวัสดุหลายชนิด หลาย ๆ แบบ เช่น ภาพข่าว แผนภูมิ ประสบการณ์ รูปภาพแบบป้ายประกาศ อ่านจากบนกระดานคำ หนังสืออ่าน รู้จักรูปภาพ (ภาพ) ของตัวละครที่อ่าน สถานที่ต่าง ๆ ที่กล่าวถึง โดยจะต้องจัดสิ่งที่ย่งต่อการอ่านที่เด็กจะเข้าใจ

2.6 การเขียนตัวหนังสือบนภาพไม่ว่าสถานที่และวัตถุ หรือบุคคล ย่อมช่วยในการอ่านได้ดี เพื่อเด็กจะได้ฝึกการสังเกต และจำรูปคำไปพร้อมกัน

2.7 ในสหรัฐฯ และอังกฤษ ครูมักจะเขียนคำหรือประโยคใต้ภาพ เป็น การอธิบายภาพ หรือเขียนใต้ภาพที่เด็กวาดมาส่ง เล่าให้ครูฟัง เด็กจะสนใจและอ่านได้ เพราะเป็นคำพูดที่แสดงเจตนาของเด็กเอง

2.8 จากข้อ 2.7 แผนภูมิประสบการณ์ จะช่วยในการอ่านของเด็กได้ดีเช่นกัน

2.9 ในขณะที่ครูเขียนคำ ครูควรบอกให้เด็กสังเกตการเขียนของครูโดยเน้น ให้เห็นว่าเริ่มจากซ้ายไปขวา พร้อม ๆ กันไปด้วย อาจกล่าวได้ว่าเด็กไม่อยากจะฝึกจาก ลมุดฝึกหัดเขียนโดยที่เขาเองไม่รู้ว่าจะฝึกไปทำไม

2.10 ในตอนเริ่มอ่าน เด็กอาจไปได้อย่างช้า ๆ เพราะผู้เรียนเองจะต้อง พังพานความคิด ความเข้าใจ ตลอดจนทัศนคติต่อการอ่านและวัสดุที่อ่าน เด็กจะเกิดความพอใจ และสนุกสนาน

จากการเน้นเรื่องการอ่านออกเสียง การอ่านนำ และอ่านตาม การจำรูปคำ นั้นเป็นเพียงสิ่งภายนอกที่ครูจะต้องเน้น ทั้งนี้ความรู้ลึภายใน เช่น ความรู้สึก ความพอใจ และสนุกสนาน จะต้องเน้นควบคู่กันไปด้วย โดยครูจะต้องไม่ทำให้เด็กรู้สึกว่ายากหรือลำบากใจ เกินไป

3. ขั้นเริ่มใช้การอ่านเองตามลำพังในระยะต้น

หลังจากที่เด็กได้อ่านมาแล้วสักจำนวนหนึ่ง 50 - 60 คำ และเข้าใจที่จะใช้วิธีการจำ รูปคำต่าง ๆ เช่น อาศัยความเหมือน ความหมายของรูปประโยค อาศัยเสียงเป็นเกณฑ์เหล่านี้ เด็กใครหรือยากที่จะใช้ความสามารถต่าง ๆ นั้น อ่านเองตามลำพังบ้าง ในตอนนี้ นับเป็น จังหวะสำคัญที่จำต้องมีหนังสืออ่านประกอบ หนังสือเสริมการอ่าน ไว้ให้เด็กทดลองความสามารถ อ่านตามลำพังเองเป็นอย่างมาก กรณีในบ้านเมืองเราขาดแคลนหนังสือประเภทนี้อย่างมาก เด็กทั่วไปส่วนใหญ่ลองอ่านการ์ตูนซึ่งคำศัพท์และความยากง่ายไม่มีสัมพันธ์กันเลย การที่ครูหรือ ทางโรงเรียนจะช่วยได้ก็อาศัยหลักที่จะหาวัสดุให้อ่านในลักษณะเหล่านี้

3.1 ในระยะแรกอ่าน เด็กสนใจที่จะออกเสียงในขณะอ่านอย่างมาก และ เด็กที่ไม่สามารถพูดประโยคยาว ประโยคซ้อน จะประสบปัญหาในการอ่าน ฉะนั้นลักษณะ การแต่งประโยคในหนังสืออ่าน เช่น "แดงกับดำไปนามาสีด้วยกัน" เราแยกแต่ง 2 - 3 ประโยค ช่วยฝึกอ่าน

แดง ไป นา มาลี

ดำ ไป นา มาลี (อาจใช้ "ก็")

แดง กับ ดำ ไป นา มาลี ด้วยกัน

3.2 เด็กควรมีโอกาสได้ฝึกอ่านออกเสียงเป็นกลุ่ม ๆ จะเน้นการมีวัตถุประสงค์อ่านอย่างเพียงพอจะช่วยให้เด็กฝึกเป็นกลุ่ม ครูอาจแยกกลุ่มที่ค่อนข้างเร็วไว้เฉพาะคอยดูแลใกล้ชิด

3.3 ในบางลักษณะที่เด็กต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ ครูอาจนำการสอนอ่านเป็นรายบุคคลมาใช้ได้ (Individualized Teaching) ครูจำเป็นต้องเลือกวัสดุที่จะฝึกอ่านให้ฝึกอ่านจากวัสดุหลาย ๆ แบบ เหมือนก่อนเริ่มอ่านในข้อ 2

4. ใช้เปลี่ยนแปลงการอ่าน ที่เป็นเรื่องยาวมากขึ้น (ป. 3 - 4)

เพราะช่วงความสนใจ สมารถในการอ่านยาวนานขึ้นมาก เด็กที่สามารถผ่านมาในขั้นนี้ ย่อมต้องการอ่านทั้งจะช่วยขยายวงการอ่านได้กว้างขวางขึ้น

การมีหนังสือให้อ่านหลาย ๆ ประเภท ย่อมเป็นการสนองความต้องการในการอ่านแบบขยายประสบการณ์ได้กว้างขวางขึ้น หนังสือที่จะช่วยให้เด็กอ่านอย่างตั้งใจควรเป็นหนังสือเป็นเรื่องราวที่ยากขึ้น

- เรื่องที่ตลกขบขัน (Comics) จะช่วยให้เด็กเข้าใจในการใช้ถ้อยคำในรูปแบบที่ชวนขัน เรื่องราวและภาพของความพิศมิลาด เลอะเลือน หลงลืม แปลก ๆ แต่เรื่องชวนขบขันมักจะประกอบไปด้วยบทสนทนา

- เรื่องที่เป็นจริง นิทานอิงประวัติศาสตร์ ประวัติบุคคลสำคัญ นักประกิจผู้คิดสร้างที่มีชื่อเสียงและอื่น ๆ จะช่วยให้เด็กได้มีแนวความคิดที่เป็นแบบอย่างจากบุคคลนั้น ๆ ในหลายรูปแบบ เป็นการก่อจุดเริ่มต้นของความใฝ่ฝัน ความมุ่งหวังที่จะก้าวหน้าในชีวิตของเด็กได้เป็นอย่างดี (Non Fiction)

- เรื่องชวนฝัน (Fantastic) เทพนิยายแฟนตาซี นิทานสนุก นิทานต่าง ๆ จะช่วยให้เด็กสนใจรู้จักเลือกเป็นตัวละคร รู้ว่าใครผิดใครถูก ใครชั่ว ใครดี จะเลือกแบบอย่างเป็นแนวปฏิบัติของตน ตลอดจนอาจใช้ฝึกประมิณผลตัวละครในเรื่องที่อ่านไปพร้อมกันด้วย

ในการชักนำให้อ่านนั้น นอกเหนือจากชื่อเรื่อง ภาพปกที่น่าสนใจแล้ว ครูอาจปฏิบัติได้ดังนี้

1. ครูแนะนำหนังสือที่มีอยู่ แสดง จัดไว้ในมุมหนังสือของห้องเรียน
2. ชักนำให้อ่าน โดยพูดถึงประโยชน์ของการอ่าน
3. อ่านให้ฟังเรื่องราว อภิปรายโดยตลอดทั้งเรื่อง
4. อ่านให้ฟังเฉพาะบทแรก ๆ ที่น่าสนใจ แล้วให้เด็กไปเลือกอ่านเองตามลำดับ
5. เล่าเรื่องเฉพาะตอนสำคัญโดยทิ้งเงื่อนบมไว้ ให้เด็กสนใจ กระหายที่จะอ่าน

ให้จบเนื้อจะได้รู้เรื่องตลอด

ในการแนะนำการอ่านนี้ ครูควรสำรวจคำศัพท์ คำยากของหนังสือในแต่ละเล่มไว้ อาจอธิบายพร้อมกับแสดงวิธีอ่านกำนันั้น ๆ ให้ถูกต้อง ก็จะช่วยให้เด็กผู้อ่านไม่ท้อใจ เพื่อพบคำศัพท์คำยากซึ่งครูได้เตรียมแก้ปัญหาไว้ให้แล้ว

แต่เท่าที่พบส่วนใหญ่ ครูมักจะกำหนดให้อ่าน ท่องจำเป็นเรื่องเป็นราวหรือเฉพาะตอนมาจากบ้าน นับเป็นการบังคับขู่เข็ญ ทำให้เด็กไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องอ่าน ย่อมเป็นผลเสียหาย ส่วนหนึ่งขาดการเตรียมการ มักเพียงใช้คำสั่งกำหนดให้ นับว่าเป็นการง่ายเกินไป สำหรับเทคนิคการสอนให้เด็กอ่านตามลำดับ ในระยะนี้เด็กต้องการที่จะได้เทคนิคที่จะอ่านวิธีอ่านที่ถูกต้อง และวิธีอ่านแบบเก็บใจความจากครูผู้สอน

ทักษะในการอ่านนั้นขึ้นอยู่กับการใช้อย่างสม่ำเสมอ นั่นคือ เมื่ออ่านแล้วจำเป็นต้องฝึกเขียน ถ้ายิ่งอ่านมาก เด็กคนใดมีความสามารถในการอ่านก็จะพัฒนายิ่งขึ้น ในทำนองเดียวกัน ภาษารูปของเด็ก็ย่อมที่จะเจริญตามไปด้วย

5. การอ่านในขั้นที่สามารถช่วยตัวเองได้มากขึ้น

ในระยะนี้คงจะเปรียบได้กับเด็กในระดับประถมปลาย (ป. 5 - 6) เด็กที่มีความสามารถในการอ่านไม่มีปัญหาอื่น ๆ ในการอ่านก็จะสามารถอ่านหนังสือที่ผู้ใหญ่ให้อ่านได้ ถ้าได้รับการฝึก การแนะนำที่ดี ๆ ก็สามารถที่จะอ่านในใจได้รวดเร็วขึ้นโดยลำดับ ตามที่ครูควรกำหนดนั้นก็ได้แก่ การอ่านเพื่อการค้นคว้าหาคำตอบ รายงาน จัดปายนิเทศ เก็บข่าว-เหตุการณ์ เสนอต่อให้เพื่อนในชั้นของตน ในระยะนี้ครูจำเป็นต้องจัดหาวัสดุสำหรับอ่านเพิ่มขึ้น

เพื่อสนองความต้องการของนักเรียน การแนะนำ การใช้สารานุกรม บทานุกรม ย่อมเป็นสิ่ง ที่เด็กต้องการมาก และผู้เรียนเองก็ควรมีพจนานุกรม บทานุกรม การสอนเด็กใช้เป็นส่วนตัว จะช่วยให้เขาสะดวกขึ้นมาก

6. การอ่านขั้นก้าวหน้า

ขั้นนี้อาจก้าวไปถึงขั้นมัธยมต้น หรือตอนปลายของประถมปลาย หนังสือที่จัดไว้ในห้องสมุด อาจไม่เพียงพอ จำเป็นต้องวิพากษ์การใช้ห้องสมุดได้อย่างกว้างขวาง เด็กจะรู้สึกสนใจ วิชาเฉพาะ เลือกสิ่งที่เขาสนใจมาก ๆ ขึ้น ส่วนครูเองก็จำเป็นต้องเอาใจใส่ในการจัดหา หนังสือเฉพาะเรื่องเพิ่มขึ้น เพื่อสนองความต้องการและฝึกเด็กของตน อย่างไรก็ตาม กิจกรรมเกี่ยวกับการอ่าน อาจเปลี่ยนแปลงที่จะให้เด็กได้มีโอกาสสัมผัสมากขึ้น เช่น การอภิปราย การโต้วาที การถกถกพารสน์ ในชั้นที่สูงขึ้น

2.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยทักษะและวิธีการหลายอย่างประกอบกัน จึงจะทำให้สามารถอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น กิจกรรมที่จำเป็นต้องใช้ในการอ่าน รู้ขั้นตอนและวิธีอ่าน มีความเข้าใจในคำศัพท์และเนื้อเรื่อง ผลัดจนรู้จักคิดในขณะที่อ่าน ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นทักษะที่ครูสามารถฝึกให้นักเรียนได้ มีผู้รู้ไว้ให้ความเห็นและเสนอแนะแนวทาง ในการฝึกทักษะการอ่านไว้หลายท่านดังนี้

ทักษะที่จำเป็นต้องมีเพื่อใช้ในการอ่าน

สเปซ และ สเปซ (Spach and Spach. 1973 : 548) ได้อ้างถึงข้อสรุป ของ Helen N. Robinson ว่า องค์ประกอบที่สำคัญของการอ่านมี 5 ประการ คือ

1. การรู้จักคำ ซึ่งรวมถึงการออกเสียงได้ และรู้ความหมาย
2. ความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งหมายถึงความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ในระดับความหมายทั่วไป ผลัดจนความหมายแฝง
3. ปฏิริยาต่อเรื่องที่อ่าน ได้แก่ การตัดสินใจ การสรุปจากการอ่าน ปฏิริยาทางอารมณ์ และทัศนคติต่อเรื่องที่อ่าน

4. การนำประสบการณ์ของตนเองเข้าตัดสินเรื่องราวที่อ่าน

5. อัตราเร็วในการอ่าน ซึ่งขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ในการอ่าน และความยากง่ายของเรื่องที่อ่าน

วาสนา เกตุภาค (วาสนา เกตุภาค 2521 : 50 - 51) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการอ่านไว้ดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์ในการอ่าน คือถามตนเองก่อนที่จะอ่านว่า จะอ่านเพื่ออะไร
เข้า

- อ่านเพื่อให้ทราบข้อเท็จจริง
- อ่านเพื่อความรอบรู้
- อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน

2. รู้จักลักษณะเนื้อหาที่ตนอ่าน คือรู้ว่าตนกำลังอ่านอะไร เช่น หนังสือพิมพ์ บทกวี บทประพันธ์ หรือวรรณคดี เป็นต้น ทั้งนี้เพราะเนื้อหาหรือหนังสือแต่ละประเภทย่อมมีลักษณะแตกต่างกัน ในแง่ศัพท์ เทคนิคการเขียน ฯลฯ และหนังสือแต่ละประเภทย่อมมีวิธีการอ่านที่แตกต่างกันด้วย .

3. สรุปรายละเอียดหรือส่วนประกอบของหนังสือ เช่น คำนำ หรือคำชี้แจง สารบัญ บรรณานุกรม คั่นหน้า อภิธานศัพท์ และภาคผนวก เป็นต้น เพื่อให้ผู้อ่านจะได้ทำความเข้าใจกับหนังสือ และสามารถอ่านได้อย่างสะดวกรวดเร็ว

4. อ่านอย่างมีสมาธิ ก่อตั้งใจอ่านเพื่อให้ได้ผลถึงวัตถุประสงค์ ในอัตราความเร็วที่เหมาะสม

คู่มือครูการสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (กระทรวงศึกษาธิการ 2523 : 14 - 16) ได้กล่าวถึงการสอนอ่านไว้ดังนี้

การสอนอ่าน

การอ่านหนังสือ เป็นพฤติกรรมสำคัญยิ่ง ครูต้องใช้ความพยายามให้มากในการที่จะส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่าน ทั้งนี้เพราะกิจกรรมทุกชนิดของการเรียนและผลสัมฤทธิ์ของการเรียนต้องอาศัยการอ่านทั้งสิ้น ปัญหาในเรื่องการสอนมีมากมาย อาจเกิดจาก

พื้นฐานส่วนตัวของนักเรียน ลักษณะสภาพการใช้ภาษาในสังคม และบุคคลที่เกี่ยวข้อง ฯลฯ แต่ปัญหาสำคัญที่ละเอียดลึกซึ้งส่วนหนึ่ง ได้แก่ การวางรากฐานของการเรียนที่สำคัญในการอ่าน ซึ่งได้แก่เรื่องคำ และความหมายของคำ

คำพื้นฐาน ที่กำหนดให้ใช้ในระดับประถมศึกษาชั้น ป. 1 - 3 มีประมาณ 2,540 คำ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งเป็นชั้นสุดท้ายที่กำหนดคำพื้นฐาน มีประมาณ 1,550 คำ คำพื้นฐานเหล่านี้ได้นำมาใช้ในหนังสือเรียนแต่ละบท

การสร้างนิสัยรักการอ่าน

นิสัยรักการอ่าน เป็นคุณสมบัตินำอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้บุคคลมีความรอบรู้ มีความนึกคิดลึกซึ้งและกว้างขวาง ทั้งยังได้รับความบันเทิงในชีวิตมากขึ้น การปลูกฝังนิสัยรักการอ่านให้กับนักเรียนมีหลายขั้นตอนดังนี้

ขั้นแรก ต้องหาทางเร้าความสนใจให้นักเรียนอยากรู้เรื่องราวในหนังสือด้วยการให้ดูภาพ เล่าเรื่องประกอบภาพ อ่านนิทาน หาหนังสือที่มีรูปภาพมาให้ดู และสนทนาเกี่ยวกับภาพนั้น ๆ

ขั้นที่สอง เมื่อนักเรียนอ่านหนังสือได้ ควรหาหนังสือที่เหมาะสมมาอ่านหรือเล่าเรื่องสนุก ๆ ในหนังสือเพียงครั้งเดียว แล้วให้นักเรียนไปอ่านต่อ

ขั้นที่สาม จัดกิจกรรมส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน เช่น ประกวดยอตนักอ่าน ใครอ่านได้มากเป็นยอตนักอ่าน แล้วเขียนข้อความบางส่วนในหนังสือลงในบัตร (ดังตัวอย่าง) โดยรวบรวมจากบัตรอ่านหนังสือ ซึ่งมีลักษณะดังนี้

ชื่อหนังสือ.....
 ตัวละครที่สำคัญในเรื่อง.....
 ชื่อผู้แต่ง.....
 .....
 .....
 สิ่งที่น่าสนใจ.....
 ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง.....

(บัตรนี้อาจใช้ด้านหลังบัตรเชิญต่าง ๆ หรือกระดาษตัดเป็นบัตรก็ได้)

ใครมีบัตรอ่านหนังสือ คมนั้นเป็นยอตนักอ่าน

นอกจากนี้อาจจัดกิจกรรมอื่น ๆ เช่น ประกวดเล่าเรื่อง ประกวดเล่านิทานต่าง ๆ
 จากการอ่านหนังสือ แลวนำมาให้เพื่อนฟัง

ขั้นที่สี่ ฝึกให้นักเรียนเป็นนักสะสม เช่น สะสมเหรียญทองที่ไฟเราะ คำพังเพย
 สุภาษิต ถิ่นขวัญ หรือสะสมภาพพร้อมกับเขียนคำบรรยายปริศนาคำทาย แล้วรวบรวมไว้เป็น
 สมุดประจำชั้น

การสอนความเข้าใจแก่

รัสเซล (Russell. 1961 : 283 - 287) ได้เสนอแนะการจัดกิจกรรมใน
 การเรียนคำศัพท์ของนักเรียนไว้ดังนี้

1. กิจกรรมทุกอย่างที่จัดขึ้น ควรสอดคล้องกับประสบการณ์เดิมของนักเรียน
2. การใช้สื่อทัศนวัสดุ
3. การให้นักเรียนเห็นภาพในสถานการณ์ต่าง ๆ
4. การอธิบายของครู
5. ครูอ่านหนังสือเล่าเรื่องให้นักเรียนฟัง
6. อุปกรณ์ที่ใช้ควร เป็นอุปกรณ์ที่นักเรียนช่วยกันทำขึ้น

7. เน้นให้นักเรียนเกิดความคิดรวบยอดในคำนั้น
8. ให้นักเรียนมีประสบการณ์ในการอ่านอย่างกว้างขวาง
9. ให้นักเรียนใช้พจนานุกรม
10. ให้นักเรียนมีโอกาสศึกษาคำที่เป็นภาษาพูด
11. ให้นักเรียนได้ศึกษาคำโดยตรง

การสอนความเข้าใจเรื่องและการจับใจความ

ก๊อ สวัสดิ์พาณิชย์ (ก๊อ สวัสดิ์พาณิชย์ 2505 : 110 - 113) ได้เสนอแนะหลักการสอนให้นักเรียนเกิดความสามารถในการจับใจความที่อ่านไว้ดังนี้

1. สอนให้นักเรียนอ่านโดยมีวัตถุประสงค์ที่แน่นอน
2. สอนให้นักเรียนรู้จักกันหาคำศัพท์ด้วยตนเอง
3. สอนให้นักเรียนรู้จักตีความหมายที่ซับซ้อน
4. สอนให้นักเรียนรู้จักแผนที่ แผนภูมิ และแผนภาพ เพื่อเป็นเครื่องช่วยให้เข้าใจความหมายได้แจ่มแจ้งขึ้น

5. สอนให้นักเรียนทดสอบตนเอง โดยให้บทพบเรื่องที่ได้อ่าน
6. สอนให้นักเรียนทดสอบความรู้ที่อ่าน

บอนด์ และทิงเกอร์ (Bond and Tinker. 1957 : 235) เห็นว่าองค์ประกอบที่จำเป็นของความเข้าใจในการอ่าน ประกอบด้วยสิ่งต่าง ๆ ต่อไปนี้

1. ความหมายของคำ เป็นรากฐานที่สำคัญของความเข้าใจในการอ่าน เมื่อนักเรียนเข้าใจความหมายของศัพท์เหล่านั้นชัดเจน และกว้างขวางพอแล้วย่อมทำให้นักเรียนเกิดความคิดที่จะนำมาใช้ในการอ่าน

2. หน่วยความคิด เกือบที่จะเข้าประโยค นักเรียนจะต้องอ่านเป็นหน่วยความคิด คือแบ่งอ่านเป็นกลุ่มคำ ให้ได้ความหมายของคำต่อเนื่องกันเป็นกลุ่ม ๆ แทนการอ่านทีละคำ ถ้านักเรียนมีความสามารถในการทางนี้ ก็จะสามารถอ่านข้อความนั้น ๆ ด้วยความเข้าใจ

3. การเข้าใจประโยค เมื่อนักเรียนเข้าใจคำ และรู้จักอ่านเป็นหน่วยความคิดแล้ว ต้องรู้จักนำเอาแต่ละคำ หรือแต่ละส่วนมาสัมพันธ์เข้าด้วยกันจนได้ใจความเป็นประโยค

4. การเข้าใจตอน หมายถึง ความสามารถนำแต่ละประโยคในตอนนั้น ๆ มาสัมพันธ์กัน จึงจะอ่านได้เข้าใจ

5. การเข้าใจเรื่องราวที่ยาวขึ้น เพื่อให้เข้าใจเรื่องราวหรือข้อความที่อ่านต้องเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างข้อความต่าง ๆ ที่อยู่ในตอนก่อน ๆ และข้อความในตอนต่อมาอีกด้วย

ประทีป วาทิกทินกร (ประทีป วาทิกทินกร 2520 : 79) ได้กล่าวถึงหลักและวิธีจับใจความสำคัญไว้ดังนี้

1. อ่านเรื่องราวให้ถนัดทั้งเรื่อง
2. ตั้งคำถาม ถามตัวเองสั้น ๆ ว่า เรื่องอะไร ใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร และทำไม บางเรื่องอาจมีคำตอบให้ไม่ครบก็ได้ แต่เราต้องตอบเท่าที่มีอยู่ให้ครบถ้วน เพื่อจะได้จับใจความสำคัญให้ได้มากที่สุด
3. ขยายความในคำตอบออกไปอีก เมื่อต้องการรายละเอียดที่จำเป็นต้องขอใจความสำคัญ

กระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ 2523 : 17) ได้เสนอแนะขั้นตอนในการอ่านจับใจความที่นักเรียนควรจะได้ฝึกไว้ดังนี้

1. อ่านผ่าน ๆ โดยถนัด เพื่อให้รู้ว่าเรื่องนั้นว่าด้วยเรื่องอะไรบ้าง จุดใดเป็นจุดสำคัญของเรื่อง
2. อ่านให้ละเอียด ทำความเข้าใจอย่างชัดเจน ไม่ควรหยุดอ่านระหว่างเรื่อง เพราะจะทำให้ความเข้าใจไม่ติดต่อกัน
3. อ่านซ้ำตอนที่ไม่เข้าใจ และตรวจสอบความเข้าใจในข้อความบางตอนให้แน่นอน และถูกต้อง
4. ตอบคำถามสั้น ๆ เพื่อทดสอบความเข้าใจ
5. เรียบเรียงใจความสำคัญของเรื่องด้วยตนเอง

2.4 หลักการสอนภาษาที่สอง

ความหมายของภาษาที่สอง ภาษาที่มนุษย์ใช้เป็นครั้งแรกในชีวิตหลังจากได้รับการฝึกฝนจากพ่อแม่ของตนหรือบุคคลที่อยู่ใกล้ชิด จนมีความสามารถสื่อความหมายได้ เรียกว่าภาษาแม่ (Mother tongue) หรือภาษาที่หนึ่ง ในบางชุมชนภาษาที่ใช้ในชุมชนมีมากกว่าหนึ่งภาษาขึ้นไป อาจเนื่องมาจากการย้ายภูมิลำเนาจากชุมชนอื่น หรือจากความจำเป็นทางการค้า การติดต่อทางสังคมและการเมือง ทำให้คนที่มาอยู่ใหม่จำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาของชุมชนใหม่ เพื่อสะดวกในการดำรงชีวิต หรืออาจมีความจำเป็นทางด้านงานการนับถือศาสนา ในการปฏิบัติศาสนกิจตามลัทธิศาสนาตามลัทธิศาสนา นั้น ๆ เช่น ศาสนาอิสลาม จึงทำให้เกิดการเรียนรู้สองภาษาในชุมชนนั้น ๆ

ภาคการศึกษา 2 (ภาคการศึกษา 2 ยะลา 2506 : 16 - 25) ได้กล่าวถึงวิธีสอนภาษาที่สองที่นิยมใช้และเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายว่ามีอยู่ 3 วิธี คือ

1. วิธีแปล - ไวยากรณ์
2. วิธีประสบการณ์ตรง
3. วิธีภาษาศาสตร์

1. วิธีสอนแบบแปล - ไวยากรณ์ วิธีสอนแบบนี้เป็นวิธีที่นักศึกษา ลาติน กรีก ฝรั่งเศส บาลีหรือสันสกฤต ใช้ในการเรียนภาษา วิธีการคือ เรียนภาษาที่สองโดยวิธีการท่องจำกฎเกณฑ์ต่าง ๆ การฝึกฝนคือ การแปลจากภาษาที่สองมาเป็นภาษาที่หนึ่ง ไม่มีการสอนพูด จะสอนแต่การออกเสียงเท่านั้น

2. วิธีสอนแบบประสบการณ์ตรง เป็นการสอนภาษาที่สองที่ไม่ใช้ภาษาของผู้เรียนเลย บางทีเรียกว่า วิธีตามธรรมชาติ (Natural Method) เพราะมีวิธีการเลียนแบบการเรียนรู้ภาษาของเด็กเล็ก ๆ ที่เริ่มหัดพูด วิธีสอนแบบประสบการณ์ตรงมีหลักการดังนี้

- 2.1 ให้ภาษาที่เรียนมีความสัมพันธ์โดยตรงกับความคิดของผู้เรียน
- 2.2 ใช้ภาษาที่เรียนเท่านั้นในการสอน ครูไม่ใช้ภาษาของนักเรียนเข้าช่วย

ในการสอนเลย

2.3 ไม่ใช้การสอนโดยการแปลจากภาษาที่เรียนเป็นภาษาของนักเรียน หรือแปลจากภาษาของนักเรียนเป็นภาษาที่เรียน เพราะเห็นว่า ความหมายของคำ ประโยค และโครงสร้างของภาษาต่างกัน ถ้าใช้การแปลแล้วจะทำให้เกิดการสับสน ดังนั้นจึงจำเป็น ในการสอนตามวิธีนี้คือ

2.3.1 สอนโดยใช้วัสดุอุปกรณ์ช่วย เพื่อหลีกเลี่ยงการแปล

2.3.2 สอนสิ่งที่ไม่มีความหมาย (Abstract) โดยวิธีโยงความคิดให้ สัมพันธ์กัน (Association of Idea)

2.3.3 สอนไวยากรณ์โดยการยกตัวอย่างและแสดงสถิติ

วิธีสอนจะเริ่มด้วยการพูด ครูผู้สอนจะให้คำและประโยค และจะอธิบายความหมาย โดยการใช้รูป ท่าทาง หรือการสาธิต นักเรียนฟัง และพยายามเลียนแบบครู นักเรียนได้รับการฝึกฝนมากพอแล้วเพื่อให้มีทักษะในการฟังพูด จนกระทั่งเขาใช้ภาษาได้อย่างสะดวกสบาย โดยไม่ต้องคิดเลย ผู้ที่ใช้วิธีนี้สอนภาษาที่สอง เชื่อว่าการสอนอ่านและเขียนควรทำภายหลัง จากที่นักเรียนมีทักษะทางการฟัง และการพูดแล้ว

3. วิธีสอนแบบภาษาศาสตร์ เป็นการสอนภาษาที่สองโดยยึดหลักการวิจัยภาษา ของนักภาษาศาสตร์ มีหลักการสอนดังนี้

3.1 การสอนมุ่งให้เกิดทักษะ ฟัง และพูด เป็นสำคัญ ผู้เรียนต้องสามารถเข้าใจ ระบบเสียงของ ภาษาทั้งสองได้

3.2 เนื่องจากภาษาแต่ละภาษามีระบบเสียง ระบบคำ และระบบไวยากรณ์ ต่างกัน ฉะนั้นหนังสือเรียนที่ใช้ในการ เรียนภาษาที่สองจะต้องมีเนื้อหาที่ได้มาจากการ เปรียบเทียบ ภาษาที่เรียนกับภาษาของผู้เรียนทั้งในเรื่อง เสียง ไวยากรณ์ และศัพท์

3.2 ผู้สอนอาจใช้ภาษาของผู้เรียน เข้าช่วยในการอธิบาย หรือทำความเข้าใจใน เรื่องเสียงและโครงสร้างของประโยคได้ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจโดยรวดเร็ว และจะได้ใช้เวลา ที่เหลือส่วนใหญ่มุ่งไปในการฝึกฝน

3.4 ผู้สอนจะประวิงการสอนอ่านและ เขียนไว้ต่อเมื่อครูได้สอนและฝึกโครงสร้าง ต่าง ๆ ด้วยปากเปล่าจนกระทั่งนักเรียนมีความสามารถที่จะใช้ได้แล้ว

3.5 เนื่องจากภาษาแต่ละภาษามีระบบเสียงและไวยากรณ์แตกต่างกัน การเรียนระบบเสียงและไวยากรณ์ใช้วิธีแสดงหรืออธิบายให้เห็นความแตกต่างของเสียง หรือของโครงสร้างจากภาษาที่เรียนกับภาษาของนักเรียน (Contrast in form and meaning) เมื่อนักเรียนเห็นความแตกต่างแล้วก็ทำการฝึกฝนโดยการเลียนเสียงของเจ้าของภาษา การฝึกฝนต้องทำโดยสม่ำเสมอและบ่อยครั้งที่สุด (Over Learning) โดยมีอุปกรณ์การสอนเข้าช่วย เช่น รูปแสดงอวัยวะและที่เกิดของเสียง (Facial Diagrams) แผ่นเสียง เครื่องอัดเสียง เป็นต้น

วิธีสอนภาษาที่สองตามวิธีภาษาศาสตร์ กำหนดชั้นในการสอนไว้ 5 ชั้น คือ

ชั้นที่ 1 มุ่งความสนใจของผู้เรียนในสิ่งที่จะสอน (Attention Pointer)

ชั้นนี้เป็นจุดเริ่มแรกที่ครูจะบอกแก่นักเรียนว่าครูจะสอนอะไร

ชั้นที่ 2 ให้อตัวอย่างที่เหมาะสมกับสิ่งที่ครูสอน โดยครูพูดปากเปล่าหรือเขียนบนกระดานก็ได้ แต่ควรเน้นการฝึกการฟังมากกว่าการใช้สายตา

ชั้นที่ 3 เมื่อนักเรียนเข้าใจตัวอย่างแล้ว ให้นักเรียนสรุปกฎเกี่ยวกับเสียงหรือโครงสร้างที่เขาได้เรียนไปแล้วด้วยตนเอง ครูคอยรับฟังและช่วยเพิ่มเติมถ้ายังไม่สมบูรณ์ และถ้าเห็นว่านักเรียนยังไม่เข้าใจ ครูอาจจะกลับไปสอนในชั้นที่สองใหม่ได้

ชั้นที่ 4 เป็นชั้นฝึกฝน ครูควรให้นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกฝนให้มากที่สุด ถ้าเป็นเรื่องการออกเสียง ครูอาจจะให้นักเรียนทั้งชั้นฝึกพร้อมกันก่อน แล้วจึงฝึกเป็นรายบุคคล เพราะการที่เรียนภาษาได้ดีนั้น ถอดอาศัยการฝึกฝนเป็นสำคัญ

ชั้นที่ 5 เป็นชั้นฝึกฝนโดยครูจูงนักเรียนไปจากจุดที่เรียน แต่ยังคงฝึกเรื่องที่เรียนอยู่นั่นเอง โดยมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้สิ่งที่เรียนมาแล้ว เช่น เสียงหรือโครงสร้าง โดยไม่คำนึงถึงสิ่งที่เรีเรียนมา แต่กลับไปสนใจกับสิ่งที่ต้องการพูด วิธีนี้ครูอาจใช้รูปภาพ เช่น รูปคนกำลังห้อนรำ เมื่อครูได้สอนคำ 'จะ' ในอนาคตกาลไปแล้ว ครูชี้ภาพนักเรียนจะพูดว่า "เราจะห้อนรำหุ่่งนี้" หรือ ครูอาจจะใช้วิธีการอื่น ๆ ใ้ก้อีก เช่น

- วิธีสร้างสถานการณ์ขึ้นซึ่งทำให้นักเรียนต้องพูด
- วิธีฝึกฝนแบบเทียบแทน (Substitution)
- วิธีฝึกฝนแบบแปรรูป (Conversion Type)

หรือการฝึกแบบร้องเพลง สนทนา เป็นต้น การฝึกแบบนี้เรียกว่า การฝึกโครงสร้าง (Pattern Practice)

จากหลักการสอนภาษาที่สองจะเห็นได้ว่า ใช้วิธีการฝึกเพื่อให้นักเรียนได้เกิดทักษะการเรียนรู้และมีความเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ ดังนั้น การฝึกโดยวิธีการต่าง ๆ เช่น การใช้แบบฝึกจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ และมีความเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ ได้ดีขึ้น

2.5 ความสนใจในการอ่านของนักเรียนในระดับประถมศึกษา

• รัญจวน อินทรกำแหง (รัญจวน อินทรกำแหง 2517 : 45 - 97) มีความเห็นว่า ในเรื่องความสนใจในการว่า กังนั

อายุ 7 - 8 ปี ชายและหญิงมีความสนใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน

อายุ 9 - 10 ปี ชายและหญิงมีความสนใจแตกต่างกัน หญิงสนใจเรื่องกระจุ้ม กระจิม นิทาน น้ยาย ชายสนใจเรื่องผจญภัย เรื่องเครื่องยนตร์กลไก เรื่องที่ส่งเสริมความเป็น "พระเอก" ทั้งชายและหญิงสนใจเรื่อง ชีวิตประวัติ วิทยาศาสตร์ และงานอดิเรก

อายุ 11 - 12 ปี ชายสนใจเรื่องผจญภัย ลึกลับ การค้นคว้าประติษฐ์ วิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ชีวิตประวัติ กีฬา หญิงชอบเรื่องเกี่ยวกับชีวิตในบ้าน ในโรงเรียน สัตว์เลี้ยง เรื่องรัก ๆ ใคร่ ๆ นวนิยาย

อายุ 13 - 14 ปี ชายสนใจเรื่องเครื่องยนตร์กลไกที่ยุ่งยากซับซ้อนขึ้น และชอบเรื่องเกี่ยวกับงานอดิเรก การเพาะปลูกความงามของร่างกาย ชีวิตประวัติ ประวัติศาสตร์ การเดินทาง หญิงสนใจนวนิยาย และเริ่มชอบหนังสือคำประพันธ์ บทละคร ไม่ชอบอ่านหนังสือที่เป็น หัตถ์วิยาการจนเกินไป

บันลือ พฤษวัน (บันลือ พฤษวัน 2521 : 130) ได้กล่าวถึงความสนใจในการอ่านของนักเรียนประถมศึกษาไว้ดังนี้

1. ความสนใจในการอ่านมีแนวโน้มจะเปลี่ยนไป เมื่อนักเรียนโตขึ้นมักจะสนใจสิ่งแปลก ๆ เรื่องราวแปลก ๆ ใหม่ ๆ จนกว่าจะสนใจเรื่องประเภทใดประเภทหนึ่งโดยเฉพาะ
2. ความสนใจในการอ่านมักจะไม่มีส่วนสัมพันธ์กับการอ่านทั่ว ๆ ไป นักเรียนจะอยากอ่านเฉพาะเรื่องที่เขาสนใจและต้องการอ่าน

3. การใช้โทรศัพท์บนกรณีมีความสัมพันธ์ที่จะโน้มนำให้เกิดความสนใจในการอ่าน
ได้มาก เพราะจะช่วยสร้างความเข้าใจ

4. ในระยะแรก ๆ มักสนใจเทนิยาย เรื่องจริงเกี่ยวกับเด็ก กิจกรรมและสัตว์

5. ในระดับสูงขึ้น สนใจเรื่องลึกลับ ผจญภัย ชีวประวัติ กีฬา

6. ถ้าความสนใจในการอ่านดีขึ้น แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีวุฒิภาวะดีขึ้น

7. นักเรียนหญิงกับนักเรียนชายสนใจไม่แตกต่างกัน จนกว่าอายุ 9 ขวบไปแล้ว
จึงจะสนใจแตกต่างกัน

8. ในเกณฑ์อายุ 8 ขวบขึ้นไป มีแนวโน้มดังนี้

8.1 ชายสนใจเรื่องราวที่เป็นจริงมากกว่าหญิง

8.2 หญิงสนใจร้อยกรองมากกว่าชาย

8.3 ทั้งสองเพศชอบเรื่องผจญภัย เรื่องลึกลับ ทัศนคติ และความประหลาด

มหัศจรรย์ต่าง ๆ

8.4 หญิงสนใจเรื่องชีวิตในครอบครัว โรงเรียน บ้าน เติง เริงรมย์ และ

เทนิส เย

8.5 ชายมีความสนใจกว้างขวางมากกว่าหญิง

9. นักเรียนที่มีสมองก็ักสนใจในการอ่านมากกว่านักเรียนที่สมองไม่ดี

ณรงค์ ปานทอง (ณรงค์ ปานทอง 2526 : 7 - 8) ได้กล่าวถึงความสนใจ
ในการอ่าน ของนักเรียนประถมศึกษาไว้ดังนี้

อายุ 6 - 8 ปี

เด็กอายุในช่วงนี้สามารถเข้าใจและมีความคิดในสิ่งที่ป็นนามธรรม รู้จักรักสนุกสนาน
กับการเล่นคำคล้องจองและมีการเล่นถลกับคำพูด ชอบไขว่ถาม นิยาย ทั้งนิทานพื้นบ้าน
และนิทานตำนาน เช่น ศรีธนูโยธยา ท้าวแสนปม ฯลฯ หรือนิทานที่คิดขึ้นมาใหม่ในลักษณะที่ว่า
"ในกาลครั้งหนึ่งยังมี..." นอกจากนี้ ยังชอบเรื่องชวนคิด เทนิยาย คำกลอนง่าย ๆ
และเรื่องเกี่ยวกับชีวิตจริงที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน

อายุ 9 ปี

ชอบนิทานเกี่ยวกับเรื่องสัตว์ต่าง ๆ แต่ชอบเรื่องจริง ๆ ไม่ใช่ให้สัตว์มาพูดเป็นภาษามนุษย์ ชอบผจญภัย ชอบนิทานเกี่ยวกับชนชาติต่าง ๆ ชอบเรื่องที่เกี่ยวกับชีวิตภายในบ้าน และในโรงเรียน โดยเฉพาะผู้หญิงชอบมากเป็นพิเศษ

อายุ 10 ปี

ความสนใจในการอ่านไม่ต่างจากเด็กอายุ 9 ปีนี้ ก็ักผู้ชายจะสนใจอ่านหนังสือเกี่ยวกับการค้นคว้าพบสิ่งใหม่ ๆ และเรื่องทำนองเดียวกันนี้มากขึ้น เด็กผู้หญิงมีความสนใจเหมือนเด็กวัย 9 ปี

อายุ 11 ปี

ชอบอ่านหนังสือเกี่ยวกับการผจญภัย เรื่องลึกลับ การค้นคว้าประติมากรรม โดยเฉพาะเด็กผู้ชาย เด็กผู้หญิงชอบชีวิตภายในบ้าน สัตว์เลี้ยง เริ่มอ่านนวนิยายเรื่องประเภทรัก ๆ ใคร่ ๆ

อายุ 12 ปี

เด็กผู้ชายชอบอ่านหนังสือเกี่ยวกับการผจญภัย วีรบุรุษ วีรสตรี และชอบอ่านหนังสือประเภท ชีวประวัติ ประวัติศาสตร์ กีฬา ฯลฯ เด็กผู้หญิงส่วนมากยังคงชอบเรื่องเกี่ยวกับชีวิตภายในบ้าน ในโรงเรียน ชอบเรื่องรัก ๆ ใคร่ ๆ มากขึ้น เริ่มอ่านนวนิยายสำหรับผู้ใหญ่ บางทีชอบอ่านเรื่องอาชญากรรม แต่ทั้งชายและหญิงไม่ค่อยจะชอบอ่านเรื่องเกี่ยวกับศาสนา

อายุ 13 ปี

ยังชอบอ่านหนังสือผจญภัยอยู่ แต่ชอบในทางผจญภัยในป่ากว้าง เด็กผู้ชายชอบอ่านหนังสือเกี่ยวกับการประติมากรรมเครื่องเล่น เครื่องใช้เล็ก ๆ น้อย ๆ การรักษาความงามของร่างกาย เด็กผู้หญิงยังชอบอ่านนวนิยายของผู้ใหญ่ เริ่มชอบอ่านคำประพันธ์ บทละคร เรื่องสัตว์เลี้ยง แต่ไม่ชอบหนังสือวิชาการจนเกินไป

อายุ 14 ปี

ทั้งเด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิงจะชอบอ่านนวนิยายและนิยายสาร เด็กผู้ชายจะเลือกอ่านเฉพาะนวนิยายและนิยายสารที่มีเรื่องในแขนงที่ตนชอบมากที่สุดเท่านั้น เช่น เรื่องชีวประวัติ ประวัติศาสตร์ เครื่องยนต์กลไก เด็กผู้หญิงชอบอ่านหนังสือผู้ใหญ่มากขึ้น ชอบเรื่องรักใคร่

ระเหื่อนอารมณ์ และเรื่องที่แต่งเกินความเป็นจริง บางคนสนใจหนังสือเกี่ยวกับอาชีพ บทละคร และคำประพันธ์ด้วย

2.6 แบบฝึกทักษะ ภาษาอังกฤษ

บรูคส์ (Brooks. 1960 : 212 - 215) ได้เสนอรูปแบบของแบบฝึกไว้หลายชนิดที่เป็นประโยชน์ในการฝึกทักษะทางภาษาดังนี้คือ

1. การเลียนคำ (Repetition) ฝึกโดยให้นักเรียนเลียนแบบครู
2. การเปลี่ยนโครงสร้างของประโยค (Transformation)
3. การแทนที่ของคำ โดยเปลี่ยนจากคำนามเป็นคำสรรพนาม (Replacement)
4. การแต่งบทโต้ตอบ (Roleplay) ให้นักเรียนแต่งประโยคโต้ตอบประโยคที่กำหนดให้
5. การเรียบเรียงข้อความใหม่ (Restatement) กำหนดข้อความให้นักเรียน แล้วให้ถักข้อความหรือหาข้อความมาเติม โดยยังคงความหมายเดิมไว้
6. การเติมคำหรือข้อความให้สมบูรณ์ (Completion)
7. การย้ายที่คำ (Transposition) ให้อ้ายตำแหน่งคำหรือเติมคำให้มีความหมายเหมือนข้อความที่กำหนดให้
8. การขยายความ (Expansion) จัดวางคำใหม่ให้เหมาะสมเพื่อขยายความ
9. จำกัดคำให้แคบลง (Contraction) โดยใช้คำเดียวแทนข้อความในประโยค
10. การรวมประโยค (Integration) รวมประโยค 2 ประโยคให้เป็นประโยคเดียว

สตีล สุธิแพทย์ (สตีล สุธิแพทย์ 2517 : 72) ได้กล่าวถึงลักษณะที่ดีของแบบฝึกไว้ดังนี้

1. ใช้หลักจิตวิทยา
2. ใช้สำนวนภาษาใหม่
3. ใช้ความหมายต่อชีวิต
4. คิดได้เร็วและสนุก

5. ปุจฉาความสนใจ
6. เหมาะกับวัยและความสามารถ
7. อาจศึกษาด้วยตนเองได้

บาร์เน็ต และคนอื่น ๆ (อ้างจาก สุนันทา ทองซอน 2525 : 31) ได้ให้ความเห็นในเรื่องแบบฝึกไว้ว่า แบบฝึกที่ดีควรจะมีย่อแนะนำในการใช้ ควรให้เลือกรูปแบบกำหนดคำตอบและแบบตอบโดยเสรี คำสั่ง หรือตัวอย่างไม่ควรยาวเกินไป เพราะทำให้เข้าใจยาก ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนศึกษาด้วยตัวเองได้ถ้าต้องการ นอกจากนั้นแบบฝึกควรมีหลายลักษณะและมีความหมายต่อผู้ฝึกด้วย

ข. งานวิจัย

1. งานวิจัยในประเทศ

1.1 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่านในชั้นประถมศึกษา

ทวีศักดิ์ ญาณประทีป (ทวีศักดิ์ ญาณประทีป 2514 : 85) ได้ศึกษาการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดราชบุรี พบว่าครูมีปัญหาในด้านวิธีสอนภาษาไทย และมีความต้องการสิ่งต่อไปนี้มากที่สุด

1. คู่มือครูเกี่ยวกับวิธีสอนภาษาไทย
2. แบบฝึกสำหรับฝึกทักษะ
3. หนังสืออ่านประกอบความรู้ของครูและนักเรียน

ทั้ง 3 ข้อนี้เป็นสิ่งที่จะช่วยให้ครูมีแนวการสอนที่ถูกต้อง ประหยัดเวลา และแรงงานของครู ทำให้ครูสามารถทำการสอนภาษาไทยได้ผลดียิ่งขึ้น

อุทัย แก้วขาว (อุทัย แก้วขาว 2515 : 87) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความถี่การขยอก และการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า การสร้างความถี่การขยอกมีความสัมพันธ์ไปในทางเดียวกันกับความเข้าใจในการอ่าน ความเร็ว ความถูกต้อง และความสามารถในการอ่าน

สุรัชย์ โพธิ์วิทย์ (สุรัชย์ โพธิ์วิทย์ 2521 : 84) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งกีดขวางของคำกับความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า สิ่งกีดขวางก่อกำเนิดความสัมพันธ์ไปในทางเดียวกันกับความเข้าใจในการอ่าน ความเร็ว ความถูกต้องในการอ่านและความสามารถในการอ่าน

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับความสนใจในการอ่านของนักเรียนในระดับประถมศึกษา

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ 2529 : 35-40) ได้ศึกษาความสนใจและรสนิยมในการอ่านของเด็กและเยาวชน สรุปว่า ลักษณะของความสนใจและรสนิยมในการอ่านของนักเรียนประถมศึกษา มีดังนี้

1. นักเรียนประถมศึกษาสนใจอ่านนิทาน - นิยายมากที่สุด
2. ลักษณะหนังสือที่นักเรียนประถมศึกษาชอบอ่านมากที่สุด คือ การ์ตูน
3. นิตยสาร - วารสาร ที่นักเรียนชอบอ่านได้แก่ ชัยพฤกษ์ ชวีญเรือน สกุลไทย
4. เรื่องในนิตยสาร ที่ชอบอ่านคือ เรื่องสั้นจบในฉบับ คอลัมน์สั้น ๆ ที่ให้ความรู้
5. หนังสือพิมพ์รายวันที่นักเรียนชอบอ่าน คือ ไทยรัฐ เดลินิวส์
6. เรื่องในหนังสือพิมพ์รายวันที่ชอบอ่านคือ ข่าวในประเทศ ข่าวสังคม ข่าวภาพยนตร์

และข่าวการเมือง เรียงตามลำดับ

7. หนังสือสารคดีที่นักเรียนชอบอ่านคือ ประวัติบุคคล
8. นิทาน - นิยายที่นักเรียนชอบอ่าน เรียงตามลำดับคือ นิทานมีคติสอนใจ

นิทานโบราณคดี นิทานพื้นเมือง

9. เรื่องตลกที่นักเรียนชอบอ่านคือ นิทานซ้ำ
10. หนังสือเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ที่นักเรียนชอบอ่านคือ เรื่องเกี่ยวกับสัตว์

เรื่องเกี่ยวกับดวงดาว - จักรวาล การประดิษฐ์ต่าง ๆ ตามลำดับ

11. หนังสือเกี่ยวกับกีฬาที่นักเรียนชอบอ่านคือ กฎแห่งกรรม หรือทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว

1.3 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนภาษาที่สอง

พุ่มเพื่อง เครือธราฐ (พุ่มเพื่อง เครือธราฐ 2509 : 1) ได้กล่าวถึง การเริ่มการสอนภาษาที่สองไว้ว่า วิธีที่ดีที่สุดและได้ผลที่สุดการสอนตามหลักภาษาศาสตร์ โดยอธิบายต่อไปอีกว่า "ตามหลักภาษาศาสตร์ถือว่าแต่ละภาษามีลักษณะโดยเฉพาะของตัวเอง ถึงแม้ว่าทุกภาษาประกอบด้วย เสียง คำ ไวยากรณ์และความหมาย แต่ส่วนประกอบของ ภาษาหนึ่งจะมีลักษณะแตกต่างออกไปจากภาษาอื่น ๆ ดังนั้นการเรียนการสอนตามหลักภาษาศาสตร์ หมายถึง การเรียนการสอนที่เน้นไปตามลักษณะของภาษานั้น ๆ ในกรณีเช่นนี้จำเป็นอย่างยิ่ง ที่ครูผู้สอนควร เรียนรู้ลักษณะของภาษาที่จะสอนเพื่อเปรียบเทียบลักษณะของผู้เรียน อันจะยังผล ให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างได้ผล แบบเรียนที่สร้างขึ้นจากผลของการวิจัยและเปรียบเทียบ ภาษาที่ตนเอง คือ ภาษาที่จะเรียนและภาษาของผู้เรียนจะเป็นบทเรียนที่ดีที่สุดและได้ผลที่สุดใน การเรียนการสอน"

กรมสามัญศึกษา (กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ 2512 : 93 - 175) ได้ศึกษาสภาพการรู้หนังสือของผู้จบชั้นประถมศึกษาปีที่สี่ โดยให้กลุ่มตัวอย่างในจังหวัดพระนครเป็น ตัวแทนภาคกลาง กลุ่มตัวอย่างในจังหวัดลำปางเป็นตัวแทนภาคเหนือ กลุ่มตัวอย่างในจังหวัด นครศรีธรรมราชเป็นตัวแทนภาคใต้ และกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดสุรินทร์เป็นตัวแทนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และจังหวัดที่มีปัญหาทางด้านภาษา กลุ่มตัวอย่างมีทั้งแต่ผู้ที่กำลังเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ไปจนถึงผู้ที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ออกไปแล้ว 13 ปี ผลวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างในจังหวัดสุรินทร์ ให้คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ สภาพการรู้หนังสือเกี่ยวกับการอ่านเอาเรื่อง ปรากฏผลคะแนนเฉลี่ย ดังนี้ สุรินทร์ 3.98 ลำปาง 4.80 นครศรีธรรมราช 5.17 พระนคร 6.08 และ สภาพการรู้หนังสือเกี่ยวกับการอ่านโยงเสียง ปรากฏคะแนนเฉลี่ยดังนี้ สุรินทร์ 4.96 ลำปาง 6.52 นครศรีธรรมราช 5.96 พระนคร 7.65

อารีย์ ยังสกุล (อารีย์ ยังสกุล 2514 : 63) ได้ศึกษาอิทธิพลของสภาพแวดล้อม บางประการที่อาจส่งผลต่อความสามารถในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2513 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและจังหวัดพระนคร ให้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวน 550 คน เครื่องมือที่ใช้เป็น

แบบทดสอบภาษาไทยในด้านการฟัง การอ่าน และการเขียน ผลการศึกษพบว่า นักเรียนที่ใช้ภาษาเดียว เมื่ออยู่ที่บ้านและโรงเรียน เรียนรู้ภาษาไทยได้ดีกว่านักเรียนที่ใช้สองภาษาในการสื่อความหมาย

พิเชฐ อนุกุล (พิเชฐ อนุกุล 2518 : 1672170) ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคของครูในการสอนภาษาไทยชั้นเด็กเริ่มเรียนที่พูดภาษาไทยไม่ได้ ในจังหวัดยะลา โดยมีความต้องการค้นหาปัญหาและสภาพในการสอนภาษาไทยชั้นเด็กเริ่มเรียนที่พูดภาษาไทยไม่ได้ ใช้แบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นครูที่สอนชั้นเด็กเริ่มเรียน ในโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดยะลา จำนวน 122 คน ปรากฏปัญหาเกี่ยวกับกับตัวนักเรียนเรียงลำดับตามความสำคัญ ดังนี้

1. นักเรียนไม่มีโอกาสใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน
2. นักเรียนไม่มีแบบเรียนและเครื่องเรียนเพราะขาดเงิน
3. นักเรียนขาดเรียนเสมอ
4. นักเรียนไม่เห็นความจำเป็นและประโยชน์ในการเรียนภาษาไทย
5. นักเรียนมีเวลาเรียนภาษาน้อยเกินไป
6. นักเรียนมีสุขภาพทางร่างกายไม่สมบูรณ์
7. นักเรียนประหม่า อาย กลัว และต่อต้าน ทำให้เรียนภาษาไทยได้ไม่ดี
8. นักเรียนไม่ยอมออกเสียงหรือพูดภาษาไทย เพราะเชื่อว่าขัดกับหลักการศาสนา

อิสลาม

9. นักเรียนคนอื่น ๆ ก็วเราะเยาะเพื่อนเมื่อเพื่อนพูดภาษาไทย

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2519 : 13)

ได้ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และเลขคณิต ในปี พ.ศ. 2516 และ 2517 เป็นจำนวน 2 ครั้ง กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทั่วประเทศ ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 27,894 คน สำหรับการทดสอบครั้งแรก และ 26,108 คน สำหรับการทดสอบครั้งที่สอง เครื่องที่ใช้ได้แก่ แบบทดสอบทักษะเบื้องต้นทางการเรียนวิชาเลขคณิต และภาษาไทย แบบทดสอบวิชาเลขคณิตสองฉบับ ได้แก่ เอมอนิควมคิดรวบยอด และเลขคณิตโจทย์ปัญหา ส่วนวิชาภาษาไทยมีสี่ฉบับ ได้แก่ การสะกดคำ การใช้งาน คำศัพท์ และความเข้าใจในการอ่าน

แบบทดสอบแต่ละฉบับประกอบด้วย 20 ข้อคำถามที่เกี่ยวกับเนื้อหาในหลักสูตรและได้มีการทดสอบ
สอบกับนักเรียนในภูมิภาคต่าง ๆ จำนวน 1,336 คน ก่อนที่จะนำไปใช้ทดสอบจริง แบบทดสอบ
ดังกล่าวมีค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อมั่นสูงถึง .94 สำหรับวิชาภาษาไทย และ .86 สำหรับ
วิชาเลขคณิต ผลการทดสอบพบว่า นักเรียนในภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือ
ได้คะแนนวิชาภาษาไทยและเลขคณิตต่ำกว่านักเรียนในภาคกลาง และนักเรียนในกรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือ ได้คะแนนวิชาภาษาไทยและเลขคณิตต่ำกว่านักเรียนในภาคกลาง และนักเรียนในกรุงเทพมหานคร มีสาเหตุอันหนึ่งคือ นักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
เรียนรู้ภาษาในเวลาเดียวกันถึงสองภาษา ซึ่งทำให้เกิดความสับสนเกี่ยวกับความหมายของ
คำในภาษาไทย

สมทรัพย์ สุขอนันต์ (สมทรัพย์ สุขอนันต์ 2520 : 79) ได้ทำการวัด
ความเข้าใจทางถ้อยคำของเด็กอายุ 5.6 - 11.5 ปี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง
ประถมศึกษาปีที่ 4 ในสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยเลือกคำจากบัญชีคำที่เด็กวัยก่อนเข้าเรียนใน
เขตสนามเมืองกรุงเทพมหานคร รู้จัก 287 คำ และคำอีก 63 คำ ได้เลือกมาจากหนังสือ
แบบเรียนของชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงประถมศึกษาปีที่ 4 รวมทั้งหมด 350 คำ และใช้กลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 75 คน ซึ่งเลือกมาโดยการสุ่ม ผลการศึกษาพบว่า พัฒนาการทางถ้อยคำขึ้นอยู่กับ
ขบวนการทางสติปัญญามากกว่าที่จะขึ้นอยู่กับระดับอายุ

จริยา หงษ์ชีวิน (จริยา หงษ์ชีวิน 2522 : 55 - 61) ได้ศึกษาความเข้าใจ
ศัพท์และประมวลคำภาษาไทยที่อยู่ในคู่มือการสอนภาษาไทย ชั้น ป. 1 และ ป. 2 ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนประถมศึกษา และโรงเรียนเทศบาลในจังหวัดลำปาง โดยสุ่มคำศัพท์
มาใช้สร้างเป็นแบบทดสอบ 127 คำ กิดเป็นร้อยละ 10 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 120 คน
ผลการศึกษาพบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนเทศบาล และโรงเรียนประถมศึกษา
ในจังหวัดลำปางมีความเข้าใจศัพท์ในประมวลคำภาษาไทยอยู่ในระดับปานกลาง

ดวงเดือน สุกิทธิย์ (ดวงเดือน สุกิทธิย์ 2524 : 1 - 4) ได้ศึกษาความ
ยากง่ายในการเขียนสะกดคำของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดนครราชสีมา

ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 134 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบทดสอบสองฉบับ ฉบับที่หนึ่งนำคำ 470 คำ มาแบ่งเป็นแบบทดสอบ 12 ชุด ฉบับที่สองผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบการรู้ความหมายของคำ จำนวน 120 ข้อ จากคำ 120 คำ ซึ่งสุ่มมาจากคำ 470 คำ หลังจากการวิเคราะห์แล้วเหลือ 73 ข้อ ผลการศึกษพบว่า

1. จำนวนคำที่ใช้ในประณมศึกษาปีที่ 1 แบ่งตามระดับความยากง่ายได้ดังนี้ คือ คำที่ง่ายมาก 61 คำ คำที่ง่าย 98 คำ คำที่ยากปานกลาง 145 คำ คำที่ยาก 132 คำ และ คำที่ยากมาก 34 คำ
2. ความสามารถในการเขียนสะกดคำกับการรู้ความหมายของคำ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2525 : 47) ได้ทำการทดสอบความสามารถพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทั่วประเทศในปี พ.ศ. 2524 โดยวัดความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ และภาษาไทย ด้านคณิตศาสตร์ ทดสอบทักษะและความสามารถในการ บวก ลบ คูณ หาร สำหรับด้านภาษาไทย ทดสอบ การใช้ภาษา คำศัพท์และการสะกดคำ ผลการทดสอบพบว่า นักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่ต้องใช้เวลาในการเรียนศาสนาทั้งเช้าและเย็น และกลางคืน มีความสามารถทางด้าน คณิตศาสตร์และภาษาไทยต่ำ

สุรสิทธิ์ เอี่ยมสะอาด (สุรสิทธิ์ เอี่ยมสะอาด 2527 : 51) ได้ศึกษาเปรียบเทียบ ความเข้าใจคำศัพท์ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างนักเรียนที่เรียน ภาษาไทยเพียงภาษาเดียว กับนักเรียนที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับ ในโรงเรียน เขตเมือง สังกัดกรุงเทพมหานคร ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 160 คน โดยแยกเป็นนักเรียน ที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียว 80 คน นักเรียนที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับ 80 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบวัดความเข้าใจคำศัพท์ จำนวน 127 คำ โดยสุ่มอย่างมีระบบ จากหนังสือแบบเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 ซึ่งมีทั้งหมด 1,270 คน ผลการศึกษพบว่า นักเรียนที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียวมีความเข้าใจคำศัพท์ภาษาไทยดีกว่านักเรียนที่ เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับ

1.4 งานวิจัยที่เกี่ยวกับแบบฝึกทักษะทางภาษา

มารศรี ขวลิท (มารศรี ขวลิท 2518 : 25) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการสอนอ่านภาษาไทยในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะการอ่านพบว่า นักเรียนที่ใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะการอ่าน มีพัฒนาการทางความสามารถในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้ใช้ และเห็นว่าแบบฝึกหัดเป็นอุปกรณ์ที่ค่อนข้างหนึ่งในการฝึกทักษะการอ่าน

พูนพงษ์ งามเกษม (พูนพงษ์ งามเกษม 2518 : 23) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการสอนอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะกับการสอนแบบเดิม สรุปว่า พัฒนาการทางความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่ใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะการอ่าน หลังการทดลองสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้ใช้ แสดงว่าแบบฝึกหัดเสริมทักษะเป็นอุปกรณ์ที่ช่วยให้นักเรียนสนใจในการอ่านมากขึ้น นักเรียนอ่านมากมีความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้น

มลวิภา กมลพรวัฒนา (มลวิภา กมลพรวัฒนา 2518 : 27) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการสอนอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะกับการสอนแบบเดิม สรุปว่า เมื่อนักเรียนได้เรียนอ่านภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะที่มีเนื้อเรื่องตรงกับความสนใจ พร้อมทั้งได้ฝึกฝนทักษะในการอ่านอยู่เสมอ ทำให้มีความสามารถในการอ่านดีขึ้นกว่านักเรียนที่ไม่ได้ใช้

วนิดา ภักดีชาติ (วนิดา ภักดีชาติ 2518 : 30) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการสอนอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะกับการสอนแบบเดิม สรุปว่าเมื่อนักเรียนได้เรียนการอ่านภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะแล้วทำให้มีพัฒนาการทางความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้น และพัฒนาการนั้นเพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มที่เรียนตามแบบเดิม

เยาวมาลย์ สุขอุดม (เยาวมาลย์ สุขอุดม 2518 : 22) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการสอนอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะกับการสอนแบบเดิม พบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะแล้ว มีพัฒนาการทางความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้นสูงกว่านักเรียนที่เรียนตามแบบเดิม

สุภารัตน์ เอกวานิช (สุภารัตน์ เอกวานิช 2520 : 25) ได้ศึกษาการสร้างแบบฝึกการอ่านคำที่ใช้อักษร ร ล ว ความกล้า สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่สี่ โดยทดลองกับนักเรียนนักเรียนหญิงโรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยา จำนวน 70 คน พบว่าแบบฝึกการอ่านคำที่ใช้ ร ล ว ความกล้า จำนวน 21 แบบฝึก เมื่อไปใช้กับนักเรียนแล้ว ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านคำที่ใช้อักษร ร ล ว ความกล้าเพิ่มขึ้น

สุนันทา ทองซอน (สุนันทา ทองซอน 2525 : 62) ได้ทดลองการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมร และนักเรียนที่พูดภาษาส่วย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดสุรินทร์ พบว่า ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่พูดภาษาเขมร และนักเรียนที่พูดภาษาส่วยหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน

2. งานวิจัยต่างประเทศ

2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่านในชั้นประถมศึกษา

สตีเวนส์ (Stevens. 1980 : 365) ได้ศึกษาความเข้าใจในการอ่านจากการอ่านเรื่องที่สนใจของนักเรียนที่มีความสามารถสูง ที่มีคะแนนตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 83 ขึ้นไป กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนในเกรด 5 และ 6 โดยได้สำรวจความสนใจในการอ่านจากรายการ 25 เรื่อง ซึ่งระดับความสนใจตั้งแต่ 1 - 7 เลือกเรื่องที่นักเรียนสนใจเป็นองค์ประกอบให้อ่านแล้ว ทดสอบความเข้าใจในการอ่าน พบว่าเรื่องที่นักเรียนสนใจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่มีผลทำให้นักเรียนอ่านได้ง่ายและสะดวกต่อการทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน นอกจากนี้ยังพบว่าไม่มีความแตกต่างระหว่างเพศเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่าน

ฮาฟเนอร์ และ พาล์มเมอร์ (Hafner and Palmer. 1980 : 34) ได้ศึกษาผลของการสอนคำศัพท์และควมเข้าใจในการอ่าน จากการสอน 3 วิธี คือ

1. วิธีให้บอกความสัมพันธ์ของส่วนสำคัญในประโยค (Matter-Relation-Matter)
2. วิธีวิเคราะห์ความสัมพันธ์ตามหลักแห่งเหตุและผล
3. วิธีเรียนคำศัพท์

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 9 จำนวนนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีที่ 1 มี 20 คน เรียนวิธีที่ 2 มี 15 คน และเรียนด้วยวิธีที่ 3 มี 25 คน ใช้เวลาทดลอง 5 สัปดาห์ครึ่ง แล้วทดสอบเกี่ยวกับ

1. การอ่านคำศัพท์
2. ระดับของความเข้าใจในการอ่าน
3. ความเร็วของความเข้าใจในการอ่าน
4. การวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่าน

พบว่า การสอนด้วยวิธีที่ 1 ให้ออกความสัมพันธ์ของส่วนสำคัญในประโยค และวิธีวิเคราะห์ความสัมพันธ์ตามหลักแห่งเหตุและผลได้ดีกว่าวิธีเรียนคำศัพท์ นอกจากความสามารถในการอ่าน คำศัพท์เท่านั้นที่การสอนให้ออกด้วยความสัมพันธ์ของส่วนสำคัญในประโยคกับวิธีเรียนคำศัพท์ ได้ผลไม่แตกต่างกัน และพบว่าไม่มีความแตกต่างกันในด้านผลสัมฤทธิ์ระหว่างประเทศ

จากผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่านที่กล่าวมาแล้วทำให้รู้ว่า ความสามารถในการอ่าน ของนักเรียน เกิดจากวิธีการสอนของครูเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ แต่ครูยังขาดอุปกรณ์ที่เป็น แบบฝึกทักษะที่มีเนื้อหาตรงกับความสนใจของนักเรียน ในการวิจัยครั้งนี้จึงมุ่งที่จะสร้างแบบฝึก สำหรับครูใช้ประกอบการสอน ให้นักเรียนได้ฝึกการอ่าน เพื่อช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียน

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับความสนใจในการอ่านของนักเรียนในระดับประถมศึกษา
คาร์ลเสน (Carlsen. 1967 : 22) ได้ศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนตั้งแต่ เกรด 4 - 12 พบว่า ความสนใจในการอ่านของเด็กชายและหญิงจะแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด ในเกรด 8 และก็อาจกล่าวได้ว่าเด็กในชั้นเหล่านี้ เด็กผู้ชายจะชอบอ่านเรื่องวิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ส่วนเด็กหญิงจะเลือกอ่านเรื่องเกี่ยวกับบ้านและโรงเรียน รวมทั้งนวนิยาย

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนภาษาที่สอง

มินามาร่า (อมร รักบาสัย 2521 : 13 อ้างอิงมาจาก Menamara. 1966 . n.p.) ได้วิจัยพบว่า "เด็กที่พ่อแม่พูดภาษาหนึ่งแต่ต้องไปเรียนอีกภาษาหนึ่งนั้นจะเรียน

วิชาคำนวณและภาษาของตนเองได้ช้ากว่าเด็กที่เติบโตและเรียนโดยใช้ภาษาเดียว ประมาณ 2 ปี" เพราะเด็กที่ไม่เข้าใจภาษาที่ใช้สอนด้อยการเรียนรู้ไม่ดีเป็นธรรมดา อันจะเป็นผลร้ายต่อการศึกษาระดับสูง และในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมเมื่อเติบโตขึ้น

เฮอร์ล็อก (Hurlock. 1964 : 232) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางภาษาและความสามารถทางสมองจะเป็นไปในทางบวก การเข้าใจความหมายและการใช้คำจะมีบทบาทมากในแบบทดสอบสติปัญญาและเป็นการยากที่จะตัดสินว่าความสัมพันธ์นั้นเป็นไปอย่างไร เด็กได้รับคะแนนจากแบบทดสอบสติปัญญาสูง เพราะเขามีภาษาดีหรือการที่เขาใช้ภาษาดีเป็นเพราะเขามีสติปัญญาสูง ซึ่งอาจจะเป็นไปได้ทั้งสองอย่าง

โลเปซ (Lopez. 1980 : 1966 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กสัญชาติอเมริกัน เชื้อสายแม็กซิกันในโครงการสอนสองภาษา-สองวัฒนธรรม ได้ศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กในโรงเรียนประถมศึกษาเกรดหนึ่ง จนถึงเกรดสามทั้งหมด โดยใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจด้านทักษะพื้นฐาน ซึ่งแบ่งออกเป็นทักษะทางการอ่าน ทักษะทางด้านคณิตศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า เด็กสัญชาติอเมริกันเชื้อสายแม็กซิกันที่เรียนตามโครงการสอน โดยใช้ภาษาเดียวมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน และคณิตศาสตร์สูงกว่าเด็กสัญชาติอเมริกันเชื้อสายแม็กซิกันที่เรียนตามโครงการสอนสองภาษา-สองวัฒนธรรม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

แมคคอนเนลล์ (McConnell. 1980 : 1997 - A) ได้ศึกษาประสิทธิภาพในการสอนสองภาษาเป็นรายบุคคลสำหรับนักเรียนในชนส่วนน้อย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงเกรดสาม อายุระหว่าง 5 ถึง 9 ขวบ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 1,020 กลุ่ม โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นสองพวก 1. กลุ่มนักเรียนที่เรียนโดยใช้ภาษาสเปนภาษาเดียว กับ 2. กลุ่มนักเรียนที่เรียนทั้งภาษาสเปนและภาษาอังกฤษและเรียนอยู่ในโปรแกรมของความสนใจและวัดคะแนนความสามารถในคำศัพท์ภาษาสเปน คำศัพท์ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์และการอ่านภาษาอังกฤษ พบว่า

1. คะแนนจากการทดสอบเมื่อเริ่มต้น ด้านคำศัพท์ภาษาสเปน คณิตศาสตร์ ของกลุ่มที่เรียนภาษาสเปนภาษาเดียวจะสูงกว่ากลุ่มที่เรียนทั้งภาษาสเปนและภาษาอังกฤษในโปรแกรมของความสนใจ

2. คะแนนจากการทดสอบทางคำศัพท์ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และการอ่าน ภาษาอังกฤษ เมื่อเวลาผ่านไป $\frac{1}{2}$ ปีของกลุ่มที่เรียนทั้งภาษาสเปนและภาษาอังกฤษในโปรแกรมของความสนใจจะสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ระดับนัยสำคัญ .01

3. เมื่อเวลาผ่านไป 1 ปี, 2 ปี, 3 ปี จนครบ 6 ปี ของการทดสอบคะแนนของการทดสอบทางด้านคำศัพท์ภาษาสเปน คำศัพท์ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และการอ่าน ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนทั้งภาษาสเปนและภาษาอังกฤษในโปรแกรมความสนใจจะสูงกว่ากลุ่มที่ใช้สองภาษาเป็นบางส่วน และเด็กที่ใช้ภาษาสเปนภาษาเดียวจะมีคะแนนทางด้านคำศัพท์ภาษาสเปนและคณิตศาสตร์ต่ำสุด

บลูม และ ชูเอลล์ (Bloom and Shuell. 1981 : 245) ได้ศึกษาความคงทนของการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาที่สอง จากการฝึกแบบแบ่งเวลาเป็นช่วงสั้น ๆ และการฝึกแบบครั้งเดียวจบเนื้อหา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่เลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาที่สอง เป็นนักเรียนเกรด 9 - 10 เป็นส่วนใหญ่ จำนวน 56 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มเท่า ๆ กัน กลุ่มหนึ่งใช้กิจกรรมการฝึกแบบแบ่งเวลาเป็นช่วงสั้น ๆ ครั้งละ 10 นาที ติดต่อกัน 3 วัน อีกกลุ่มหนึ่งใช้กิจกรรมการฝึกแบบครั้งเดียวจบเนื้อหา ในเวลา 30 นาที ภายในวันเดียว เนื้อหาที่ใช้ในการฝึกมีจำนวนเท่ากัน ทั้งสองกลุ่ม คือ เป็นคำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสจับคู่กับคำภาษาอังกฤษที่มีความหมายเหมือนกัน จำนวน 20 คู่ เมื่อฝึกเสร็จแล้วได้มีการทดสอบครั้งที่ 1 และหลังจากนั้นอีก 4 วัน มีการทดสอบอีกครั้งหนึ่ง พบว่า กลุ่มที่เรียนโดยการฝึกแบบแบ่งเวลาเป็นช่วงสั้น ๆ ได้ผลในด้านความคงทนของการเรียนรู้ดีกว่ากลุ่มที่ฝึกแบบครั้งเดียวจบเนื้อหา คิดเป็นร้อยละ 35

จากผลงานการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนสองภาษาที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่า การเรียนสองภาษาพร้อมกันจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จึงจำเป็นจะต้องมีการฝึกนักเรียนที่จำเป็นต้องเรียนสองภาษาพร้อม ๆ กัน โดยใช้แบบฝึกการอ่าน ทั้งนี้เพื่อจะช่วยนักเรียนเหล่านี้ ได้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวกับแบบฝึกทักษะทางภาษา

เบสท์ (Best. 1969 : 3316 - A) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่าน โดยการใช้แบบโปรแกรมการฝึก กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนในเกรด 2 - 6 พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยการใช้โปรแกรมการฝึกผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสูง และเห็นว่าผลดังกล่าวขึ้นอยู่กับโปรแกรมการฝึก ความเข้าใจในรายละเอียด การใช้โปรแกรมการฝึก และความเอาใจใส่ของครูผู้ช่วย

แคเรย์ (Carey 1969 : 3488 - A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบโปรแกรมการสอนอ่านกับผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของเด็กเรียนช้า กลุ่มตัวอย่างมี 2 กลุ่ม แบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 เรียนโดยใช้โปรแกรมสื่อการสอน กลุ่มทดลองที่ 2 เรียนโดยครูเป็นผู้สอน และใช้สื่อโดยตรง ส่วนกลุ่มควบคุมใช้ทั้งสองวิธี ซึ่งแล้วแต่ครูผู้สอน ผลปรากฏว่า

1. กลุ่มทดลองที่ 1 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคำมากกว่ากลุ่มควบคุม แต่ไม่แตกต่างกันในด้านความเข้าใจในการอ่าน
  2. กลุ่มทดลองที่ 2 มีความสามารถมากกว่ากลุ่มควบคุม ทั้งในด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคำ และความเข้าใจในการอ่าน
  3. กลุ่มควบคุมมีความสนใจในการอ่านน้อย และมีความรู้เกี่ยวกับคำค่อนข้างต่ำ
- จากการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การพัฒนาความสามารถในการอ่านของเด็กต้องคำนึงถึงความต่อเนื่องของการสอนอย่างมีระบบของครู และการใช้สื่ออย่างระมัดระวัง เพื่อจะได้เป็นการช่วยปลูกฝังหลักการอ่านขั้นพื้นฐานให้แก่เด็ก

จอห์นสัน (Johnson. 1970 : 1520 - B) ได้ศึกษาผลของการฝึกเพื่อความสำเร็จในการอ่านของเด็กเริ่มอ่านที่มีความสามารถแตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 1 จำนวน 424 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มทดลองเรียนโดยการใช้โปรแกรมการฝึกที่มีครูสอนโดยตรง กลุ่มควบคุมเรียนโดยใช้กิจกรรมการฟัง พบว่า กลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่มที่เรียนโดยการใช้โปรแกรมการฝึก มีความสามารถทางภาษามากกว่ากลุ่มควบคุม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กที่มีความรู้ทางภาษาอยู่ในขั้นต่ำ โปรแกรมการฝึกมีคุณค่าสำหรับเขามาก

ซีโรตา (Sirota. 1971 : 2320 - A) ได้ศึกษาเรื่องการจัดโปรแกรม การอ่านหนังสือให้แก่เด็กเรียนว่าจะมีผลต่อความสามารถในการอ่านของนักเรียนหรือไม่ ผลปรากฏว่าโปรแกรมการอ่านที่ครูจัดให้แก่เด็กเรียนในแต่ละวัน มีผลต่อความสามารถในการอ่านของนักเรียนคือ นักเรียนสนใจอ่านหนังสือมากขึ้นและอ่านได้ดีขึ้น

จากผลงานการวิจัยเกี่ยวกับการใช้แบบฝึกทักษะด้านการอ่านที่กล่าวมาแล้ว แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกมีความสำคัญต่อการอ่านมาก ช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนให้เพิ่มขึ้น เพราะการอ่านเป็นทักษะทางภาษาอย่างหนึ่งที่ต้องอาศัยการฝึกฝนบ่อย ๆ จึงจะช่วยให้ประสบความสำเร็จได้

กล่าวโดยสรุป จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ผู้วิจัยได้รวบรวมไว้ดังกล่าวมาข้างต้นแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นอย่างมาก เพราะการเรียนรู้ทุก ๆ วิชาต้องอาศัยทักษะการอ่านเป็นพื้นฐาน นอกจากนี้การอ่านยังมีความจำเป็นต่อการดำเนินชีวิตประจำวันอีกด้วย และวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านได้ดียิ่งขึ้นคือ การใช้แบบฝึกการอ่านที่มีเนื้อหาตรงกับความสนใจของนักเรียนประกอบในการสอนอ่านด้วย โดยให้นักเรียนได้ฝึกฝนการใช้ความคิดในขณะที่อ่านอยู่เสมอ

จากที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ ทำให้ผู้วิจัยมีความเชื่อว่า การใช้แบบฝึกในการอ่าน ประกอบการสอนอ่าน จะช่วยให้นักเรียนอ่านและเข้าใจความหมายได้ดีขึ้น จึงได้สนใจที่จะศึกษาเพื่อให้ทราบผลที่แน่ชัด โดยในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทดลองศึกษากับนักเรียนที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียว กับนักเรียนที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับ โดยตั้งสมมติฐานในการวิจัย ดังต่อไปนี้

สมมติฐานในการวิจัย

1. ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียวหลังการใช้แบบฝึกการอ่านสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึก

2. ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับ
หลังการใช้แบบฝึกการอ่านสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึก
3. ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนภาษาไทยเพียงอย่างเดียว
กับนักเรียนที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับ หลังการใช้แบบฝึกการอ่านแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร

ประชากร เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530 ของโรงเรียนอยู่เป็นสุขอนุสรณ์ ซึ่งเป็นโรงเรียนประถมศึกษาที่มีนักเรียนเรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียวกับนักเรียนที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับอยู่ในโรงเรียนเดียวกัน โดยมีนักเรียนที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับไม่ต่ำกว่าร้อยละ 30 ตั้งอยู่ในเขตพระโขนง สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 4 ห้องเรียน รวมจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 126 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530 โรงเรียนอยู่เป็นสุขอนุสรณ์ เขตพระโขนง ซึ่งเป็นโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน ซึ่งเลือกมาโดยวิธีการดังต่อไปนี้

1. โดยบังเอิญเป็นเกณฑ์ โดยขอลุ ป. 02 จากครูประจำชั้นเกี่ยวกับการนับถือศาสนาว่า นักเรียนคนใดนับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนคนใดนับถือศาสนาอิสลามและต้องเรียนภาษาอาหรับ เพื่อแยกเป็นจำนวนนักเรียนที่เรียนภาษาไทยเพียงอย่างเดียว กับนักเรียนที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับ โดยแยกได้นักเรียนเรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียว จำนวน 84 คน กับนักเรียนที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับ มีจำนวน 42 คน

- 2 ใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลากเลือกนักเรียนที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียวและเลือกนักเรียนที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับ กลุ่มละ 30 คน รวม 2 กลุ่ม 60 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ก. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. แบบฝึกการอ่าน
2. แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน

ข. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แบบฝึกการอ่าน ได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.1 ศึกษาลักษณะทั่วไปของแบบฝึกต่าง ๆ จากแบบเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อให้ทราบรูปแบบและโครงสร้างของแบบฝึก

1.2 ศึกษาวิธีการใช้แบบฝึกการอ่านภาษาไทยของ มารศรี ขวลิศ มลวิภา กมลพรวัฒนา พูนพงษ์ งามเกษม วนิดา ภัคศิษฏาธิ เยาวมาลย์ สุขอุดม และสุนันทา ทองซอน

- 1.3 สำนวความสนใจในการอ่านของนักเรียน โดยดำเนินการดังนี้

1.3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสำรวจตามแบบของ ลิเคิร์ต (Likert) จากหนังสือคู่มือการวิจัยหลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยของ วิเชียร เกตุสิงห์ (วิเชียร เกตุสิงห์ 2523 : 97 - 99) และศึกษาแบบสำรวจความสนใจในการอ่านของนักเรียน จากงานวิจัยของ อรพินท์ จวาสติพันธ์ วนิดา ภัคศิษฏาธิ เยาวมาลย์ สุขอุดม และสุนันทา ทองซอน

1.3.2 สร้างแบบสำรวจความสนใจในการอ่าน โดยดัดแปลงจากแบบสอบถามความสนใจในการอ่านที่ มารศรี ขวลิศ พูนพงษ์ งามเกษม มลวิภา กมลพรวัฒนา วนิดา ภัคศิษฏาธิ เยาวมาลย์ สุขอุดม และสุนันทา ทองซอน ได้ทำไว้แล้ว เนื้อหาที่ถามเป็นเรื่องประเภทต่าง ๆ รวม 15 ประการ ได้แก่ นิทาน เรื่องเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน เรื่องวิทยาศาสตร์ เรื่องตลก เรื่องเป็นกวี เรื่องเศร้าสลดใจ เรื่องการผจญภัยที่ตื่นเต้น ข่าวกีฬาในประเท การทำมาหากิน อาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย

เรื่องเกี่ยวกับศาสนาอิสลาม เรื่องเกี่ยวกับศาสนาพุทธ ประวัติความเป็นมาของสิ่งต่าง ๆ

บุคคลสำคัญในสมัยกรุงศรีอยุธยา บุคคลสำคัญในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์

แบบสำรวจแบ่งออกเป็นสองตอน ตอนที่ 1 เป็นตัวอย่างของเรื่องประเภทต่าง ๆ ยกมาให้เด็กเรียนรู้ก่อนอ่านประเภทละ 1 เรื่อง ตอนที่ 2 เป็นการถามเกี่ยวกับความสนใจในการอ่านลักษณะของแบบสำรวจเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 อันดับ คือ ให้ผู้ตอบ ประเมินความสนใจของตนเองต่อเรื่องที่อ่าน ดังตัวอย่าง

ประเภทของเนื้อเรื่อง	ระดับความสนใจ				
	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
1. นิทาน					
2. เรื่องเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน					
3. เรื่องวิทยาศาสตร์					
4. เรื่องเรขาคณิต					
..... ฯลฯ					

เกณฑ์การให้คะแนนกำหนดไว้ดังนี้

มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มาก	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

(รายละเอียดอยู่ในภาคผนวก ก.)

1.3.3 นำแบบสำรวจความสนใจในการอ่านไปให้นักเรียนที่เป็น

กลุ่มประชากรทั้งหมด 162 คนทำโดยใช้เวลา 1 สัปดาห์ จากนั้นให้นักเรียนนำแบบสำรวจมาส่งกับครูประจำชั้น แล้วรวมคะแนนหาค่าคะแนนเฉลี่ยความสนใจในแต่ละประเภท แล้วจัดอันดับค่าคะแนนเฉลี่ยความสนใจจากมากไปหาน้อยตามลำดับ เลือกประเภทของเรื่องที่นักเรียนมีความสนใจสูงเรียงตามลำดับไว้ 10 ประเภท เพื่อนำมาใช้ในการทำแบบฝึกในการอ่าน ซึ่งปรากฏผลดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 ลำดับความสนใจในเรื่องที่อ่าน เรียงตามค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 10 ลำดับที่จัดไว้

ลำดับที่	ประเภทของเรื่องที่นักเรียนสนใจอ่าน	คะแนนเฉลี่ยความสนใจ
1	บุคคลสำคัญสมัยกรุงศรีอยุธยา	4.3
2	บุคคลสำคัญสมัยกรุงรัตนโกสินทร์	4.22
3	อาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย	4.01
4	เรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน	3.9
5	เรื่องตลก	3.88
6	เรื่องราวเกี่ยวกับศาสนาอิสลาม	3.87
7	เรื่องที่เห็นกต	3.83
8	ประวัติกวามเป็นมาของสิ่งต่าง ๆ	3.63
9	นิทาน	3.55
10	ข่าวในประเทศ	3.53

1.4 สร้างแบบฝึกการอ่าน โดยคำนึงการดังนี้

1.4.1 เลือกเรื่องที่จะนำมาสร้างเป็นแบบฝึกให้ตรงกับประเภท

ของเรื่องที่นักเรียนสนใจตามลำดับความสนใจที่พบจากการสำรวจ ซึ่งได้จัดไว้ 10 ประเภท โดยเลือกมาประเภทละ 3 เรื่อง ตามสัดส่วนของคะแนนเฉลี่ยความสนใจ

1.4.2 สร้างแบบฝึกการอ่าน จำนวน 30 แบบฝึก โยงมีเนื้อหา
ของแบบฝึกเป็นเรื่องราวประเภทและระดับความสนใจของนักเรียน ลักษณะของแบบฝึกเป็น
เรื่องสั้น ๆ ในตอนท้ายของแต่ละแบบฝึกเป็นคำถาม ซึ่งมีทั้งแบบเลือกตอบและแบบเติมคำหรือ
ข้อความ

1.4.3 ทาคุณภาพของแบบฝึกการอ่าน เพื่อให้ได้แบบฝึกที่มีคุณภาพ
เหมาะสม ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1) ด้านความเที่ยงตรง ให้นำแบบฝึกที่สร้างขึ้นไปให้
คณะผู้ทรงคุณวุฒิได้ตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหาที่ใช้กับวัยของผู้เรียน และเวลาที่
กำหนดไว้ ตรวจสอบสำนวนภาษา ความชัดเจนและความยากง่ายในการใช้ภาษา และตรวจความ
สอดคล้องของข้อคำถามท้ายแบบฝึกกับเนื้อหา รวมทั้งคำถามเน้นตามความเข้าใจในการอ่าน
แล้วผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกตามคำแนะนำของคณะผู้ทรงคุณวุฒิ

2) ด้านความเชื่อมั่น ให้นำแบบฝึกทั้งหมดที่ได้ปรับปรุง
แก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง แบบเลือกตอบนั้น
ให้นำมาหาความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรของ Kuder - Richardson สูตร KR - 20 สำหรับ
แบบเขียนตอบโดยเสรีได้พิจารณาความเหมาะสมกับเวลา ปรากฏว่า แบบฝึก 8, 14, 16, 22
ใช้เวลามากกว่าที่กำหนดไว้ จึงได้พิจารณาเนื้อหาและข้อคำถามและตัดเนื้อหาบางตอนและ
ข้อคำถามออก (รายละเอียดของแบบฝึกต่าง ๆ อยู่ในภาคผนวก ข.)

2. แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน เป็นแบบทดสอบวิชาภาษาไทยชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 ของสำนักทดสอบ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งได้ทำเป็นมาตรฐาน
ไว้เรียบร้อยแล้ว

4. วิธีการดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบของการวิจัย รูปแบบการทดลองที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบ
Pretest Posttest Design ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 รูปแบบการทดลอง

Group	Pretest	Treatment	Posttest
E_T	T_{1T}	X	T_{2T}
E_{TA}	T_{1TA}	X	T_{2TA}

E_T หมายถึง กลุ่มทดลองที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียว
(Experimental Thai Group)

E_{TA} หมายถึง กลุ่มทดลองที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับ
(Experimental Thai Arab Group)

T_1 หมายถึง การสอบก่อนที่จะทำการทดลอง (Pretest)

X หมายถึง การจัดการทำ (Treatment) ซึ่งในที่นี้ได้แก่ การใช้
แบบฝึกการอ่าน

T_2 หมายถึง การสอบหลังการทดลอง (Posttest)

2. เนื้อหาที่นำมาใช้สอนในช่วงที่ทำการทดลองใช้แบบฝึกการอ่านมี 3 บท คือ
บทที่ 5 ฟังเรื่องสนุก บทที่ 6 เพื่อนใหม่ บทที่ 7 บันทึกของซูโจ โดยศึกษาวิธีสอน
แต่ละเรื่องจากคู่มือการสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

3. ขั้นตอนดำเนินการทดลอง

3.1 ทดสอบความรู้พื้นฐานก่อนการทดลองของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม
โดยใช้แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านของสำนักทดสอบ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

3.2 ทำการทดลองโดยผู้วิจัยทำการสอนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้เวลา
ในการทดลองสอนแต่ละกลุ่มวันละ 3 คาบ ทุกวันรวมเป็นสัปดาห์ละ 15 คาบ คาบละ 20 นาที
เป็นเวลา 6 สัปดาห์ ใช้แบบฝึกการอ่านประกอบในการสอนในช่วงเวลา 40 นาทีหลัง ครึ่งละ
แบบฝึก

3.3 นำแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านฉบับเดิมไปสอบกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 อีกครั้ง หลังจากการทดลองสอนเสร็จแล้ว

5. การจัดกระทำข้อมูล

1. ตรวจกระดาษคำตอบและให้คะแนนความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน
2. หาค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียว และของนักเรียนกลุ่มที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
3. หาค่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองกับหลังการทดลองของนักเรียนแต่ละกลุ่ม โดยใช้ $t - test$
4. เปรียบเทียบความแตกต่างของผลต่างก่อนและหลังการทดลองระหว่างนักเรียนทั้งสองกลุ่ม โดยใช้ ANCOVA

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.1 หาคะแนนเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

(Ferguson. 1966 : 46)

1.2 หาค่าความแปรปรวน (Variance) โดยใช้สูตร

$$s^2 = \frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ s^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนน
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 $(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

(Ferguson 1966 : 67)

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

หาค่าความเชื่อมั่นของข้อคำถามในแบบฝึกการอ่านแบบเลือกตอบโดยใช้วิธี

Kuder - Richardson สูตร KR - 20 ซึ่งมีสูตรดังนี้

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{\sum x^2} \right\}$$

เมื่อ r_{tt} คือ ความเชื่อมั่นของเครื่องมือทั้งฉบับ
 n คือ จำนวนข้อของเครื่องมือ
 p คือ สัดส่วนของผู้ที่ตอบถูก
 q คือ สัดส่วนของผู้ที่ตอบผิด ($q = 1 - p$)
 pq คือ ความแปรปรวนของข้อคำถามแต่ละข้อ
 $\sum x^2$ คือ ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

(อนันต์ ธีรโสฬส 2521 : 262)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 สถิติที่ใช้ทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ย

ก่อนการทดลอง กับหลังการทดลองภายในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ t - test แบบ Dependent Sample มีสูตรดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} \quad df = n - 1$$

เมื่อ D แทน ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่

n แทน จำนวนคู่

(ชูเกียรติ วงศ์รัตนะ 2527 : 201)

3.2 สถิติที่ใช้ทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผลต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม โดยใช้ ANCOVA จากตารางวิเคราะห์ตัวแปรร่วมดังนี้

ตาราง 3 การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม

แหล่งตัวแปร	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	B_{adj}	$K - 1$	$MS_{B_{adj}}$	$MS_{B_{adj}}$
ภายในกลุ่ม	S_{adj}	$n - K - 1$	$MS_{S_{adj}}$	$MS_{S_{adj}}$
รวม	T_{adj}	$n - 2$		

เมื่อ SS แทน ผลรวมกำลังสองของคะแนนที่ได้ปรับค่าแล้ว

MS แทน ค่าคะแนนความแปรปรวนที่ปรับคะแนนแล้ว

df แทน ค่าตัวแปรอิสระ

B_{adj} แทน คะแนนระหว่างกลุ่มที่ปรับค่าแล้ว

S_{adj} แทน คะแนนภายในกลุ่มที่ปรับค่าแล้ว

T_{adj} แทน ผลรวมของคะแนนที่รับค่าแล้ว

K แทน จำนวนกลุ่มทดลอง

(อังกฤษ สายยถ 2523 : 124 - 127)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล จะให้แยกวิเคราะห์และเสนอข้อมูลให้ทราบความสำคัญ
ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียน
ที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียวก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการอ่าน

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่
เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการอ่าน

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียน
ที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียวกับนักเรียนที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษก่อนและ
หลังการใช้แบบฝึกการอ่าน

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
X	แทน	คะแนนดิบ
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนน
ΣD	แทน	ผลรวมคะแนนความแตกต่างของการทดสอบก่อนและหลังทำการทดลอง
ΣD^2	แทน	ผลรวมคะแนนความแตกต่างของการทดสอบก่อนและหลังทำการทดลอง แต่ละตัวยกกำลังสอง
t	แทน	ค่าอัตราส่วนวิกฤต t ใน t - distribution
p	แทน	ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ
SS	แทน	ผลรวมกำลังสองของคะแนนที่ไปรับค่าแล้ว
df	แทน	ค่าของความเป็นอิสระ
MS	แทน	ค่าคะแนนความแปรปรวนที่รับคะแนนแล้ว

- B_{adj} แทน คะแนนระหว่างกลุ่มที่ปรับค่าแล้ว
 S_{adj} แทน คะแนนภายในกลุ่มที่ได้ปรับค่าแล้ว
 T_{adj} แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดที่ปรับค่าแล้ว
 K แทน จำนวนกลุ่มทดลอง
 F แทน อัตราส่วนวิกฤต F ใน F - distribution

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียวก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการอ่าน

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียวก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการอ่าน

คะแนน	N	$\bar{X}$	S^2	SD	SD^2	t
ก่อนการทดลอง	30	32.07	115.31	179	1890	6.1385**
หลังการทดลอง	30	37.87	73.29			

$$** p < .01 \quad t_{.01} (df \ 29) = 2.462$$

จากตาราง 4 จะเห็นว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียว หลังการใช้แบบฝึกการอ่านสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกการอ่าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่
เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการอ่าน

ตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่าน ของนักเรียน
ที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการอ่าน

คะแนน	N	$\bar{X}$	S^2	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนการทดลอง	30	27.97	78.52	227	2905	6.4770**
หลังการทดลอง	30	34.47	59.22			

$$**p < .01 \quad t .01 \quad (df \ 29) = 2.462$$

จากตาราง 5 จะเห็นว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย
ของนักเรียนที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษหลังการใช้แบบฝึกการอ่าน สูงกว่าก่อนการใช้
แบบฝึกการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียน
ที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียว กับนักเรียนที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับก่อนและ
หลังการใช้แบบฝึกการอ่าน

ตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของ
นักเรียนที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียว กับนักเรียนที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับ
ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการอ่าน

แหล่งข้อมูล	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	19.32	1	19.32	0.40
ภายในกลุ่ม	2747.88	57	48.21	
รวม	2767.20	58		

$$p .05 \quad F (df \ 1, \ 55) \quad \text{ที่} \quad \alpha .05 = 4.02$$

จากตาราง 6 จะเห็นว่า ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจใน
การอ่านภาษาไทย ของนักเรียนที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียว กับนักเรียนที่เรียนทั้ง
ภาษาไทยและภาษาอาหรับ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) แยกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน
ที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียว กับนักเรียนที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับ หลังการใช้
แบบฝึกการอ่านไม่แตกต่างกัน

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ต้องการศึกษาผลของการใช้แบบฝึกการอ่าน ที่จะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียว กับนักเรียนที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษา อาหรับ โดยกำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ 3 ประการ ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียว ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการอ่าน
2. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับ ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการอ่าน
3. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียวกับนักเรียนที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับ หลังการใช้แบบฝึกการอ่าน

สมมติฐานของการวิจัย

1. ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียว หลังการใช้แบบฝึกการอ่านสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึก
2. ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับ หลังการใช้แบบฝึกการอ่านสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึก
3. ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียว กับนักเรียนที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับ หลังการใช้แบบฝึกการอ่านแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่เรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2530 โรงเรียนอยู่เป็นสุขอนุสรณ์ เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียว จำนวน 30 คน กลุ่มที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จำนวน 30 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบฝึกการอ่าน เป็นแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วยแบบฝึกย่อย 30 แบบฝึก ซึ่งประกอบด้วย เนื้อหาสั้น ๆ ตามประเภทและระดับความสนใจในการอ่านของนักเรียน ในตอนท้ายของแต่ละแบบฝึกเป็นคำถามที่มีทั้งแบบเลือกตอบและแบบเติมคำ หรือข้อความที่ถามเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่าน ผู้วิจัยได้หาคุณภาพด้านความเที่ยงตรงของแบบฝึก โดยนำไปให้คณะผู้ทรงคุณวุฒิช่วยตรวจสอบเนื้อหา และภาษาที่ใช้ในแต่ละข้อคำถาม เมื่อแก้ไขตามคำแนะนำของคณะผู้ทรงคุณวุฒิแล้วได้นำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาความเหมาะสมของแบบฝึกกับช่วงเวลาที่กำหนด เฉพาะที่มีข้อคำถามเป็นแบบเลือกตอบ หาค่าความเชื่อมั่นของแบบฝึกโดยใช้สูตรของ Kuder - Richardson สูตร KR - 20

2.2 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่าน ใช้แบบทดสอบวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของสำนักทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งได้ทำเป็นมาตรฐานแล้ว

3. การดำเนินการทดลอง

3.1 นำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียว กับกลุ่มตัวอย่างที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ก่อนทำการทดลอง

3.2 ผู้วิจัยทำการทดลองสอนกับกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม ตามเนื้อหาที่ได้กำหนดไว้ สอนครั้งละประมาณ 20 นาที เมื่อสอนเสร็จแล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกการอ่าน

ประมาณ 40 นาที ทุกครั้งวันละแบบฝึก หลังจากนั้นก็ตรวจแบบฝึกที่นักเรียนทำแล้ว เวลาที่ใช้ในการทดลองสอนคือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530 โดยสอนแต่ละกลุ่มวันละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที ทุกวันเป็นเวลา 6 สัปดาห์

3.3 นำแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านฉบับเดิม ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มอีกครั้ง หลังจากการทดลองสอนเสร็จแล้ว

3.4 นำคะแนนความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม มาหาค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลอง

3.5 นำคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม ก่อนและหลังการทดลองมาทดสอบความแตกต่างทางสถิติ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียว ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการอ่าน โดยใช้สถิติ $t - test$

4.2 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับ ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการอ่าน โดยใช้สถิติ $t - test$

4.3 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียวกับนักเรียนที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับ ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการอ่าน โดยใช้สถิติ ANCOVA

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้สรุปได้ดังนี้

1. ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียว หลังการใช้แบบฝึกการอ่านสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับ หลังการใช้แบบฝึกการอ่านสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียว กับนักเรียนที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับ หลังการใช้แบบฝึกการอ่านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ในการอภิปรายผล ผู้วิจัยขออภิปรายตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียว ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการอ่าน

ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียว หลังการใช้แบบฝึกการอ่านสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งตรงกับสมมติฐานข้อ 1 ที่ได้ตั้งไว้

2. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับ ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการอ่าน

ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับ หลังการใช้แบบฝึกการอ่านสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งตรงกับสมมติฐานข้อ 2 ที่ตั้งไว้

จากผลการวิจัยทั้งสองข้อนี้แสดงว่า การใช้แบบฝึกการอ่านประกอบการสอนอ่านภาษาไทย สามารถช่วยให้ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียว และที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับสูงขึ้น ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบฝึกการอ่านถึง 30 แบบฝึก ทั้งนี้เพราะเห็นว่าการอ่านเป็นสิ่งที่ต้องอาศัยการฝึกหัด หรือ การได้ทำซ้ำ ๆ และหากนักเรียนได้ฝึกอ่านบ่อย ๆ จะช่วยสร้างความรู้ ความเข้าใจ ดังนั้นนักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านที่ถูกต้องจะสามารถอ่านได้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เบสท์ (Best. 1969 : 3316 - A) ที่พบว่า การใช้แบบฝึกการอ่านจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสูงขึ้น เป็นการแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า การใช้แบบฝึกการอ่านมีความสำคัญและจำเป็นต่อการสอนอย่างยิ่ง โดยเฉพาะเนื้อหาที่นำมาใช้ในการฝึกนั้นตรงกับความสนใจของผู้เรียน ดังผลงานการวิจัยของ สตีเวนส์ (Stevens. 1980 : 365) ที่พบว่า เรื่องใน

แบบฝึกการอ่านที่นักเรียนสนใจ จะเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่มีผลทำให้นักเรียนอ่านได้ง่าย และสะดวกต่อการทำความเข้าใจ จึงเป็นเครื่องยืนยันว่าการใช้แบบฝึกการอ่านประกอบการสอนย่อมจะส่งผลให้ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนสูงขึ้นอย่างแน่นอน

นอกจากนี้ ผลงานการวิจัยครั้งนี้ยังสอดคล้องกับผลงานการวิจัยของ มาร์ตรี ขวลิท, พูนพงษ์ งามเกษม, มลวิภา กมลพรวัฒนา, วนิดา กัตติชาติ และเยาวมาลย์ สุขอุตม์ จึงได้ทำการทดลองเพื่อศึกษาเปรียบเทียบการสอนอ่านภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะกับการสอนแบบเดิมในปีการศึกษา 2517 โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาในปีการศึกษาเดียวกัน แต่ต่างระดับชั้นกัน คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีที่ 4 ปีที่ 5 ปีที่ 6 และปีที่ 7 ตามลำดับ ผลการวิจัยสรุปตรงกันคือ พบว่าการใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะการอ่านช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้น และความสามารถนั้นจะเพิ่มขึ้นมากกว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ได้ใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะการอ่าน ยิ่งไปกว่านั้นยังสอดคล้องกับผลงานการวิจัยของ สุรินทร์ ทองซอน (สุรินทร์ ทองซอน 2525 : 62) ที่พบว่า การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย สามารถช่วยให้นักเรียนที่พูดภาษาส่วยและภาษาเขมร มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงขึ้น

3. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียว กับนักเรียนที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับ ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการอ่าน

จากผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียวกับที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับ หลังจากใช้แบบฝึกการอ่านมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 3 ที่ได้ตั้งไว้ แสดงว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียว กับนักเรียนที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับหลังการใช้แบบฝึกการอ่านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะสาเหตุหลายประการดังนี้

1. นักเรียนทั้งสองกลุ่มได้รับประสบการณ์ในการอ่านที่เหมือน ๆ กัน โดยครูผู้สอนคนเดียวกัน มีเนื้อหาในการเรียนการสอนเป็นเนื้อหาเดียวกัน มีจุดมุ่งหมายในการสอนอย่างเดียวกัน มีระยะเวลาในการเรียนเท่ากัน มีกิจกรรมการเรียนการสอนและการใช้แบบฝึกการอ่านเหมือนกัน ผลที่ได้จากการเรียนการสอนจึงไม่แตกต่างกัน

2. การใช้แบบฝึกการอ่าน แบบฝึกที่ 1 - 5 นักเรียนกลุ่มที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียวทำแบบฝึกการอ่านได้เร็วกว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับ แต่เมื่อได้รับการฝึกต่อมา นักเรียนกลุ่มที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับจะทำแบบฝึกได้เร็วขึ้นตามลำดับ จนใกล้เคียงกับกลุ่มที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียว

3. คะแนนผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนบางคนที่ผลการทดสอบต่ำกว่าก่อนการทดสอบ ได้หาสาเหตุปรากฏว่า นักเรียนบางคนจึงทำให้ขาดเรียนและนักเรียนมีปัญหาทางครอบครัว แสดงให้เห็นว่า ปัญหาทางสุขภาพและปัญหาทางครอบครัวมีอิทธิพลต่อการเรียน และยังชี้ให้เห็นว่าการฝึกฝนนั้นต้องฝึกอย่างสม่ำเสมอ จึงจะทำให้มีความสามารถสูงขึ้น

จากผลการวิจัยข้อนี้แสดงให้เห็นว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มถึงแม้จะเรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียว หรือเรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับ แต่นักเรียนทั้งสองกลุ่มเมื่อได้รับการฝึกการอ่าน โดยใช้แบบฝึกการอ่านที่เหมือนกันแล้ว ก็สามารถพัฒนาความเข้าใจในการอ่านได้เพิ่มขึ้นพอ ๆ กัน การใช้แบบฝึกการอ่านจึงมีความจำเป็นมาก จึงสอดคล้องกับผลงานการวิจัยของ เบสท์ (Best. 1969 : 3316 - A) ที่พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการอ่านผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจะสูง และยังสอดคล้องกับผลงานการวิจัยของ จอห์นสัน (Johnson. 1970 : 1520 - A) ที่พบว่า กลุ่มที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการอ่านประกอบการสอนจะมีความสามารถทางภาษาสูงกว่ากลุ่มที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการฟัง ดังนั้นจึงเป็นที่ยืนยันได้ว่าการใช้แบบฝึกการอ่านจะช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจทางภาษาสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการทดลอง ผู้วิจัยได้นำข้อมูลต่าง ๆ มาพิจารณา และเห็นว่า มีข้อควรเสนอแนะแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน และผู้ที่สนใจจะศึกษากันกว้างต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 จากผลการทดลองพบว่า นักเรียนมีความสนใจการอ่านภาษาไทยเกี่ยวกับเนื้อเรื่องสั้น ๆ ซึ่งเป็นเรื่องที่ตรงกับความสนใจของนักเรียน ดังนั้นครูผู้สอนภาษาไทยในโรงเรียนต่าง ๆ ควรร่วมมือกันสร้างแบบฝึกไว้ใช้เอง โดยหาเรื่องที่มีเนื้อหาสั้น ๆ ให้ตรงกับความสนใจของนักเรียน ซึ่งอาจจะเป็นเรื่องที่ไม่ได้กำหนดไว้ในแบบเรียน เช่น ข่าว และ

เหตุการณ์ต่าง ๆ จากหนังสือพิมพ์ หรือเรื่องจากวารสารต่าง ๆ ให้นักเรียนได้ฝึกอ่านและตอบคำถาม จะช่วยให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน มีทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน มีความรู้เพิ่มขึ้น และยังจะช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านดีขึ้น

1.2 จากการสังเกตพบว่า แบบฝึกการอ่านแบบเปิดคำถามหรือเติมข้อความ นักเรียนสามารถตอบได้ใจความถูกต้อง ในแบบฝึกจึงน่าจะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกหัดการเขียนตอบให้มากขึ้น แม้นักเรียนจะเขียนตัวสะกดการันต์ผิดก็ตาม ซึ่งถ้าครูได้ทวนซักถามจะเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้มีทักษะด้านการเขียนให้ถูกต้องยิ่งขึ้น

1.3 จากการสังเกตการใช้แบบฝึกการอ่านของนักเรียนพบว่า การชี้แจงข้อบกพร่องต่าง ๆ การให้นักเรียนได้ทราบผลรวมเทวหัวในการทำแบบฝึกของตน ได้ช่วยให้นักเรียนได้มีความกระตือรือร้น ที่จะอ่านและมีความพยายามตั้งใจทำแบบฝึกครั้งต่อไปให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นตามลำดับ ดังนั้นครูผู้สอนภาษาไทยจึงควรจัดแบบฝึกและให้ข้อมูลย้อนกลับ รวมทั้งชี้แจงข้อบกพร่องทันที

1.4 ควรได้มีการสร้างเรื่องประกอบการสอนที่มีเนื้อหาสั้น ๆ ตรงกับความสนใจของนักเรียน แล้วมีคำถามให้นักเรียนตอบในตอนท้ายเรื่อง ในกลุ่มวิชาอื่น ๆ ในระดับชั้นต่าง ๆ ขึ้นทดลองใช้ เพื่อจะได้ศึกษาว่า เรื่องนั้น ๆ ช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาของบทเรียนเพิ่มขึ้นหรือไม่

1.5 จากผลการทดลองพบว่า แบบฝึกการอ่านสามารถช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านมากขึ้น ดังนั้นผู้บริหารทุกระดับจึงควรให้การสนับสนุนครูได้สร้างและใช้แบบฝึกการอ่านประกอบในการสอนอ่านภาษาไทยให้มากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

2.1 การศึกษาการใช้แบบฝึกการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียว กับนักเรียนที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับ ในระดับชั้นและท้องถิ่นอื่น ๆ เพื่อจะได้ศึกษาลักษณะของแบบฝึกที่เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างเหล่านั้นในแต่ละระดับชั้นและท้องถิ่น

2.2 การศึกษาการสร้างแบบฝึกการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียว กับนักเรียนที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับ ในลักษณะอื่นที่นอกเหนือจากที่ผู้วิจัยได้สร้างไว้แล้ว เช่น เป็นบทสนทนา เป็นบทหรือกรอง เพื่อศึกษาว่าผลจากการเรียนอ่านของนักเรียนจากแบบฝึกชนิดใดจะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนมากที่สุด

2.3 การจะได้มีการศึกษาวิจัยเรื่องการเขียน ทั้งนี้เพราะแบบฝึกการอ่านแบบเติมข้อความนี้ นักเรียนจะตอบได้ใจความถูกต้อง แต่จะเขียนตัวสะกดการันต์ผิดเสมอ

2.4 ในการสร้างแบบฝึกการอ่านภาษาไทยครั้งต่อไป ควรจะใช้เนื้อหาที่เป็นกลางและสากลสำหรับเด็กทุกศาสนา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ก่อ สวัสดิพานิชย์ การสอนอ่านชั้นประถม โรงพิมพ์การศาสนา 2505, 199 หน้า
- กรรณิการ์ พวงเกษม เอกสารคำสอนวิชาประถม 521 ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทย
ในโรงเรียนประถม ภาคหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2527, 114 หน้า
- กิตติวดี บุญชื่อ หลักสูตรประถมศึกษา 2521 ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ บริษัทสารมวลชน
กรุงเทพมหานคร 2520, 136 หน้า
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน รายงานการสัมมนาผลการวิจัยโครงการวิจัย
และวางแผนเพื่อพัฒนาการศึกษาปี 2525 โรงพิมพ์รุ่งเรืองสาส์น 2525, 112 หน้า
- จริยา หงษ์ชีวิน การเปรียบเทียบความเข้าใจศัพท์ในประมวลคำภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นประถมปีที่ 2 โรงเรียนประชาบาลและเทศบาลจังหวัดลำปาง วิทยานิพนธ์ ค.ม.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2522, 68 หน้า อัดสำเนา
- จารุณี โชคสมัย การเปรียบเทียบการใช้แบบฝึกอ่าน 2 แบบที่ส่งผลต่อสมรรถภาพการอ่านเร็ว
และทัศนคติต่อภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดลพบุรี วิทยานิพนธ์
ก.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2526, 249 หน้า
- จุฑามาศ สุวรรณโครช "การอ่านเป็น" สามัญศึกษา 12 : 27 - 30 ธันวาคม 2519
- "จับปลากรอบรอบชนจากเขมร" เดลินิวส์ 14 กรกฎาคม 2530, หน้า 20
- "จับสองไก่เรียนโยนระเบิดขู่" เดลินิวส์ 15 กรกฎาคม 2530, หน้า 20
- จอมทอง (นามแฝง) ชุมนุมนิทานคติ โรงพิมพ์เลี้ยงช้าง กรุงเทพมหานคร 2502,
445 หน้า
- เจียมจิณ ท้าวหาญ การส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านและความคงทนในการจำโดยใช้
วิธีน้ำเรื่องสามแบบ วิทยานิพนธ์ คศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2522, 221 หน้า
- จิตติพงษ์ บุญยะกาญจน์ จิตวิทยาการอ่าน ไทยวัฒนาพานิช 2525, 114 หน้า

จักรสุภา ดวงพลอย "แนวความคิดภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistics)

และจิตวิทยาการเรียนรู้ (Conitive Psychology) และการอ่านภาษาอังกฤษ"

ภาษาปริทัศน์ 4 : 7 - 9 ภาคทันปีการศึกษา 2526

ชูศรี วงศ์รัตน์ เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร 2523, 180 หน้า

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ และประภากรี สีหอำไพ ภาษาไทยสำหรับครู จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2520, 124 หน้า

ณรงค์ ปานทอง การสร้างหนังสือสำหรับเด็ก โรงพิมพ์ชวนพิมพ์ 2526, 173 หน้า

ดวงเดือน สุภักดิ์ "ความยากง่ายในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ใน

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา" ใน บทความย่อปริญานิพนธ์การศึกษาคณะศึกษาศาสตร์และการศึกษา

มหานิติศาสตร์ ปีการศึกษา 2522 หน้า 1 - 4 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2524

ดวงพร ทิพย์บาล พระราชประวัติ 10 มหาราชของไทย อำนวยสาส์น 2524, 184 หน้า

ทรงพันธ์ วรรณมาศ การอ่านเพื่อความ เอกสารการนิเทศการศึกษา ฉบับที่ 239

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู 2524, 116 หน้า

ทวีศักดิ์ ญาณประทีป การศึกษาการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษาตอนปลายใน

จังหวัดราชบุรี ปริญานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2514,

117 หน้า อัดสำเนา

ัทธนา ธาณีวรรณ และคนอื่น ๆ วิธีสอนวิชาทักษะ โรงพิมพ์ไทยสามัคคี กรุงเทพมหานคร

2522, 140 หน้า

ธนพรรณ สุนทร "รับประทานอาหารเช้าอย่างไรจึงจะได้ประโยชน์" ใกล้หมอ

9 : 41 - 42 ตุลาคม 2523

นันทนา ดาวดวงเด่น การทดลองการเขียนสะกดคำโดยใช้เกมสำหรับนักเรียนชั้นประถม

ศึกษาปีที่ 1 ในเขตพระโขนง ปริญานิพนธ์ กศ.ศ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร 2528, 228 หน้า

บันลือ หฤชนะวัน แนวการสอนสำเนียงรูป คู่มือการสอน ป.4 ไทยวัฒนาพานิช 2524,

308 หน้า

บันทึก พุทธชะวัน วรรณกรรมสำหรับเด็ก ไทยวัฒนาพานิช 2521, 138 หน้า

อุปเทศการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษาแนวบูรณาการทางการสอน

ไทยวัฒนาพานิช 2522, 205 หน้า

ประทีป วาทิกทินกร การใช้ภาษาไทย โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2520,
104 หน้า

ประเทิน มหาชัย การสอนอ่านเบื้องต้น คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
บางแสน 2523, 326 หน้า

ประภาณี พุทธิประภา "On Oral Reading in Tosei" มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์
1 : 21 - 24 ธันวาคม 2522

ประสพ อิกปริดา เอกสารประกอบการเรียนจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มหาสารคาม 2520, 150 หน้า

พรจันทร์ จันทิมา ลูกหมีปดฟัน สำนักพิมพ์สุวีริยาสาส์น กรุงเทพมหานคร 2521,
16 หน้า

พิเชฐ อนุกุล การแก้ปัญหาและอุปสรรคของครูในการสอนภาษาไทยชั้นเด็กเริ่มเรียนที่
พูดภาษาไทยไม่ได้ในจังหวัดยะลา ปรินญาณินท์ กค.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2518, 188 หน้า อัดสำเนา

พูนพงษ์ สามเกษม การทดลองเพื่อศึกษาเปรียบเทียบการสอนอ่านภาษาไทยในชั้นประถม
ปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะกับการสอนแบบเดิม ปรินญาณินท์ กค.ม.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 190 หน้า อัดสำเนา

พุ่มเพื่อง เครือธราฐ ภาษามลายูในสี่จังหวัดภาคใต้ วิทยานิพนธ์ ก.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ปทุมวัน 2509, 113 หน้า อัดสำเนา

ภาคศึกษา 2 ยะลา วิธีพิเศษในการสอนภาษาไทย ยะลา โรงพิมพ์คุรุสัมพันธ์ 2506,
156 หน้า

ภาสกร รัชชานรา ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์ และการอ่านจับใจความ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สอง วิทยานิพนธ์ ก.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2524, 190 หน้า อัดสำเนา

มลวิภา กมลพรวัฒนา การทดลองเพื่อศึกษาเปรียบเทียบการสอนอ่านภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะกับการสอนแบบเดิม ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 29 หน้า อัดสำเนา

มานึก บุญประเสริฐ "ยุทธวิธีในการอ่าน" จันทร์เกษม 17 : 6 กันยายน - ตุลาคม

2526

มารศรี ชาลิต การทดลองเพื่อศึกษาเปรียบเทียบการสอนอ่านภาษาไทยในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะกับการสอนแบบเดิม ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 88 หน้า อัดสำเนา

มรรวาน สะมะฮุน ตะเชาฟู สมาคมครูสัมพันธ์ 2525, 104 หน้า

เยาวมาลย์ สุขอุดม การทดลองเพื่อศึกษาเปรียบเทียบการสอนอ่านภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 7

โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะกับการสอนแบบเดิม ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 30 หน้า อัดสำเนา

รัฐจวน อ้นทรกำแหง วรรณกรรมสำหรับเด็กและวัยรุ่น โรงพิมพ์พิชฌน 2517, 125 หน้า

ราชบัณฑิตยสถาน หจก.นกรมว.บ.ราชบัณฑิตยสถาน อักษรเจริญทัศน์ 2525, 930 หน้า

รุ่ง เกื้อมรังสี การนำเสนอเกมภาษาสนุกกระเป๋ของแม่จิงโจ้ บริษัทนันทมีจำกัด

กรุงเทพมหานคร 2521, 10 หน้า

ลำควน ป้าแสนสนุก สำนักพิมพ์อิสรสารสิน กรุงเทพมหานคร 2521, 14 หน้า

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ หลักการวิจัยทางการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 2 หวีกิจการพิมพ์

2524, 286 หน้า

วนิดา กัตติชาติ การทดลองเพื่อศึกษาเปรียบเทียบการสอนอ่านภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะกับการสอนแบบเดิม ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 30 หน้า อัดสำเนา

วลัยภรณ์ อาทิตย์เที่ยง การเปรียบเทียบความเข้าใจการอ่านภาษาไทยของนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีลักษณะและภูมิหลังต่างกัน วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2529, 180 หน้า อัดสำเนา

วาสนา เกตุภาค การอ่าน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน
2521, 121 หน้า

วิจิตร วรณกรรม กษัตริย์ศรีอยุธยา เขมรบรรณกิจ 2503, 362 หน้า

วิเชียร เกตุสิงห์ หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย กองวิจัยการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาระดับชาติ 2523, 160 หน้า

กิติธ สุธิแพทย์ แบบฝึกหัดสำหรับสอนเรื่องวลีในภาษาไทยระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษา
วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2517, 252 หน้า อัศสำเนา

กัษยธิการ กระทรวง หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น
2520, 442 หน้า

กัษยธิการ กระทรวง กรมการฝึกหัดครู วรรณกรรมจากบ้านใน โรงพิมพ์คุรุสภา 2514,
444 หน้า

กัษยธิการ กระทรวง กรมวิชาการ คู่มือการสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
โรงพิมพ์ยูไนเต็ตโปรดักชั่น 2523, 516 หน้า

_____ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โรงพิมพ์คุรุสภา 2528, 41 หน้า

_____ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว โรงพิมพ์คุรุสภา 2528, 31 หน้า

_____ ประโยชน์ของอาหาร โรงพิมพ์การศาสนา กรุงเทพมหานคร 2527,
40 หน้า

_____ รายงานการวิจัยเรื่องการประเมินผลการทดลองใช้หลักสูตรประถมศึกษา 2522 :
การประเมินผลทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และปีที่ 4 ที่เรียนตาม
หลักสูตรฉบับทดลอง และที่เรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2503
กองวิจัยทางการศึกษา 2523, 99 หน้า

_____ รายงานการสำรวจความสนใจและรสนิยมในการอ่านของเด็กและเยาวชนไทย
กองวิจัยทางการศึกษา 2519, 43 หน้า

_____ หนังสือเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เล่ม 1 โรงพิมพ์คุรุสภา 2523,
216 หน้า

ศึกษาธิการ กระทรวง กรมสามัญศึกษา รายงานการวิจัยสภาพการรู้หนังสือของผู้จบ

ชั้นประถมศึกษาปีที่สี่ โรงพิมพ์คุรุสภา 2512, 225 หน้า

ส. พลายน้อย นิทานไทย สำนักพิมพ์บำรุงสาสน์ กรุงเทพมหานคร 2528, 356 หน้า

สมาคมคุรุสัมพันธ์ อัลกุรอาน อัลฮาดิษ ศาสนประวัติ สมาคมคุรุสัมพันธ์ กรุงเทพมหานคร 2525, 60 หน้า

สมทรัพย์ สุขอนันต์ พัฒนาการแห่งสติกับทางถ้อยคำของเด็กชั้นกิดด้วยรูปภาพ ปรินิพนานิพนธ์

กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2520, 85 หน้า อัดสำเนา

สมศักดิ์ สันธุระเวชญ์ และคนอื่น ๆ สพช.6 วัฒนาพานิช 2529, 281 หน้า

สมศรี เพ็ชรยิ้ม การสร้างแบบฝึกหัดวิชาภาษาไทยเรื่อง 'ตัวสะกดมาตราแม่กค' สำหรับ

ชั้นประถมปีที่ 4 วิทยานิพนธ์ ก.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2520, 185 หน้า

อัดสำเนา

สุชา จันทรเฒ ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจศัพท์และความเข้าใจในการอ่านของ
นักเรียนที่สำเร็จชั้นประถมปีที่สี่ในจังหวัดพระนคร ปรินิพนานิพนธ์ กศ.ม.

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2509, 131 หน้า

สุนันทา ทองซอน การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรและ
นักเรียนที่พูดภาษาส่วย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดสุรินทร์ ปรินิพนานิพนธ์ กศ.ม.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2525, 167 หน้า

สุภารัตน์ เอกวานิช การสร้างแบบฝึกการอ่านคำที่ใช้อักษร ร ล ว ควบกล้ำสำหรับ

ชั้นประถมศึกษาปีที่สี่ วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2520, 123 หน้า

อัดสำเนา

สุภากร นาทีกาญจนกุล นิทานสำหรับเด็กเล่มเล็ก อันดับที่ 66 โรงพิมพ์คุรุสภา 2523,
30 หน้า

สุรัชย์ โพธิวิทย์ ความสัมพันธ์ระหว่างสติกับของคำกับความสามารถในการอ่านของ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปรินิพนานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร 2521, 106 หน้า อัดสำเนา

- สุรสิทธิ์ เอี่ยมสอาด การกีฬาเปรียบเทียบความเข้าใจในคำศัพท์ภาษาไทย ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างนักเรียนที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียวกับนักเรียนที่
เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับ ในโรงเรียนเขตซานเมือง สังกัดกรุงเทพมหานคร
 ปรินทิพย์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน 2527, 157 หน้า
- "หาญเตรียมสิ่งปิดป่า 5 จังหวัด" เกลินิวส์ 8 กรกฎาคม 2530 หน้า 20
- อมร รักษาสิทธิ์ "ปัญหาการสอนภาษาต่างประเทศในประเทศไทย" ประชาศึกษา
 1 : 3 - 14 สิงหาคม 2512
- อนันต์ ศรีโสภณ หลักการวิจัยเบื้องต้น พิมพ์ครั้งที่ 2 วัฒนาพานิช 2521, 430 หน้า
- อรอินท์ สวาสติพันธ์ ความสนใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียน
ประชาบาล 2 แห่ง ของจังหวัดพระนคร ปรินทิพย์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
 ประสานมิตร 2510, 129 หน้า อัดสำเนา
- อรวิทย์ ไทรกี และประชา บุญศิริกุล อาหาร บริษัท บี.เอฟ.ไอ.จำกัด กรุงเทพมหานคร
 2522, 346 หน้า
- อังคณา สายยงต์ วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523, 193 หน้า
- อัจฉรา ชีวพันธ์ คู่มือการสอนภาษาไทยกิจกรรมการเล่นประกอบการสอน ไทยวัฒนาพานิช
 2523, 117 หน้า
- อัมพร สุขเกษม การอ่านหนังสือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม 2520,
 69 หน้า
- อารี ยิ่งสกุล อิทธิพลของสภาพแวดล้อมบางประการที่อาจส่งผลต่อความสามารถในการเรียน
ภาษาไทยของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2513 ปรินทิพย์ กศ.ม.
 วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2514, 68 หน้า อัดสำเนา
- อุทัย แก้วขาว ความสัมพันธ์ระหว่างการสร้างความคิดรวบยอดและการอ่านของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปรินทิพย์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515,
 109 หน้า

- Adams, Fay and others. Teaching Children to Read. New York, Ronald Press, 1949. 525 p.
- Best, Bill Arnold. "The Effect of Special Programs on Mean Gains in Reading," Dissertation Abstracts International. 10 · 3316 - A April, 1969.
- Bloom, Kristine C. and Thomas J. Shuell. "Effects of Massed and Distributed Practice on the Learning and Retention of Second Language Vocabulary," Journal of Educational Research. 4 245 - 248, March - April, 1981.
- Bond, Guy L. and Tinker, Miles A. Reading Difficulties Their Diagnosis and Correlation. New York Appleton-Century Crofts, 1957.
- Brooks, Nelson. Language and Language Learning. New York, Harcourt, Brace & World, Inc., 1960. 238 p.
- Burton William Henry. Reading in Child Development. New York, Bopps Merrill Co., 1959. 608 p.
- Bush, Clifford L. and Mildred H. Huebner. Strategies for Reading in the Elementary School. London, Macmillan Company, 1970. 380 p.
- Canavan, P. Joseph and William C. Hechman. The Way to Reading Improvement. Boston, Allyn and Bacon, 1966. 214 p.
- Carey, Gertrude Ann. "A Comparison of Programmed and Standard Teacher-Prepared Material in the Teaching of Reading to Educable Mentally Retarded Children," Dissertation Abstracts International. 10 : 3488 - A April, 1969.
- Carlsen, G. Robert. Book and the Teen-Age Reader, a Guide for Teacher, Librarians and Parents. New York, Harper & Row, 1967. 218 p.
- Culner Mabel. Interpretative Reading. Usom, Thailand, 1959. 218 p.
- Farr, Roger. Measurement and Evaluation of Reading. New York, Harcourt, Brace and World, Inc., 1970. 384 p.
- Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education. McGraw-Hill, Inc., 1966. 446 p.
- Frost, Joe L. Issue and Innovations in the Teaching of Reading. Illinois, Scott Foresman and Company, 1967. 446 p.

- Hafner, Lawrence E. and Barbara C. Palmer. "The Differential Effects of Three Methods of Teaching on Reading Comprehension and Vocabulary of Ninth Grade Students," Journal of Educational Research. 1 : 34 - 36, September - October, 1980.
- Harris Albert J. How to Increase Reading Ability. New York, Longmans Green and Co., 1956. 633 p.
- Harris Larry A. and Smith, Carl B. Reading Instruction teaching in the classroom. 2d.ed., New York and Winston, 1976. 518 p.
- Hildreth, Certrude. Teaching Reading. New York, Holt, 1958. 612 p.
- Hurlock, Elizabeth B. Child Development. 5th.ed., New York, McGraw-Hill Book Co., 1972. 494 p.
- _____. Child Development. 4th.ed., New York, McGraw-Hill Book Co., 1964. 776 p.
- Johnson, Ronald James. "The Effect of Training in Letter Names on Succuss in Beginning for Children of Differing Abilities," Dissertation Abstracts International. 3 . 1520 - B, Septemoer, 1970.
- Lopez, Julin T. "Self Concept and Academic Achievement of Mexican - American Children in Bilingual - Bicultural Programs," Dissertation Abstracts. 5 1966 - A, November, 1980.
- McConnell, Beverly Brown. "Effectiveness of Individualized Biligual Instruction for Migrant Students," Dissertation Abstracts. 5 1977 - A, November, 1980.
- Miller, Lyle L. Developing Reading Efficiency. Burgess Publishing Company, Minnesota, 1972. 332 p.
- Russell, David H. Children Learn to Read. New York, Ginn and Company, 1961. 612 p.
- Sirota, Beverly S. "The Effect of a Planned Literature Program of Daily Oral Reading by the Teacher on the Voluntary Reading of Fifth-Grade Children," Dissertation Aostracts International. 5 . 2320 - A, November, 1971.
- Spache, George D. and Evelyn B. Spache. Reading in Elementary School. Boston, Inc., 1973. 594 p.
- Stevens, Kathleen. "The Effect of Topic Interest on the Reading Comprehension of higher Ability Students," Journal of Education Research. 6 : 365 - 367, July - August, 1980.

Strang R. Problem in the Improvement of Reading in High School and College New York The Science Press, 1940.

Tinker, Miles A. Teaching Elementary Reading. New York, Appleton - Century - Crofts, Inc., 1986. 671 p.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสำรวจความสนใจในการอ่าน

แบบสำรวจความสนใจในการอ่าน

ตอนที่ 1

ตัวอย่างของเรื่องประเภทต่าง ๆ

ให้นักเรียนอ่านเรื่องต่อไปนี้ทุกเรื่องอย่างตั้งใจที่สุด แล้วไปตอบคำถามในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ตอนที่ 2

1. ประเภทนิทาน

เรื่อง เมื่อพรานปลากับพรานนกเจอกัน

ชายสองคนอยู่บ้านใกล้เคียงกัน เขามีอาชีพคนละอย่าง คนหนึ่งเป็นพรานปลา อีกคนหนึ่งเป็นพรานนก

วันหนึ่ง หลังจากที่เขทั้งสองต่างหาปลาและนกได้พอสมควรแล้วเดินทางกลับบ้าน เผอิญเดินมาเจอกันเข้ากลางทาง

"เือนเอย! เราเอานกแลกปลากับไหมล่ะ?"

"แกมีนกที่มาน้อยเอามาให้กันหมด แล้วเราก็จะให้ปลาทั้งหมดเช่นเดียวกัน"

"เฮ้! ตกลง" ชายคนพรานนกพูดด้วยอยากกินปลาเสียบ้าง

จากนั้นทั้งสอง ก็แลกกันและกัน แล้วเดินทางกลับบ้าน เมื่อไปถึงบ้านแล้วต่างก็เอานกและปลาออกตรวจ ทั้งสองฝ่ายเห็นว่าตนเสียเปรียบทั้งนั้นและคิดแก้ตัวใหม่ในทันรุ่งขึ้น เขาแลกเปลี่ยนกันอย่างนี้หลายครั้งหลายหน แต่ก็ปรากฏว่าต่างฝ่ายต่างเสียเปรียบทุกที จนในที่สุดเขทั้งสองต่างไม่ได้ວວກหามาปลาอีก เมื่อพบกันเข้าที่เดิมก็ไม่ได้แลกเปลี่ยนกันดังที่เคยเลยต้องอดด้วยกันทั้งสองฝ่าย

นักเรียนชอบอ่านและสนใจที่จะอ่านเรื่องประเภทนี้เพียงใด .....

(ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ 2)

2. ประเภทเรื่องเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน

เรื่อง ความสำคัญของอากาศบริสุทธิ์

อากาศมีอยู่ทุกหนทุกแห่งรอบตัวเรา อากาศมีองค์ประกอบด้วยก๊าซหลายอย่าง เช่น ก๊าซออกซิเจน ก๊าซไฮโดรเจน ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ นอกจากก๊าซต่าง ๆ แล้วยังมีไอน้ำและฝุ่นละออง อากาศมีความสำคัญต่อชีวิต มนุษย์ สัตว์ และพืช จะต้องใช้อากาศหายใจ ถ้าขาดอากาศเพียง 4 - 6 นาที มนุษย์ก็จะตาย พืชยังใช้ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ในการปรุงอาหารอีกด้วย

อากาศบริสุทธิ์ เป็นอากาศที่เหมาะสมแก่ร่างกาย บริเวณที่มีอากาศบริสุทธิ์ ได้แก่ ชายทะเล ในท้องถื่นตามป่าเขา ในเมืองบริเวณที่มีอากาศบริสุทธิ์ ได้แก่ สวนสาธารณะ หรือ แถบชานเมือง ปัจจุบันโรงงานอุตสาหกรรมและรถยนต์ที่ใช้น้ำมันเชื้อเพลิงต่าง ๆ ปล่อยมลพิษและก๊าซที่เป็นอันตรายทำให้อากาศไม่บริสุทธิ์ ผู้ที่อาศัยหรือทำงานในบริเวณดังกล่าวจะรู้สึกอึดอัดและมีสุขภาพเสื่อมโทรม วิธีการแก้ไขก็คือ ย้ายโรงงานออกไปแถบชานเมืองให้ห่างจากแหล่งชุมชน และแก้ปัญหามลภาวะลดมลพิษในตัวเมือง

นักเรียนชอบอ่านและสนใจที่จะอ่านเรื่องประเภทนี้เพียงใด .....

(ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ 2)

3. ประเภทเรื่องวิทยาศาสตร์

เรื่อง ดวงจันทร์ และ น้ำขึ้นน้ำลง

น้ำทะเลขึ้นลงวันละสองครั้ง ทั้งนี้เป็นเพราะแรงดึงดูดของดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ แรงดึงดูดของดวงอาทิตย์มีมากกว่าของดวงจันทร์ แต่เนื่องจากดวงจันทร์อยู่ใกล้โลกมากกว่า ดวงอาทิตย์ แรงดึงดูดของดวงจันทร์ที่มีต่อน้ำทะเลจึงเป็นประมาณสองเท่าครึ่งของดวงอาทิตย์ เบื้องต้นทำให้น้ำในทะเลด้านที่โลกหันหน้าเข้าหาดวงจันทร์สูงขึ้น ส่วนในด้านตรงข้ามดวงจันทร์ ดึงดูดมวลสารของโลกไปจากพื้นน้ำ น้ำจึงมีระดับสูงขึ้นด้วย แต่ถึงที่ระดับน้ำที่สูงขึ้น สองแห่งนั้นระดับน้ำจะลดลง ในขณะที่โลกหมุนรอบตัวเอง น้ำขึ้นระดับสูงที่สุดสองแห่งเสมอ คือ ด้านใกล้ดวงจันทร์ และด้านตรงข้าม ดังนั้นการโคจรของโลก จึงทำให้เกิดน้ำขึ้นลงวันละ 2 ครั้ง

ักเรียนชอบอ่านและสนใจที่จะอ่านเรื่องประเภทนี้เพียงใจ .....

(ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ 2)

4. ประเภทเรื่องตลก

เรื่อง เล่นสอบวิชาลูกเสือ

เด็กชายจอมแก่นสองคนลงไปลอยคออยู่ในน้ำ เขาเห็นชายบ้านนอกเดินผ่านมา ทั้งสองจึงตะเบ็งเสียงร้องตะโกนขึ้นสุดเสียง

‘ช่วยด้วย! ช่วยด้วย! เด็กตกน้ำครับ เด็กตกน้ำครับ จวนจะจมน้ำตายอยู่แล้วครับ’

ชายคนนั้นได้ฟังดังนั้นก็ตกใจ ยังไม่ทันจะกึกอะไร รีบกระโดดลงลงไป มันเป็นเวลาของเด็กทั้งสองลุกขึ้นยืน น้ำลึกเพียงครึ่งหน้าแข้งเท่านั้น

สุภาพบุรุษผู้นั้นโผล่หน้าขึ้นมา หน้าตาของเขาเต็มไปด้วยโกศน กล้วยความโมโหสุดขีด เขาจึงร้องทวาดว่า

“พวกเอ็งหลอกข้า น้ำตื้นนิดเดียวเท่านั้นเอง”

เด็กทั้งสองหัวเราะร่า กล่าวขึ้นว่า

ขอโทษครับ! “ผมขอมเล่นสอบวิชาลูกเสือกันข้างหาก”

นักเรียนชอบอ่านและสนใจที่จะอ่านเรื่องประเภทนี้เพียงใด .....

(ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ 2)

5. ประเภทเรื่องที่บันทึก

เรื่อง แม่ค้าขายผลไม้

มีแม่ค้าขายผลไม้อยู่ 2 คน ชื่อ นางแถม และนางลัดดา นางแถมเป็นคนซื่อสัตย์มาก เมื่อนางขายผลไม้ นางจะไม่โกงตาชั่งและจะคัดเลือกผลไม้ที่เน่า ๆ ออกทิ้ง ส่วนนางลัดดา จะชั่งผลไม้โกงตาชั่งและมักจะหยิบผลไม้เน่า ๆ ใส่ลงไปเสมอ นางแถมขายผลไม้ให้กับ ลูกค้าขาประจำ ผลไม้ของนางแถมจะขายหมดทุกวัน ทั้งนี้เพราะลูกค้าสบายใจที่ไม่ถูก เอาเปรียบเอารัดเอาเปรียบ ส่วนนางลัดดาจะขายผลไม้ไม่ค่อยหมด เมื่อผลไม้เหลือจากการขายก็จะมี สีสรรไม่สวย นางลัดดาไม่กล้าทิ้ง ครั้นวันรุ่งขึ้นซื้อผลไม้มาขายใหม่ ก็จะนำผลไม้ที่เหลือมาขาย ปะปนให้กับลูกค้า นางลัดดาพยายามเอาเปรียบลูกค้าทุกวิถีทาง เพราะหวังกำไรมาก ๆ ทำให้นางลัดดาไม่มีลูกค้าขาประจำเลย เพราะทุกคนที่ซื้อจากนางลัดดาก็จะเห็ดไปตาม ๆ กัน นางลัดดาจึงค้าขายก็ยิ่งขาดทุนลงทุกที จนในที่สุดต้องเลิกขาย

นักเรียนชอบอ่านและสนใจที่จะอ่านเรื่องประเภทนี้เพียงใด .....

(ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ 2)

6. ประเภทเรื่องเศร้าสลดใจ

เรื่อง ไฟไหม้

ครั้งหนึ่ง ผู้ชายคนหนึ่งตื่นขึ้นเมื่อเวลาตีสองครึ่ง เมื่อเขาได้กลิ่นควันไฟ เขารีบสวมกางเกงแล้วรีบวิ่งออกไปในห้องโถงของโรงแรม และไปปะทะอย่างจังกับกลุ่มควันที่หนา และเขาไม่ทราบว่าทางออกฉุกเฉินนั้นอยู่ที่ไหน ดังนั้นเขาจึงวิ่งออกไปทางขวามืออีกครั้งหนึ่ง แต่ก็ยังหาทางออกฉุกเฉินไม่พบอยู่ดี ขณะที่เขากำลังวุ่นวายในการวิ่งหาทางออกฉุกเฉินอยู่นั้น เขาเองมีความตื่นกลัวอย่างเห็นได้ชัดและเริ่มสับสน เขาเริ่มเจ็บตา และไม่สามารถแม้แต่จะมองเห็นทางกลับคืนสู่ห้องพักของเขาได้ เขาเริ่มมีอาการเจ็บหน้าอกและต้องการออกซิเจนอย่างมากทีเดียว เขาจึงตัดสินใจวิ่งไปในทิศทางที่อยู่ตรงข้ามกับทิศทางที่กำลังเกิดไฟไหม้อย่างแรง อีกไม่นานเขาก็ล้มหมดสติ เจ้าหน้าที่ดับเพลิงพบร่างของเขาเมื่อเวลาตีสามสิบห้านาที แต่ต่อมาไม่นานเขาก็ตาย เนื่องจากสูดควันเข้าไปมากนั่นเอง

นักเรียนชอบอ่านและสนใจที่จะอ่านเรื่องประเภทนี้เพียงใด .....

(ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ 2)

7. ประเภทเรื่องผจญภัยตื่นเต้น

เรื่อง มาเรียนมรดกตาย

บ้านของมาเรียนั้นอยู่ริมคลองพระโขนง วันหนึ่งมาเรียนได้ขายเรือใบชื่อของ
ที่ตลาดซึ่งอยู่ตรงข้ามกับบ้านของมาเรียน ในขณะที่มาเรียนกำลังขายเรืออยู่นั้น ได้มีเรือ
เครื่องดีกท้ายวิ่งมาชนเรือของมาเรียน ทำให้เรือของมาเรียนพลิกคว่ำ และมาเรียน
ตกลงไปในน้ำ มาเรียนรีบเกาะเรือไว้แน่นและว่ายน้ำเข้าหาฝั่งโดยปลอดภัย

นักเรียนชอบอ่านและสนใจที่จะอ่านเรื่องประเภทนี้เพียงใด .....

(ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ 2)

8. ประเภทข่าวในประเทศ

เรื่อง เสนอพระราชดำริโครงการบึงมัทกะสัน

กรุงเทพมหานคร รับสนองพระราชดำริโครงการบึงมัทกะสันพื้นที่ เขตทุกหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้องประชุมด่วน แบ่งกันปันส่วนงานกันไปทำ ส่วนของกรุงเทพมหานครเวงนั้น ต้องทำ
บ่อพักน้ำเพื่อพองน้ำเสียให้เป็นน้ำดี ทำกันกันน้ำรอบบึง และจัดสร้างศาลาวิชาการริมบึง
เผยแพร่ที่มาของโครงการนี้ พร้อมกันนั้นผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ได้ัญเชิญพระราชกระแส
สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงขอให้ชาวบ้านริมบึงปลูกผักบุ้งและโสน
เก็บรายได้ไว้ให้ครอบครัวช่วย

นักเรียนชอบอ่านและสนใจที่จะอ่านเรื่องประเภทนี้เพียงใด .....

(ไปตอบแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ 2)

9. ประเภทการทำมาหากิน

เรื่อง การทำนา

คนไทยกินข้าวเป็นอาหารหลัก และส่วนใหญ่ประมาณ 80 % มีอาชีพทำนา ข้าวที่ผลิตได้นอกจากใช้รับประทานภายในประเทศแล้ว ส่วนหนึ่งยังส่งไปขายต่างประเทศ ซึ่งทำรายได้เข้าสู่ประเทศอย่างมาก ดังนั้นการทำนาจึงเป็นอาชีพที่สำคัญมากอาชีพหนึ่ง ก่อนการทำนา ควรพิจารณาเรื่องต่อไปนี้

1. ลักษณะพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับการทำนา คือพื้นที่ราบมีน้ำขังอยู่ตลอดเวลา ฤดูปลูกข้าว กับที่ลักษณะนี้คือที่ราบภาคกลาง
2. สภาพดิน ฟ้า อากาศ ที่เหมาะสมสำหรับข้าว คือ อากาศร้อน แสงแดดจัด และมีฝนตกเมื่อเริ่มปลูก เพราะจะทำให้ไถพรวนดินง่าย และช่วยให้ข้าวที่หว่านงอกงามดี ฝนควรตกอย่างสม่ำเสมอจนกระทั่งข้าวออกรวงแล้วค่อยลงในฤดูเก็บเกี่ยวไม่ควรมีฝนตก เพราะถ้าฝนตกจะทำให้ข้าวจมน้ำเสียหายได้

นักเรียนชอบอ่านและสนใจที่จะอ่านเรื่องประเภทนี้เพียงใด .....

(ไปตอบแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ 2)

11. ประเภทเรื่องเกี่ยวกับศาสนาอิสลาม

เรื่อง มารยาท

ทุกคนมีหน้าที่ต้องประพฤติทั้งที่เกี่ยวกับตัวเอง ต่อสังคม และต่ออัลเลาะห์ หน้าที่สำคัญเบื้องต้นที่ต้องรักษาไว้อย่างเคร่งครัดมี ดังนี้

มารยาทต่ออัลเลาะห์ มีอย่างน้อย 14 ประการ

1. ให้ลดสายตาสู่เบื้องต่ำ และเดิน นิ่ง นอบน้อม ในท่าอันถ่อมตน
2. หมั่นระลึกถึงอำนาจและอาณาภาพของอัลเลาะห์
3. อย่าพูดจาไร้สาระ
4. ให้สงบเสงี่ยมสำรวมอวัยวะแต่ละส่วน
5. คำสั่งใช้ของอัลเลาะห์ให้รับปฏิบัติเมื่อถึงเวลา
6. ต้องละเว้นสิ่งที่อัลเลาะห์ห้าม
7. อย่าคิดก้านอำนาจของอัลเลาะห์
8. หมั่นระลึกถึงพระเจ้า (อัลเลาะห์)
9. หมั่นไคร่ตรงถึงอำนาจและอาณาภาพของอัลเลาะห์
10. ต้องมีความสำนึกว่า อัลเลาะห์มีความสำคัญกว่าสิ่งอื่นใด
11. อย่ายึดถือสิ่งอื่นใดนอกจากอัลเลาะห์
12. มีความนอบน้อมถ่อมตนเป็นนิสัยถาวร
13. มีความละอายต่ออัลเลาะห์
14. วางแผนต่อการเข้ายวนของผลประโยชน์โลก ๆ

นักเรียนชอบอ่านและสนใจที่จะอ่านเรื่องประเภทนี้เพียงใด .....

(ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการว่า ในตอนที่ 2)

12. ประเภทศาสนาพุทธ

เรื่อง กิเลสและธรรม ของศาสนาพุทธ

เบญจศีล หมายถึง การทำตนให้เป็นปกติ 5 ประการ ได้แก่

1. ไม่ประทุษร้ายชีวิตร่างกายของผู้อื่น
2. ไม่ประทุษร้ายทรัพย์สินสมบัติของผู้อื่น
3. ไม่ประทุษร้ายของรักของผู้อื่น
4. ไม่ใช้วาจาเบียดเบียนผู้อื่น
5. ไม่ประทุษร้ายสติสัมปชัญญะของตัวเอง

เบญจธรรม หมายถึง สิ่งที่ควรปฏิบัติ 5 ประการ ได้แก่

1. มีเมตตา กรุณา
2. มีสัมมาอาชีวะ
3. มีความสำรวมในกาม
4. มีความขี้อสติก์ สุจริต
5. มีสติรอบคอบ

นักเรียนชอบอ่านและสนใจที่จะอ่านเรื่องประเภทนี้เพียงใด .....

(ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ 2)

13. ประเภทพระวัติกความเป็นมาของสิ่งต่าง ๆ

เรื่อง โรงเรียน

ในสมัยโบราณนั้นไม่มีโรงเรียนให้เด็กเรียนหนังสือ ใครอยากเรียนก็ต้องไปฝากตัวเป็นลูกศิษย์เระ ต้องไปรับใช้ท่านในวัด เวลาพระท่านว่างจากธุระ ท่านก็สอนหนังสือให้ เด็กคนไทยในสมัยโบราณที่อ่านหนังสือได้มีน้อยมาก เพราะมีนักเรียนน้อยมาก เด็กผู้หญิงจะไม่ได้เรียนเลย การเรียนต้องนั่งกับพื้น ไม่มีโต๊ะ ไม่มีเก้าอี้ ไม่มีกระดานดำ

ต่อมาทางราชการเห็นความสำคัญของการเรียนหนังสือ จึงได้สร้างโรงเรียนบรรจุครูมาทำการสอน และเจริญก้าวหน้ามาถึงปัจจุบัน

นักเรียนชอบอ่านและสนใจที่จะอ่านเรื่องประเภทนี้เพียงใด .....
(ไปตอบในแบบสวอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ 2)

14. ประเภทบุคคลสำคัญสมัยกรุงศรีอยุธยา

เรื่อง สมเด็จพระนเรศวรมหาราช

สมเด็จพระนเรศวรมหาราช ทรงเป็นพระราชโอรสของสมเด็จพระมหาธรรมราชา และพระวิสุทธิกษัตริย์ ประสูติเมื่อ พ.ศ. 2098 ทรงมีพระพี่นาง 1 พระองค์ คือ พระสุพรรณวดี และพระอนุชา 1 พระองค์ คือ พระเอกาทศรถ พระองค์เสด็จไปประทับ ณ กรุงหงสาวดี ตั้งแต่ประสูติมา 8 พรรษา ทรงขึ้นครองราชย์ เมื่อ พ.ศ. 2133 และสวรรคตในปี พ.ศ. 2148

พระราชกรณียกิจที่สำคัญ คือ การประกาศอิสรภาพ ณ เมืองแครง ในปี พ.ศ. 2127 ไม่ยอมเป็นเมืองขึ้นของพม่าอีกต่อไป นอกจากนั้นยังทรงกระทำยุทธหัตถีกับพระมหาอุปราชา ได้รับความชนะเป็นเกียรติยศแก่ประเทศชาติอันน่ายกย่องสรรเสริญ

ประชาชนชาวไทยจึงถวายพระนามพระองค์ว่า "สมเด็จพระนเรศวรมหาราช" นับเป็น
มหาราชองค์ที่ 2 ของไทย

นักเรียนชอบอ่านและสนใจที่จะอ่านเรื่องประเภทนี้เพียงใด .....
(ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ 2)

15. ประเภทบุคคลสำคัญสมัยกรุงรัตนโกสินทร์

เรื่อง พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงเป็นราชโอรสในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถ ประสูติเมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2423 พระนามเดิม สมเด็จพระเจ้าฟ้ามหาวชิราวุธ ใต้รับการสถาปนาเป็น
มงกุฎราชกุมาร เมื่อ พ.ศ. 2438 และขึ้นครองราชสมบัติเมื่อ พ.ศ. 2433 เป็นรัชกาลที่ 6 แห่งราชวงศ์จักรี

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงประกอบพระราชกรณียกิจอันเป็น
ประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติหลายด้าน เช่น ประกาศใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา จัดตั้ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสถานศึกษาอีกหลายแห่ง จัดตั้งธนาคารออมสิน ฯลฯ
พระองค์ทรงมีความสามารถในการประพันธ์มาก ประชาชนจึงถวายพระนามพระองค์ว่า
"พระมหากวีราชเจ้า" พระองค์เสด็จสวรรคต เมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน พ.ศ. 2468
รวมพระชนมายุ 45 พรรษา

นักเรียนชอบอ่านและสนใจที่จะอ่านเรื่องประเภทนี้เพียงใด .....
(ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ 2)

ตอนที่ 2

แบบสอบถามความสนใจในการอ่าน

ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความสนใจของนักเรียน
ที่มีต่อเนื้อเรื่องแต่ละประเภทดังต่อไปนี้

ประเภทของเนื้อเรื่อง	ระดับความสนใจ				
	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
1. นิทาน					
2. เรื่องเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน					
3. เรื่องวิทยาศาสตร์					
4. เรื่องตลก					
5. เรื่องเป็นคดี					
6. เรื่องเศร้าสะเทือนใจ					
7. การผจญภัยตื่นเต้น					
8. ข่าวในประเทศ					
9. การทำมาหากิน					
10. อาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย					
11. เรื่องเกี่ยวกับศาสนาอิสลาม					
12. เรื่องเกี่ยวกับศาสนาพุทธ					
13. ประเภทที่มาของสิ่งต่าง ๆ					
14. บุคคลสำคัญสมัยกรุงศรีอยุธยา					
15. บุคคลสำคัญสมัยกรุงรัตนโกสินทร์					

รายละเอียดผลการสำรวจอันดับความสนใจในการอ่าน

ลำดับที่	ประเภทของเรื่องที่นักเรียนสนใจอ่าน	คะแนนเฉลี่ยความสนใจ
1	บุคคลสำคัญสมัยกรุงศรีอยุธยา	4.3
2	บุคคลสำคัญสมัยกรุงรัตนโกสินทร์	4.22
3	อาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย	4.01
4	เรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน	3.9
5	เรื่องตลก	3.88
6	เรื่องเกี่ยวกับศาสนาอิสลาม	3.87
7	เรื่องที่เป็นคดี	3.83
8	ประวัติความเป็นมาของสิ่งต่าง ๆ	3.63
9	นิทาน	3.55
10	ข่าวในประเทศ	3.53
11	เรื่องเศร้าสลดใจ	3.5
12	เรื่องเกี่ยวกับศาสนาพุทธ	3.48
13	เรื่องผจญภัยตื่นเต้น	3.35
14	การทำมาหากิน	3.33
15	เรื่องวิทยาศาสตร์	3.32

ภาพผนวก ข

แบบฝึกการอ่าน

รายชื่อเรื่องที่น่าสนใจ
เรียงตามลำดับประเภทของเรื่องที่นักเรียนสนใจ

1. ประเภทบุคคลสำคัญสมัยกรุงศรีอยุธยา มี 3 เรื่อง ได้แก่
  - สมเด็จพระนเรศวรมหาราช
  - สมเด็จพระนารายณ์มหาราช
  - ชาวบ้านบางระจัน
2. ประเภทบุคคลสำคัญสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ มี 3 เรื่อง ได้แก่
  - พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
  - พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว
  - สุนทรภู่
3. ประเภทอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย มี 3 เรื่อง ได้แก่
  - ข้าว
  - เนื้อสัตว์
  - ผัก
4. ประเภทเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน มี 3 เรื่อง ได้แก่
  - สิ่งเสียหยา
  - รับประทานอาหารเข้าอย่างไรจึงจะได้ประโยชน์
  - อันตรายจากยานอนหลับ
5. ประเภทเรื่องตลก มี 3 เรื่อง ได้แก่
  - ครูยอดเขากุญ
  - คนตรง
  - โกลกบ้านนอกกับโกลก กทม.

6. ประเภทเรื่องเกี่ยวกับศาสนาอิสลาม มี 3 เรื่อง ได้แก่
  - ประวัติท่านนบีมุฮัมมัด (ปล.)
  - ความตระหนี่
  - ความอิจฉาริษยา
7. ประเภทเรื่องที่เป็นกถิ มี 3 เรื่อง ได้แก่
  - ภาพรณง
  - วัวสอนเด็ก
  - ความอยากทำ
8. ประเภทที่มาของสิ่งต่าง ๆ มี 3 เรื่อง ได้แก่
  - บึงพระอาจารย์
  - กำบลจระเข้สามพัน
  - บ้านกานหาม
9. ประเภทนิทาน มี 3 เรื่อง ได้แก่
  - ลูกหมีปวดฟัน
  - ป่าแสนสนุก
  - กระเป๋าของแม่จิงโจ้
10. ประเภทข่าวภายในประเทศ มี 3 เรื่อง ได้แก่
  - จัปปลากรอบลอบชนจากเขมร
  - จับสองนักเร่ในโยนระเบิดอยู่
  - หาญเตรียมสิ่งปศุปา 5 จังหวัด

รายละเอียดของแบบฝึกการอ่านที่ใช้ในการวิจัย

ลำดับแบบฝึก	ชื่อเรื่อง	ที่มา
1	ชาวบ้านบางระจัน	สมศักดิ์ สิ้นธุระเวช และคนอื่นๆ <u>สพช. 5</u> วัฒนาพานิช 2519, 280 หน้า
2	สมเด็จพระนเรศวรมหาราช	วิจิตร วรรณกรรม <u>กษัตริย์ศรีอยุธยา</u> เชมบรรณกิจ 2503, 362 หน้า
3	ครูยอดเขากrung	กึ่งบาธิการ กระทรวง กรมการฝึกหัดครู <u>วรรณกรรมจากบ้านใน</u> โรงพิมพ์ กุรุสภา 2514, 444 หน้า
4	พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้า เจ้าอยู่หัว	กึ่งบาธิการ กระทรวง กรมวิชาการ <u>พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้า</u> <u>เจ้าอยู่หัว</u> โรงพิมพ์กุรุสภา 2528, 31 หน้า
5	กาทรนง	จอมทอง (นามแฝง) <u>ขุนมุขนิทานคดี</u> โรงพิมพ์เสียงเสียง กรุงเทพมหานคร 2502, 445 หน้า
6	สิ่งเสพยิต	สมศักดิ์ สิ้นธุระเวช และคนอื่นๆ <u>สพช. 6</u> วัฒนาพานิช 2529, 281 หน้า
7	บึงพระอาจารย์	ส. หลายน้อย <u>นิทานไทย</u> สำนักพิมพ์ บำรุงกำลัง กรุงเทพมหานคร 2528, 356 หน้า

ลำดับแบบฝึก	ชื่อเรื่อง	ที่มา
8	ประวัติท่านบุญชูหมัก (ช.ล.)	สมาคมกุศลสัมพันธ์ <u>อัฐรอ่าน อัฐยาคิย</u> <u>ศาสนประวัติ</u> สมาคมกุศลสัมพันธ์ กรุงเทพมหานคร 2525, 60 หน้า
9	ลูกหมี่พวกพัน	พรจันทร์ จันทวิมล <u>ลูกหมี่พวกพัน</u> สำนักพิมพ์สุวิริยาสาสน์ กรุงเทพ มหานคร 2521, 16 หน้า
10	จับปลากรอบลอบชนจากเขมร	"จับปลากรอบลอบชนจากเขมร" <u>เดลินิวส์</u> 14 กรกฎาคม 2530, หน้า 20
11	คนตรง	กัญญาธิการ กระทรวง กรมการฝึกหัดครู <u>วรรณกรรมจากบ้านใน</u> โรงพิมพ์ คุรุสภา 2514, 444 หน้า
12	สมเด็จพระนเรนรายณ์มหาราช	วิจิตร วรรณกรรม <u>กษัตริย์กรืออยุธยา</u> เขมมบรรณกิจ 2503, 362 หน้า
13	วัวสอนเด็ก	จอมทอง (นามแฝง) <u>ขุนมนิตานคิ</u> โรงพิมพ์ไฉยเชียง กรุงเทพมหานคร 2502, 445 หน้า
14	พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้า เจ้าอยู่หัว	กัญญาธิการ กระทรวง กรมวิชาการ <u>พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้า</u> <u>เจ้าอยู่หัว</u> โรงพิมพ์คุรุสภา 2528, 31 หน้า

ลำดับแบบฝึก	ชื่อเรื่อง	ที่มา
15	คำบจลรใช้สามพัน	ส. พลายน้อย <u>นิทานไทย</u> สำนักพิมพ์ บำรุงสาส์น กรุงเทพมหานคร 2528, 356 หน้า
16	รับประทานอาหารเข้าอย่างไร จึงจะได้ประโยชน์	ธนพรณ สุรินทร์ "รับประทานอาหาร เข้าอย่างไรจึงจะได้ประโยชน์" <u>ใกล้หมอ</u> 9 : 41 - 42 ตุลาคม 2528
17	ป่าแสนสนุก	ลำควน <u>ป่าแสนสนุก</u> สำนักพิมพ์ ธีระสาส์น กรุงเทพมหานคร 2521, 14 หน้า
18	ความตระหนี่	มรรวาน สะมะอูน <u>คะเขาวุฬ</u> สมาคม กุลสัมพันธ์ 2505, 104 หน้า
19	โกหกบ้านนอกกับโกหก กทม.	ศึกษาธิการ กระทรวง กรมการฝึกหัดครู <u>วรรณกรรมจากบ้านใน</u> โรงพิมพ์ กุรุสภา 2514, 444 หน้า
20	สุนทรภู่	สมศักดิ์ สันธุระเวช และคนอื่น ๆ <u>สพข. 6</u> วัฒนาพานิช 2529, 281 หน้า
21	ความอยากทำ	จอมทอง (นามแฝง) <u>ชุมนุมนิทานคติ</u> โรงพิมพ์เลี้ยงชีพ กรุงเทพมหานคร 2502, 445 หน้า

ลำดับแบบฝึก	ชื่อเรื่อง	ที่มา
22	อันตรายจากยานอนหลับ	"อันตรายจากยานอนหลับ" บ. ผู้บริโภค 2 : 14 - 15 กรกฎาคม 2528, หน้า 40
23	บ้านคามหวม	ส. แลงน้อย นิทานไทย สำนักพิมพ์ บำรุงสาสน์ กรุงเทพมหานคร 2528, 356 หน้า
24	ความฉ้อฉล	ธีรวัน ละม่อน ตะเขวาล สมาคม คุรุสัมพันธ์ 2505, 104 หน้า
25	กระเป๋ามาแม่จิงโจ้	รุ่ง เถื่อนรังสี การulonเด็ก มหาสมุทรกระเป๋ามาแม่จิงโจ้ บริษัทนามมีจำกัด กรุงเทพมหานคร 2521, 10 หน้า
26	เนื้อสัตว์	อรวิฬ โทรกี และประชา บุญศิริกุล อาหาร บริษัท บี.เอ.ไอ. จำกัด กรุงเทพมหานคร 2522, 346 หน้า
27	จับสองนักเรียนโยมระเบิดอยู่	"จับสองนักเรียนโยมระเบิดอยู่" เดลินิวส์ 15 กรกฎาคม 2530, หน้า 20
28	ข้าว	กีกาธิการ กระทรวง กรมวิชาการ ประโยชน์ของอาหาร โรงพิมพ์ การศาสนา กรุงเทพมหานคร 2527, 40 หน้า

ลำดับแบบฝึก	ชื่อเรื่อง	ที่มา
29	หาญเตรียมสิ่งปิดป่า 5 จังหวัด	"หาญเตรียมสิ่งปิดป่า 5 จังหวัด" <u>เดลิเวียร์</u> 8 กรกฎาคม 2530, หน้า 20
30	ผัก	อรวิน โทธิ์ และประชา บุญศิริกุล <u>อาหาร</u> บริษัท บี.เอฟ.ไอ.จำกัด กรุงเทพมหานคร 2522, 346 หน้า

ค่าความเชื่อมั่นของแบบฝึกแบบเลือกตอบจากสูตร KR - 20

แบบฝึกที่	ค่าความเชื่อมั่น (r_{tt})
1	0.69
2	0.73
5	0.76
7	0.78
9	0.68
11	0.84
13	0.91
15	0.73
17	0.68
19	0.83
21	0.91
23	0.87
25	0.79
27	0.91
29	0.75

แบบฝึกที่ 1

ชื่อ ..... โรงเรียน ..... นักร้องอาสา .....

ชาวบ้านบางระจัน

ในสงครามเสียกรุงศรีอยุธยาครั้งที่ 2 หน่มาได้ยกกำลังเข้ามา 2 ทาง คือ ทางเมืองกาญจนบุรีและเมืองตาก ท้าของเนเมียวสีหบดีตั้งค่ายอยู่ที่เมืองวิเศษไชยชาญ แล้วให้ทหารกองโจรออกปล้นสดมภ์และข่มเหงราษฎรไทยทั้งชายและหญิง เหล่าราษฎรไทยโกรธแค้นมากจึงรวบรวมกำลังกันต่อสู้พม่า โดยมีหัวหน้า 6 คน คือ นายแท่น นายโชติ นายอิน นายเมือง นายคอกและนายแก้ว ต่อมาให้เชิญพระอาจารย์ธรรมโชติมาร่วมให้กำลังใจในการต่อสู้กับพม่าด้วย และมีหัวหน้าเพิ่มขึ้นอีก คือ ขุนสรรค์ นายจันทร์ ทนดะเขี้ยว นายทองเหม็น นายทองใหญ่ และนายพันเรือง

พม่าได้ส่งกองทหารจำนวนมากเข้าโจมตีชาวบ้านบางระจันหลายครั้ง แต่ไม่สำเร็จ ในที่สุด "สุกี้" นายกองใหญ่ของพม่า ให้อาสาสมัครชาวบ้านบางระจัน โดยเอาปืนใหญ่ยิงเข้าไปในค่าย ไม่ยอมออกรบกลางแจ้ง เป็นผลให้คนไทยจำนวนมากต้องเสียชีวิต ฝ่ายไทยไม่มีปืนใหญ่ยิงตอบโต้จึงส่งทหารไปขอปืนจากกรุงศรีอยุธยา แต่ทางกรุงศรีอยุธยาเกรงว่าจะถูกแย่งชิงไปกลางทางจึงไม่ให้ ชาวบ้านได้จัดการหล่อปืนใหญ่ขึ้นใช้ แต่ปืนแตกใช้ไม่ได้ ในที่สุดหลังจากที่ชาวบ้านบางระจันได้ยืนหยัดต่อสู้พม่าเป็นเวลาถึง 5 เดือน ก็พ่ายแพ้แก่พม่า เนื่องจากพม่ามีกำลังที่เหนือกว่า วีรกรรมครั้งนี้ของชาวบ้านบางระจัน จึงได้รับการจารึกไว้เป็นเกียรติอันสูงค่า และเป็นตัวอย่างอันดียิ่งสำหรับอนุชนรุ่นหลังได้ปฏิบัติสืบไป

เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องข้างบนจบแล้ว ให้ตอบคำถามต่อไปนี้โดยเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษร ก ข ค หรือ ง ที่เห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. เหตุการณ์ชาวบ้านบางระจันอยู่ในสมัยใด

ก. กรุงสุโขทัย	ข. กรุงศรีอยุธยา
ค. กรุงธนบุรี	ง. กรุงรัตนโกสินทร์
2. เมืองกาญจนบุรีและเมืองตาก เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ชาวบ้านบางระจันอย่างไร

ก. ถูกพม่าโจมตี	ข. พม่าตั้งทัพ
ค. พม่าปล้นสดมภ์	ง. พม่ายกกำลังเข้ามา
3. สู้ หมายถึงผู้ใด

ก. แม่ทัพพม่า	ข. นายทหารกองโจรพม่า
ค. นายกองใหญ่พม่า	ง. กษัตริย์พม่า
4. ในข้อต่อไปนี้ข้อใดสัมพันธ์กันมากที่สุด

ก. บางระจัน - นายแท่น	ข. บางระจัน - นายโชติ
ก. เมืองวิเศษไชยชาญ - เนเมียวสีหบดี	ง. เมืองวิเศษไชยชาญ - สู้
5. สิ่งใดเกิดเป็นวันดับแรก หลังจากพม่าข้ามเขนงราษฎร์ไทย

ก. ราษฎร์ไทยโกรธแค้น	ข. ต่อสู้กับพม่า
ค. เชิญพระอาจารย์ให้กำลังใจ	ง. มีหัวหน้าเพิ่ม
6. ข้อใดไม่ใช่เข้าพวก

ก. นายแท่น	ข. นายสู้
ค. นายโชติ	ง. นายอิน
7. ชาวบ้านบางระจันแพ้พม่าเพราะเหตุใด

ก. แผลความสามัคคี	ข. มีหัวหน้าหลายคน
ค. กรุงศรีอยุธยาไม่ช่วยเหลือ	ง. พม่ามีกำลังมากกว่า

8. ชุนสรรกร์ เกี่ยวข้องกับชาวบ้านบางระจันในการสู้รบกับพม่าอย่างไร

ก. เป็นหัวหน้า	ข. เป็นคนยิงปืนใหญ่
ช. เป็นไส้ศึก	ง. เป็นผู้ให้กำลังใจ
9. ทำไมหม่าตองไข่ป็นใหญ๋จึงเข้าไปในค่ายบางระจัน

ก. พม่าเหลือกำลังน้อย	ข. หม่ากองการอยู่
ค. พม่าหมดทางสู้	ง. พม่าไม่ชำนาญรบกลางแจ้ง
10. การปฏิบัติของชาบบ้านบา ระจันนั้น นักเรียนมีความรู้สึกละหว่างไร

ก. สลดใจ	ข. เสียใจ
ค. หื่นเห็น	ง. กุณินใจ

แบบฝึกที่ 2

ชื่อ ..... โรงเรียน ..... นักร้อง .....
 _____

สมเด็จพระนเรศวรมหาราช

สมเด็จพระนเรศวร ทรงเป็นพระราชโอรสของพระมหาธรรมราชา และ
 พระวิสุทธิกษัตริย์ ทรงพระราชสมภพที่เมืองพิษณุโลก ในปี พ.ศ. 2098 ทรงมีพระพี่นาง 1 พระองค์
 คือ พระสุพรรณเทวี และพระอนุชา 1 พระองค์ คือ พระเอกาทศรถ

เมื่อ พ.ศ. 2106 พระเจ้าบุเรงนอง กษัตริย์พม่า ได้ยกทัพมาตีเมืองพิษณุโลก และ
 ได้ขอพระนเรศวรไปเลี้ยงดูในฐานะบุตรบุญธรรมที่กรุงหงสาวดี ซึ่งขณะนั้นมีพระชนมายุเพียง
 9 พรรษา พระเจ้าบุเรงนองทรงรักใคร่เป็นอย่างดีด้วยพระบุคลิกลักษณะต้องพระทัย ในขณะที่
 พระนเรศวรอยู่ในกรุงหงสาวดีนั้น พระองค์ได้ทรงเรียนรู้ภาษามอญ พม่า และดำรงพิธีสงคราม
 ตามวิธีของชาวมอญและพม่า เมื่อได้กลับคืนสู่กรุงศรีอยุธยา พระนเรศวรได้รับการสถาปนาขึ้น
 เป็นพระมหาอุปราช ไปครองเมืองพิษณุโลก ในปี พ.ศ. 2114

พระราชกรณียกิจที่สำคัญคือ การประกาศอิสรภาพ ณ เมืองแครง ในปี พ.ศ. 2127
 โดยไม่ยอมเป็นเมืองขึ้นของพม่าอีกต่อไป หลังจากนั้นพม่าได้ยกกองทัพมาตีไทยอยู่เสมอ
 แต่ไทยก็สามารถป้องกันบ้านเมืองไว้ได้ทุกครั้ง มีครั้งที่สำคัญคือ ในปี พ.ศ. 2135 ได้ทรง
 ทำยุทธหัตถีกับพระมหาอุปราชา ได้รับชัยชนะเป็นเกียรติแก่ประเทศไทยอันน่ายกย่อง
 สรรเสริญ ประชาชนชาวไทยจึงถวายพระนามพระองค์ว่า "สมเด็จพระนเรศวรมหาราช"

เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องนี้จบแล้ว ให้อ่านคำถามต่อไปนี้ให้เข้าใจและตอบให้ถูกต้องที่สุด

1. เพราะเหตุใดพระเจ้าบุเรงนองจึงทรงรักใคร่สมเด็จพระนเรศวร

---

2. การที่พระนเรศวรไปอยู่กรุงหงสาวดี ทำให้มีความรู้ในด้านใด

---

3. "พระอนุชา" มีความหมายอย่างไร

---

4. พระสุพรรณเทวี เกี่ยวข้องกับพระนเรศวรอย่างไร

---

5. เมืองแครงเกี่ยวข้องกับพระนเรศวรอย่างไร

---

6. "ถวายเป็น" หมายความว่าอย่างไร

---

7. เมื่อพระเจ้าบุเรงนองตีเมืองพิษณุโลก ขณะนั้นใครครองเมืองพิษณุโลก

---

8. ยุทธหัตถี หมายถึงอะไร

แบบฝึกที่ ...๓.....

ชื่อ ..... โรงเรียน ..... นับถือศาสนา .....

ครูยอดเข้ากรุง

ครูยอดเป็นครูอยู่ในชนบทที่ห่างไกลความเจริญ วันหนึ่งเมื่อโรงเรียนปิดประจำภาคแรก ครูยอดคิดจะพาภรรยาไปเที่ยวกรุงเทพจึงได้รวบรวมเงินที่เก็บไว้จำนวนหนึ่ง แล้วพาภรรยามาเที่ยวกรุงเทพเพื่อเห็นความเจริญ เมื่อถึงกรุงเทพครูยอดก็พาภรรยาเข้าไปในห้องอาหารของโรงแรมที่ใหญ่โตแห่งหนึ่งเพื่อพิสูจน์ว่า อาหารที่โรงแรมในกรุงเทพแตกต่างไปจากอาหารในชนบท เมื่อพนักงานต้อนรับถามว่า "ต้องการรับประทานอะไรครับ"

ครูยอดจึงตอบว่า "เอาของที่อร่อย ๆ นะ"

พนักงานต้อนรับก็ถึงชนิดของอาหารอยู่นานจึงบอกว่า "คอยสักครู่นะครับ ผมจะไปเอาเมนูมาให้" แล้วพนักงานก็รีบเดินออกไป

ครูยอดจึงรีบตะโกนร้องบอกว่า "เออนั้นแหละ เอาเมนูมาส่องจากใหญ่ ๆ นะ ผมกำลังหิว"

เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องข้างบนจบแล้ว ให้ตอบคำถามต่อไปนี้ โดยเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษร ก ข ค หรือ ง ที่เห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ชื่อใดเป็นสถานที่คล้ายกับที่ตั้งโรงเรียนของครูยอด

ก. เขตพระโขนง กทม.	ข. เขตบางกะปิ กทม.
ค. อ.เมือง จ.เชียงใหม่	ง. อ.แม่ริม จ.เชียงใหม่

2. จงกิดูว่าสิ่งใดเกิดเป็นอันดับสุดท้าย

ก. ครูยอดรวบรวมเงิน	ข. ครูยอดตะโกน
ค. พนักงานต้อนรับยกเงิน	ง. พนักงานต้อนรับเอาเมนูมาให้

3. คำว่า "โรงแรม" มีความหมายใกล้เคียงกับข้อใด
  - ก. สถานที่พักผ่อน
  - ข. สถานที่พักผ่อน
  - ค. สถานที่จัดงาน
  - ง. สถานที่ชมการแสดง
4. ครูยอดพาภรรยามาเที่ยวกรุงเทพฯ ประมาณเดือนใด
  - ก. เดือนตุลาคม - พฤศจิกายน
  - ข. เดือนมีนาคม - เมษายน
  - ค. เดือนพฤษภาคม - มิถุนายน
  - ง. เดือนกรกฎาคม - สิงหาคม
5. เพราะเหตุใดครูยอดจึงต้องไปรับประทานอาหารในโรงแรม
  - ก. ไม่มีบ้านญาติ
  - ข. หากร้านอื่นไม่ได้
  - ค. คิดว่าในโรงแรมอาหารอร่อย
  - ง. อยากเห็นความแปลกใหม่
6. ครูยอดเข้าใจว่า "เมนู" คือข้อใด
  - ก. รายการอาหารชนิดต่าง ๆ
  - ข. อาหารที่พนักงานสั่งให้
  - ค. การเลือกอาหารตามต้องการ
  - ง. ชื่ออาหารชนิดหนึ่ง
7. เหตุการณ์จะเป็นเช่นใด ถ้าครูยอดเข้าใจคำว่า "เมนู" อย่างถูกต้อง
  - ก. สั่งอาหารได้ตามต้องการ
  - ข. จองห้องพักได้เหมาะสม
  - ค. พุดจาได้เพราะเก่าเดิม
  - ง. นั่งรับประทานอาหารอย่างสุภาพ
8. หลังจากทีครูยอดสั่งอาหาร พนักงานต้อนรับต้องนั่งอยู่นานเพราะเหตุใด
  - ก. ไม่รู้จะเลือกอาหารอะไรให้
  - ข. อาหารในโรงแรมมีหลายชนิด
  - ค. เป็นคนใหม่เพิ่งเข้าทำงาน
  - ง. ไม่รู้ว่าอาหารอะไรจะถูกใจ
9. เมื่อครูยอดไม่เข้าใจวิธีสั่งอาหาร ครูยอดควรปฏิบัติอย่างไร
  - ก. ถามพนักงาน
  - ข. สั่งตามคนนั่งข้าง ๆ
  - ค. สั่งน้ำดื่มมาก่อน
  - ง. เดินไปดูรายการอาหาร
10. เมื่อครูยอดสั่งว่า "เอาเมนูมาสองจานใหญ่ ๆ" นักเรียนคิดว่า พนักงานต้อนรับน่าจะอย่างไร
  - ก. สั่งอาหารชนิดใดก็ได้
  - ข. สั่งน้ำดื่มให้ครูยอด
  - ค. เอาเมนูมาให้ครูยอด
  - ง. บอกความหมายคำว่า "เมนู"

แบบฝึกที่ 4

ชื่อ ..... โรงเรียน ..... นับถือศาสนา .....

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เป็นพระราชโอรสของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระมหากษัตริย์รัชกาลที่ 4 แห่งราชวงศ์จักรี สมเด็จพระเทพศิรินทราบรมราชินี เป็นพระบรมราชชนนี เสด็จสมภพในพระบรมมหาราชวัง ณ วันที่ 20 กันยายน พุทธศักราช 2396 สมเด็จพระบรมชนกนาถ ทรงรักมากที่สุดและทรงเรียกพระองค์ว่า "พ่อใหญ่" และทรงแต่งตั้งพระองค์เป็นสมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้าจุฬาลงกรณ์

สมเด็จพระบรมชนกนาถทรงอบรมเลี้ยงดูเจ้าฟ้าจุฬาลงกรณ์อย่างใกล้ชิดมาตั้งแต่พระชนมายุ (คืออายุ) ยังน้อย เสด็จไปไหนไม่ว่าใกล้หรือไกลตลอดจนไปหัวเมืองต่าง ๆ ก็ทรงพาเจ้าฟ้าจุฬาลงกรณ์ไปด้วยมิได้ขาด เมื่อทรงพระเยาว์ (คือยังเล็กมาก) ถ้าเสด็จโดยพระเสลี่ยง ซึ่งเป็นเกี้ยวสวยงามมีคานหามเจ้าฟ้าก็ทรงนั่งบนพระเสลี่ยง (คือถัก) ของสมเด็จพระบรมชนกนาถ

เมื่อสมเด็จพระบรมชนกนาถสวรรคต ในวันที่ 1 ตุลาคม 2411 สมเด็จพระเจ้าฟ้าจุฬาลงกรณ์ทรงรับราชสมบัติซึ่งในขณะนั้นมีพระชนมายุเพียง 15 พรรษา โดยมีเจ้าพระยาศรีสุริยวงศ์ ดำรงตำแหน่งผู้สำเร็จราชการแทน

เมื่อพระชนมายุ 20 พรรษา ทรงอุปสมบทเป็นพระภิกษุตามประเพณีไทย เมื่อทรงลาผนวชแล้วก็โปรดให้มีพระราชพิธีบรมราชาภิเษก เพื่อแสดงว่าเป็นการเสด็จกลับขึ้นราชบัลลังก์ใหม่ และเป็นการแสดงว่าทรงบรรลุนิติภาวะแล้ว แล้วทรงได้รับพระราชพิธีบรมราชาภิเษกเป็น พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

ในรัชกาลของพระองค์ ประเทศชาติมีความเจริญรุ่งเรืองมาก มีการปรับปรุงการปกครอง เช่น การแบ่งเขตการปกครอง การเลิกทาส การเปลี่ยนแปลงธรรมเนียมประเพณีให้เหมาะสมแก่สมัย ฯลฯ พระองค์เสด็จสวรรคตในวันที่ 23 ตุลาคม 2453

เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องนี้จบแล้ว ให้อ่านคำถามต่อไปนี้ให้เข้าใจและตอบให้ถูกต้องมากที่สุด

1. "พ่อใหญ่" หมายถึงใคร

---

2. "เสด็จสมภพ" หมายความว่าอย่างไร

---

3. เพราะเหตุใด เมื่อเจ้าฟ้าจุฬาลงกรณ์รับราชสมบัติจึงต้องมีผู้สำเร็จราชการแทน

---

4. "พระเสด็จ" มีลักษณะอย่างไร

---

5. ผู้สำเร็จราชการแทน ทำหน้าที่แทนผู้ใด

---

6. "การอุปสมบท" มีความหมายอย่างไร

---

7. รัชกาลที่ 5 มีพระชนมายุกี่พรรษา

---

8. เพราะเหตุใด หลังจากสมเด็จพระเจ้าจุฬาลงกรณ์ทรงลาอุปสมบทแล้ว จึงต้องมีพระบรมราชาภิเษก

---

9. สมเด็จพระบรมชนกนาถ หมายถึงผู้ใด

---

10. นักเรียนคิดว่า พระราชกรณียกิจใดในสมัยรัชกาลที่ 5 ที่ทำให้ประชาชนมีสิทธิเสรีภาพเท่าเทียมกัน
-

แบบฝึกที่ 5

ชื่อ ..... โรงเรียน ..... นั้บถือศาสนา .....

กาทรนง

กาตัวหนึ่งเกาะอยู่บนกิ่งไม้ มันมองไปเห็นนกอินทรียั้ตัวหนึ่งบินจว้ดเจว้ยณอยู่เหนือกาฟงหนึ่ง ต่อมาไม่นานมันก็เห็นนกอินทรียั้ตัวนั้นโอบเอาลูกเกาะตัวหนึ่งขึ้นไปเป็นอาหารโดยง่ายดา กาเห็นดังนั้นรู้สึกว่าเป็นเรื่องสนุกและง่ายดาเสียจริง จากนั้นมันก็คิดจะอาอย่างนกอินทรียั้บ้าง

วันต่อมา กาตัวนั้นเห็นลูกเกาะตัวหนึ่งเข้ารู้สึกดีใจมาก มันนึกกระหม่ใจว่า "วันนี้ เราคงได้กินเนื้อลูกเกาะอย่างอื่หน่าอย่างแน่นอน"

ต่อมาสักครู่ มันก็บินโอบลูกเกาะสุดแรงเกิดจนกระทั่งเล็บทั้งสองข้างฝ้งลิกลงไปในหนังลูกเกาะจนถอนไม่ขึ้น แต่เพราะเหตุที่นิ้วหนักลูกเกาะเป็นของหนักกว่า มันจึงไม่สามารถพาบินไปได้ จึงคิดค้้นอยู่บนหลังลูกเกาะตัวนั้น

ต่อมาไม่นานนัก คนเลี้ยงเกาะมาพบเข้าจึงจับกาตัวนั้นไปลงโทษดัดปีกข้งกรงไว้ให้ลูกของเขาดูเล่น ลูกของเขาไม่เคยเห็นกา จึงถามว่า "พ่อจำ นี้ตัวอะไร" พ่อตอบว่า "นกอินทรียั้ปลอม โอบเอาลูกเกาะของเรา ความจริงมันเป็นเพียงอีกา เท่านั้น"

เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องข้จบจนจบแล้ว ให้ตอบคำถามต่อไปนี้โดยเขียนเกร่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษร ก ข ค หรือ ง ที่เห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. สาเหตุใดที่ทำให้กาโอบลูกเกาะ

ก. ทำตามนกอินทรียั้

ข. รู้สึกสนุก

ค. รังเกสั้ตัวอื่

ง. เห็นแก่กิน

2. ทำไมนกอินทรีจึงโฉบลูกแกะเอาขึ้นไปกินได้ง่ายกว่า
  - ก. มีความชำนาญ
  - ข. มีกำลังมากกว่า
  - ค. เป็นสัตว์ดุร้าย
  - ง. กว้างกว่า
3. กาไม่สามารถนำลูกแกะไปกินได้เพราะเหตุใด
  - ก. กาตัวเล็ก
  - ข. ลูกแกะต่อสู้
  - ค. เจ้าของแกะจับกาได้
  - ง. กาแข็งแรงน้อย
4. ในเรื่องนี้ผู้ใดได้แกะเป็นอาหาร
  - ก. กา
  - ข. แกะ
  - ค. นกอินทรี
  - ง. ลูกนกเลี้ยงแกะ
5. กาดีใจเพราะเหตุใด
  - ก. จะได้กินเนื้อแกะ
  - ข. ทำได้แบบนกอินทรี
  - ค. ได้อาหารมากมาย
  - ง. ได้แสดงกำลัง
6. บินฉวัดเฉวียน หมายถึงบินอย่างไร
  - ก. บินตรงไปเรื่อย ๆ
  - ข. บินขึ้นบินลง อย่างรวดเร็ว
  - ค. บินวนไปวนมา
  - ง. บินสูงต่ำ วนไปวนมา
7. เหตุการณ์ใดเกิดหลังสุด
  - ก. นกอินทรีโฉบลูกแกะ
  - ข. กาโฉบลูกแกะ
  - ค. นกเลี้ยงแกะจับกา
  - ง. กาเห็นนกอินทรี
8. ทำไมนกเลี้ยงแกะจึงจับกาคัดปีกและขังกรง
  - ก. โกรธ
  - ข. ถ้าปล่อยไปจะอันตราย
  - ค. ไว้ให้ลูกดูเล่น
  - ง. เพื่อจะได้ไม่มาทำอันตราย
9. ถ้ากาหนีออกจากกรงไปได้จะเห็นเช่นใด
  - ก. ไม่ชอบกินแกะ
  - ข. กลับมาแก้แค้น
  - ค. บินไม่ได้
  - ง. ไม่กล้าพบสัตว์ตัวอื่น
10. ถ้าจะเขียนคติจากเรื่องนี้ จะตรงกับข้อใดมากที่สุด
  - ก. กาปีกหัก
  - ข. รักดีห้ามจู้ รักชั่วห้ามเลา
  - ค. ช่างช้อย่าชี้ตามช่าง
  - ง. เรือล่มเมื่อจอดคาบอดเมื่อแก่

แบบฝึกที่ 6

ชื่อ.....โรงเรียน.....นับถือศาสนา.....

สิ่งเสพติด

เมื่อกล่าวถึงสิ่งเสพติดบางคนนึกถึงกัญชา บางคนนึกถึงเฮโรอีน และบางคนนึกถึงทินเนอร์ กัญชา เฮโรอีนและทินเนอร์ ล้วนเป็นสิ่งเสพติดทั้งนั้น สิ่งเสพติดหมายถึงสารทุกชนิดเมื่อเข้าสู่ร่างกายแล้วทำให้เกิดความต้องการอีก และจะต้องการเพิ่มขึ้น เมื่อเสพแล้วจะทำให้จิตใจเสื่อมโทรม ร่างกายอ่อนแอ สมองเสื่อม บุคลิกภาพเปลี่ยนแปลงไปจากปกติ ถ้าไม่เสพจิตใจจะหงุดหงิด อารมณ์แปรปรวน โกรธง่าย

อาการดังกล่าวทำให้ผู้เสพไม่สามารถปฏิบัติงานตามปกติได้ จึงสูญเสียรายได้จากงานอาชีพ และรัฐบาลจะต้องสูญเสียงบประมาณแผ่นดินส่วนหนึ่งไปใช้ในการควบคุมปราบปรามและบำบัดรักษาผู้ติดสิ่งเสพติด จึงทำให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจของครอบครัวและประเทศชาติ นอกจากนี้ผู้ติดสิ่งเสพติดมีความต้องการเสพมากขึ้นเรื่อย ๆ ในขณะที่ไม่ได้รับยาสันสำหรับซื้อสิ่งเสพติดได้ อาจก่อปัญหาอาชญากรรมซึ่งเป็นปัญหาต่อสังคมอย่างมาก ประเทศใดมีผู้ติดสิ่งเสพติดมาก จะเป็นประเทศที่ประชากรขาดคุณภาพ

สิ่งเสพติดมีหลายประเภท คือประเภทกดประสาท ประเภทกระตุ้นประสาท ประเภทหลอนประสาท ประเภทออกฤทธิ์หลายอย่าง ตัวอย่างเช่น ฝิ่น มอร์ฟีน เฮโรอีน เป็นต้น สาเหตุที่ทำให้เกิดการติดสิ่งเสพติดมีหลายประการ บางคนติดสิ่งเสพติดเพราะเชื่อคนง่าย มักถูกหลอกให้เสพ หรือเป็นคนที่ยากลองในสิ่งที่ผู้อื่นไม่กระทำ โดยคิดว่าจะทำให้ผู้อื่นสนใจตนเอง ดังนั้น วิธีป้องกันไม่ให้คนติดสิ่งเสพติด คือ การรู้จักบังคับใจตนเองให้ประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง ทั้งทางศีลธรรมและกฎหมาย

รัฐบาลเห็นความสำคัญของการบำบัดรักษาผู้ติดสิ่งเสพติด จึงสนับสนุนให้มีสถานให้บริการรักษา ได้แก่ โรงพยาบาลต่าง ๆ เช่น โรงพยาบาลอภัยภูรังค์ โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า โรงพยาบาลตำรวจ เป็นต้น

เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องนี้จบแล้วให้อ่านคำถามให้เข้าใจแล้วตอบให้ถูกต้องที่สุด

1. สาเหตุใดที่ทำให้คนคิดสิ่งเสพยาติ

---

2. นักเรียนมีวิธีการป้องกันอย่างไรที่จะไม่ให้ตนเองคิดสิ่งเสพยาติ

---

3. สิ่งที่เป็นปัญหาต่อสังคมปัจจุบันอย่างมากของคนที่คิดสิ่งเสพยาติ แล้วไม่มีเงินซื้อสิ่งเสพยาติ คือปัญหาใด

---

4. "อาคม บอกตุ้มให้รับประทานยาชนิดหนึ่ง แล้วตุ้มจะสวยขึ้น ตุ้มจึงรับประทานยาดังกล่าว อย่างสม่ำเสมอและเพิ่มมากขึ้นจนขาดไม่ได้" จากเหตุการณ์ดังกล่าว ตุ้มติดยาเสพยาติ เพราะเหตุใด

---

5. "เสพยาติ เป็นคนขับรถบรรทุก หากเขาไม่ทานยาชนิดหนึ่งเขาจะขับรถไม่ไหวและมักจะหลับในขณะที่ขับรถ เขาจึงรับประทานยาค้นนั้นเป็นประจำ" จากเหตุการณ์ดังกล่าว เสพยาติติดยาเสพยาติประเภทใด

---

6. การที่ประชากรของประเทศติดยาเสพยาติเป็นจำนวนมาก มีผลเสียต่อประเทศชาติในด้านใด

---

7. สิ่งเสพยาติ มีความหมายอย่างไร

แบบฝึกที่ 7

ชื่อ.....โรงเรียน.....นับถือท่าน.....

ปึงพระอาจารย์

ที่อำเภองกรักษ์ จังหวัดนครนายก มีปึงอยู่แห่งหนึ่งเรียกกันว่า ปึงพระอาจารย์ ที่ริมปึงในสมัยโบราณ มีวัดอยู่วัดหนึ่ง มีเรื่องเล่ากันว่า ที่วัดนี้มีพระอาจารย์องค์หนึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในทางเวทมนต์คาถาคัดศิษย์ เป็นอาจารย์ที่มีผู้คนนับถือกันมาก วิชาที่นับว่าเก่งคือวิชานิรมิตกายให้เป็นจระเข้

คราวหนึ่งพระอาจารย์องค์นี้ประสงค์จะส่งวิชานิรมิตกายให้บรรดาลูกศิษย์ดู จึงได้นำมนต์ใส่ขันตั้งไว้ให้ลูกศิษย์ที่ทำการทำน้ำ และสั่งว่า "ถ้าเห็นขากลายเป็นจระเข้ก็ไม่ต้องตกใจแล้ว เอนำมนต์ที่ข้าทำไว้นี้รดลงไปทันที ร่างกายของข้าจะกลับกลายเป็นคนทันที"

เมื่ออาจารย์สั่งบรรดาลูกศิษย์เรียบร้อยแล้วอาจารย์ก็ภาวนามนต์ แล้วกระโดดลงไปในน้ำ ลูกศิษย์ที่มีจระเข้ตัวใหญ่ตัวหนึ่งผุดลอยขึ้นมา พวกลูกศิษย์ตกใจลี้ภัยของอาจารย์พากันวิ่งหนีสุดขีดวุ่นวายของอาจารย์ทุกคน ครั้นได้สติกับมาก็ไม่มีมนต์จะรดอาจารย์เสียแล้ว อาจารย์ก็เลยกลับมาเป็นมนุษย์อีกไม่ได้และกลายเป็นจระเข้อยู่เช่นนั้น

ถึงแต่นั้นมาก็เลยเรียกปึงที่พระอาจารย์กระโดดลงไปเป็นจระเข้ว่า ปึงพระอาจารย์จนกระทั่งบัดนี้

เมื่อักเรียนอ่านเรื่องข้างบนจบแล้ว ให้ทำแบบคำถามต่อไปนี้โดยเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษร ก ข ค หรือ ง ที่เห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ปึงพระอาจารย์อยู่บริเวณใด

ก. ริมน้ำ

ข. ใกล้วัว

ค. กลางทุ่งนา

ง. ใกล้ตลาด

2. นิรมิตกาย ตรงกับข้อใด
  - ก. แต่งกาย
  - ข. ปลอมตัว
  - ค. แผลงกาย
  - ง. หายตัว
3. "น้ำมนต์" คืออะไร
  - ก. น้ำฝน
  - ข. น้ำวิเศษ
  - ค. น้ำที่เสกคาถากำกับไว้
  - ง. น้ำคลอง
4. ทำไมลูกศิษย์จึงทำขันน้ำมนต์ทั้งหมด
  - ก. มัวแต่มองจระเข้
  - ข. วังหนีเพราะตกใจเห็นจระเข้
  - ค. เพราะไม่รู้ว่าเป็นน้ำมนต์
  - ง. เพราะต้องการแก้ล้างอาจารย์
5. เหตุใดอาจารย์จึงกลายเป็นจระเข้
  - ก. เพราะต้องการลงวิชา
  - ข. เพื่อให้ลูกศิษย์ตกใจ
  - ค. เพราะอยากเป็นจระเข้
  - ง. เพราะต้องการลงใจลูกศิษย์
6. อาจารย์ในเรื่องนี้เป็นผู้เชี่ยวชาญในทางใดมากที่สุด
  - ก. เสกน้ำมนต์
  - ข. นิรมิตกายเป็นสิ่งต่าง ๆ
  - ค. นิรมิตกายเป็นจระเข้
  - ง. ทำนายดวงชะตา
7. นักเรียนคิดว่า ถ้านักเรียนเป็นอาจารย์ก่อนลงวิชานักเรียนควรจะทำอะไรต่อไปที่คิดที่สุด
  - ก. วางขันน้ำมนต์ไว้สูง ๆ
  - ข. สอนวิชาทำน้ำมนต์แก่ลูกศิษย์
  - ค. ทำน้ำมนต์เป็นจำนวนมาก ๆ
  - ง. เก็บน้ำมนต์ไว้เอง
8. จระเข้ในเรื่องนี้ กวกรเป็นเพศผู้หรือเพศเมีย
  - ก. เพศผู้
  - ข. เพศเมีย
  - ค. 2 เพศ
  - ง. ยังไม่แน่นอน
9. เพราะเหตุใดอาจารย์กลับเป็นมนุษย์อีกไม่ได้ โดยต้องเป็นจระเข้อยู่เช่นนั้น
  - ก. ศิษย์หักหลัง
  - ข. ศิษย์ขาดสติ
  - ค. ศิษย์แก้แค้น
  - ง. ศิษย์ขี้ชลาด

10. เหตุการณ์ใดเกิดเป็นอันดับสุดท้าย

ก. อาจารย์กลายเป็นจระเข้

ข. น้ามนต์หก

ค. อาจารย์ภาวนามนต์

ง. คนทั่วไปเรียกบึงพระอาจารย์

แบบฝึกที่ 8

ชื่อ.....โรงเรียน.....นับถือศาสนา.....

ประวัติท่านปญฺญาหฺมัด (ช.ล.)

ท่านปญฺญาหฺมัด (ช.ล.) ประสูติ ณ นครมักกะห์ ประเทศซาอุดีอาระเบีย ซึ่งตรงกับวันจันทร์ที่ 12 เดือนรอปียุลเอาวัค เมื่อปี ค.ศ. 570 ท่านถือกำเนิดมาในตระกูลกูเรส ซึ่งเป็นตระกูลที่มีเกียรติสูงในชนชาติอาหรับ เมื่อพระองค์ประสูติมีศุภนิมิตรเกิดขึ้นมากมาย เช่น พระวรกายมีรัศมีสว่างไสว พระวรกายสะอาด เป็นต้น

ท่านปญฺญาหฺมัด (ช.ล.) กำพร้าบิดาเมื่ออยู่ในครรภ์มารดาได้เพียง 2 เดือน เมื่อพระองค์อายุได้ 6 ขวบ มารดาก็ถึงแก่กรรม ท่านอับดุลมุตตอลิบผู้เป็นปู่ก็รับไปอุปการะให้อีก 2 ปี ท่านปู่ก็ถึงแก่กรรม ท่านปญฺญาหฺมัดจึงต้องไปอยู่ในความอุปการะของลุง คือ ท่านอาบูตอลิบ ผู้มีฐานะค่อนข้างยากจน

ท่านปญฺญาหฺมัด (ช.ล.) เป็นผู้มีความร่าเริงอ่อนโยน โอบอ้อมอารี เจริญเติบโตและรักเด็ก ข้อสำคัญที่สุดคือ เป็นคนซื่อสัตย์ ไม่เคยพูดเท็จเลยจนกระทั่งได้รับสมญานามว่า "อัลลอหมิน"

เมื่อท่านปญฺญาหฺมัด (ช.ล.) อายุได้ 25 ปี ท่านได้สมรสกับนางคอดียะห์ เศรษฐินีหม้ายวัย 40 ปี สิ่งแรกที่ท่านปญฺญาหฺมัด (ช.ล.) ได้กระทำหลังจากการสมรสได้ไม่กี่วัน คือ การปลดปล่อยทาสของท่านก่อน จากนั้นได้รวบรวมเงินซื้อทาสเพื่อปลดปล่อย และประกาศเลิกทาสในที่สุด

เมื่อท่านปญฺญาหฺมัด (ช.ล.) อายุได้ 30 ปี ท่านได้เข้าร่วมเป็นหัวหน้า "สหพันธ์พหุศ" ซึ่งหมายถึงองค์การพิทักษ์สาธารณภัยประชาชน เพราะในสมัยนั้นประเทศซาอุดีอาระเบียเต็มไปด้วยความเลวร้าย มีการปล้น แย่งชิง อดูคร่า อนาคต องค์การนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดทุกขำรุงสุขให้ประชาชน ซึ่งตรงกับความต้องการของท่านปญฺญาหฺมัด (ช.ล.) ความเลวร้ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนี้ ฝ่ายปกครองไม่สามารถจะปราบปรามให้เรียบร้อยได้

เมื่อท่านอายุได้ 40 ปี ท่านได้รับโองการจากพระเจ้าเป็นเจ้าในถ้ำสิรอร์ ซึ่งอยู่ ณ ภูเขาสูงหนึ่ง โดยท่านยิบรีลเก็บผู้นำมาบอกเป็นครั้งแรก เรียกร้องให้ท่านทำการปฏิรูป สังคมและประกาศให้ประชาชนนับถือพระเจ้าองค์เดียว ท่านนบีมูฮัมหมัด (ช.ล.) ถึงแก่กรรม เมื่อวันที่จันทร์ที่ 12 เดือนรอปือลเอาวัล ๗ นครมดีนะห์ ประเทศซาอุดีอาระเบีย รวมอายุของท่าน 63 ปี

เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องนี้จบแล้ว ให้อ่านคำถามต่อไปนี้ให้เข้าใจแล้วตอบให้ ถูกต้องที่สุด

1. คำว่า "ประสูติ" มีความหมายว่าอย่างไร

---

2. จงบอกชื่อบุคคลที่ให้ความอุปการะท่านนบีมูฮัมหมัด (ช.ล.) มา 2 ชื่อ

2.1

2.2

---

3. อุณิสัยของท่านนบีมูฮัมหมัด (ช.ล.) เป็นอย่างไร

---

4. ทำไมท่านนบีมูฮัมหมัดจึงเข้าร่วมในองค์การ "สหพันธ์ฟุดุล"

---

5. คำว่า "อัลลามีน" มีความหมายอย่างไร

---

6. ทำไมท่านนบีมูฮัมหมัด (ช.ล.) จึงต้องไปอยู่ในความอุปการะของลุง

---

7. ท่านเป็นผู้นำหมัด (ช.ล.) ได้รับคำบอกกล่าวจากท่านยิบรีลเกี่ยวกับเรื่องใด
-
8. คำว่า "เศรษฐีนี้" มีความหมายอย่างไร
-
9. จากเรื่อง ประชาชนในประเทศซาอุดีอาระเบีย มีลักษณะความเป็นอยู่อย่างไร
-
10. ลักษณะการเลิกลาของท่านเป็นผู้นำหมัด (ช.ล.) คล้ายกับการเลิกลาของประเทศไทยอย่างไร
-

แบบฝึกที่ 9

ชื่อ.....โรงเรียน.....นับถือศาสนา.....

ลูกหมี่ปวดฟัน

ฉันคือตัวแมลงกินฟัน เป็นตัวเชื้อโรคเล็ก ๆ ฉันอาศัยอยู่ในปากลูกหมี่น่ารักตัวหนึ่ง
ซึ่งไม่ชอบแปรงฟัน ฉันจึงอยู่ในปากลูกหมี่ตัวนี้อย่างสบาย ทุกวันฉันกับเพื่อนจะออกมาเก็บ
เศษอาหารเศษขนมหวานที่ลูกหมี่ทิ้งไว้ตามซอกฟันกินเป็นอาหาร

วันหนึ่ง เพื่อนแมงตัวหนึ่งร้องบอกว่า "ฉันมีข่าวดีมาบอก" วันนี้เป็นวันเกิดของลูกหมี่
จะมีงานกินเลี้ยงด้วย พวกเราเตรียมตัวสนุกให้เต็มที่"

เมื่อถึงเวลาจัดงาน สัตว์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นเพื่อนของลูกหมี่ได้นำของขวัญ เช่น ขนม
เค้ก ลูกกวาด ขนมหวานต่าง ๆ มาให้ลูกหมี่ ลูกหมี่ได้เตรียมน้ำหวานและไอศกรีมไว้เลี้ยง
เพื่อน ๆ งานนี้สนุกมาก เมื่อเพื่อน ๆ ลากลับ ลูกหมี่ก็เข้านอนโดยมิได้แปรงฟันอีกเช่นเคย
กลางดึกของคืนนั้น ลูกหมี่สะดุ้งตื่น "โอย.....ปวดฟัน ปวดฟันจริง ๆ" ลูกหมี่ปวดฟันร้องครวญคราง
จนสว่าง แม่หมี่จึงพาลูกหมี่หาหมอทัน คุณหมอตรวจดูแล้วพูดว่า "ฟันของลูกหมี่ผุแล้ว ต้องรีบรักษา
ปล่อยไว้ให้ฟันผุมากกว่านี้จะต้องถอนทิ้ง"

เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องข้างบนจบแล้ว ให้ตอบคำถามต่อไปนี้ โดยเขียนเครื่องหมาย
กากบาท (X) ทับตัวอักษร ก ข ง หรือ จ ที่เห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ตัวแมงกินฟันอาศัยอยู่ในประเภทใด

ก. เชื้อรา

ข. เชื้อโรค

ค. ตัวหนอน

ง. ตัวอันตราย

2. เพราะเหตุใดตัวแมงกินฟันจึงอยู่ในปากลูกหมี่ได้อย่างสบาย

ก. ลูกหมี่ทานขนม

ข. ลูกหมี่จัดงานวันเกิด

ค. ลูกหมี่ทานไอศกรีม

ง. ลูกหมี่ไม่แปรงฟัน

3. อาหารของตัวแมงกิ้งช่อใด
  - ก. ไอศกรีม
  - ข. ขนม
  - ค. เกษอาหาร
  - ง. ลูกกวาด
4. "ฉันมีข่าวดีมาบอก" ใครพูดกับใคร
  - ก. ลูกหมีกับแมง
  - ข. แมงพูดกับลูกหมี
  - ค. แมงพูดกับเพื่อน
  - ง. ลูกหมีกับเพื่อน ๆ
5. คำว่า "ข่าวดี" ในเรื่องคือสิ่งใด
  - ก. ลูกหมีปวดฟัน
  - ข. ลูกหมีไม่แปรงฟัน
  - ค. ลูกหมีจะกินขนมหวาน
  - ง. ลูกหมีจะหาหมอฟัน
6. ฟันของลูกหมี มีสาเหตุจากสิ่งใด
  - ก. ลูกหมีทานอาหารมาก
  - ข. ลูกหมีจัดงานวันเกิด
  - ค. ลูกหมีไม่แปรงฟัน
  - ง. เพื่อนลูกหมีนำขนมมาให้
7. ลูกหมีร้องครวญครางกลางดึก เพราะเหตุใด
  - ก. ฟันร้าย
  - ข. ปวดศีรษะ
  - ค. ปวดบัสสาวะ
  - ง. ปวดฟัน
8. ถ้าลูกหมีฟันผุมาก ๆ จะทำอย่างไร
  - ก. ถอนทิ้ง
  - ข. ฉีกยาระงับปวด
  - ค. ใส่ฟันปลอม
  - ง. ใช้ยาอุดฟัน
9. อาหารที่ลูกหมีเลี้ยงในวันเกิด คืออะไร
  - ก. ขนมเค้ก
  - ข. ลูกกวาด
  - ค. ขนมหวาน
  - ง. ไอศกรีม
10. เหตุการณ์ใดเกิดหลังสุด
  - ก. แมงกินฟัน
  - ข. ลูกหมีจัดงานวันเกิด
  - ค. ลูกหมีทานขนม
  - ง. ลูกหมีปวดฟัน

แบบฝึกที่ 10

ชื่อ..... !.....โรงเรียน.....นับถือศาสนา.....

จับปลากรอบลอนชนจากเขมร

เมื่อเวลา 03.00 น. วันที่ 13 กรกฎาคม ปี พ.ศ.ต.เลขก ปีนสินชัย ตำรวจ
บางปะกงกับพวกได้จับการลักลอบขนสินค้าหนีภาษีที่ขนเข้ามาตามเส้นทาง บางนา-บางปะกงได้
โดยจับกุมรถบรรทุกหมายเลขทะเบียน 80-1786 สมุทรสงคราม มีนายสุนทร คุชาชำนาญ
อายุ 24 ปี เป็นคนขับรถ ตรวจค้นในรถพบปลากรอบบรรจุอยู่ในกล่องกระดาษ 120 กล่อง
กับในถุงกระดาษอีก 15 ถุง กระเพาะปลา 16 กระสอบใหญ่และกระสอบเล็ก 15 กระสอบ
ประเมินของกลางมูลค่าประมาณ 2,000,000 บาท นายสุนทร บอกว่า รับจ้างขนของนี้มาส่ง
ที่จังหวัดระยองเรียบร้อยแล้ว ก็รับขนเข้ากรุงเทพอีกเที่ยวหนึ่ง โดยสัญญาให้ไปส่งที่เยาวราช
แต่มาถูกจับกุมเสียก่อน

เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องจบแล้ว ให้อ่านคำถามต่อไปนี้ให้เข้าใจแล้วตอบให้ถูกต้องที่สุด

1. ปลากรอบถูกจับเพราะเหตุใด

---

2. สิ่งใดบรรจุอยู่ในกระสอบเล็ก

---

3. สิ่งใดบรรจุอยู่ในถุงกระดาษ

---

4. "ตำรวจบางปะกงกับพวก" คำว่า พวก หมายถึงผู้ใด

---

5. ในครั้งแรก นายสุนทร กษาศำนาญ รับจ้างขนสินค้ามาที่จังหวัดใด
-
6. นายสุนทร กษาศำนาญ รับจ้างขนสินค้าครั้งที่ 2 จากจังหวัดใดไปสู่จังหวัดใด
-
7. เยาวราช เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้อย่างไร
-
8. 80 - 1786 เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้อย่างไร
-
9. สินค้าหนีภาษี หมายถึงสินค้าประเภทใด
-
10. เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นบริเวณใด
-

แบบฝึกที่ 11

ชื่อ.....โรงเรียน.....นับถือศาสนา.....

คนตรง

ที่บ้านของนายทหารในหมู่บ้านแห่งหนึ่งของกรุงเทพมหานคร ซึ่งอยู่ห่างจากถนนใหญ่มาก วันหนึ่งเมื่อเวลา 6.00 น. คุณนายแม่บ้านเรียกทหารรับใช้คนใหม่ ซึ่งเป็นชาวบ้านนอก ถูกเกณฑ์ทหารเข้ามาใหม่ ให้เข้ามาหาพร้อมกับพูดว่า "นายน้อย ช่วยเอารถถีบไปซื้อขนมปังที่ปากซอยให้ทีเถอะ" พลทหารน้อยก็รีบมารับแล้วรีบไป

เวลาผ่านไปนาน คุณนายแม่บ้านกระวนกระวายใจ เพราะนายทหารจะรีบไปทำงาน พลทหารน้อยก็ยังไม่มา คุณนายจึงเดินไปเดินมาที่หน้าประตูบ้าน พลทหารน้อยจึงรถถีบเข้ามาพอดีด้วยท่าทางที่เหนื่อยมาก คุณนายถามว่า "นายน้อย รถยางแตกหรือ" พลทหารน้อยตอบว่า "มิได้ครับ ยางดี ผมถีบรถไม่เป็น ก็คุณนายสั่งผมให้เอารถถีบไปด้วยนี่ครับ"

เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องข้างบนจบแล้ว ให้ตอบคำถามต่อไปนี้ โดยเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษร ก ข ก หรือ ง ที่เห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. บ้านของนายทหารอยู่ที่ไหน

ก. อยู่ในซอย

ข. อยู่ริมถนน

ค. อยู่ริมถนน

ง. อยู่ปากซอย

2. เหตุการณ์ในเรื่องเกิดเวลาใด

ก. ตอนเช้า

ข. ตอนกลางวัน

ค. ตอนเที่ยง

ง. ตอนเย็น

3. คุณนายแม่บ้านกระวนกระวายใจ เพราะเหตุใด

ก. นายน้อยไม่ปฏิบัติตาม

ข. นายน้อยมาช้า

ค. นายน้อยเกิดอุบัติเหตุ

ง. นายน้อยทำรถยางแตก

4. อาหารที่ประกอบเป็นอาหารประเภทใด
  - ก. ข้าวแกง
  - ข. ข้าวผัด - ไข่ดาว
  - ค. ขนมปัง - ไข่ลวก
  - ง. กาแฟ - ไข่ลวก
5. นายน้อยมาช้าเพราะเหตุใด
  - ก. รถยางแตก
  - ข. ต้องหยุดซ่อมรถ
  - ค. ห้องจูนรถ
  - ง. เกิดอุบัติเหตุ
6. ทำไมคุณนายต้องให้นายน้อยเอารถถีบไปด้วย
  - ก. เพื่อความรวดเร็ว
  - ข. ผักหักให้นายน้อยถีบรถ
  - ค. ใช้รถถีบสะดวกกว่า
  - ง. ผนตกเดินลำบาก
7. นายน้อยต้องจูนรถจักรยานเพราะเหตุใด
  - ก. นายน้อยถีบรถจักรยานไม่เป็น
  - ข. นายน้อยกลัวยางแตก
  - ค. นายน้อยกลัวอุบัติเหตุ
  - ง. จักรยานเสีย
8. กระวนกระวายใจ มีลักษณะคล้ายข้อใด
  - ก. เดินไปเดินมา ใช้ความคิด
  - ข. เดินช้า ๆ ใช้ความคิด
  - ค. เดินช้า ๆ ใจลอย
  - ง. เดินไปเดินมา ใจลอย
9. คุณนายแสบบ้านโกรธนายน้อยหรือไม่ เพราะเหตุใด
  - ก. โกรธ เพราะนายน้อยมาช้า
  - ข. โกรธ เพราะนายน้อยไม่เข้าใจคำสั่ง
  - ค. ไม่โกรธ เพราะนายน้อยมาทันเวลา
  - ง. ไม่โกรธ เพราะนายน้อยทำตามคำสั่ง
10. นักเรียนคิดว่า ทหารรับใช้มีลักษณะตามข้อใด
  - ก. เป็นชายมาจากต่างจังหวัด
  - ข. เป็นหญิงมาจากต่างจังหวัด
  - ค. เป็นชาย มาจาก กทม.
  - ง. เป็นหญิง มาจาก กทม.

แบบฝึกที่ 12

ชื่อ.....โรงเรียน.....นับถือศาสนา.....

สมเด็จพระนารายณ์มหาราช

สมเด็จพระนารายณ์ทรงเป็นพระราชโอรสองค์หนึ่งของ สมเด็จพระสรรเพชญ์ที่ 5 (สมเด็จพระรามาธิบดี) หรือสมเด็จพระเจ้าบรมโกศทรง พระราชมารดา คือ พระราชเทวี ประสูติเมื่อ พ.ศ. 2175 เสด็จขึ้นครองราชย์เมื่อ พ.ศ. 2190 และสวรรคตในปี พ.ศ. 2231 ในสมัยของพระองค์เป็นยุคแห่งความเจริญก้าวหน้าของประเทศ โดยพระองค์ได้เปิดประตูการค้า ขยายกับต่างประเทศโดยเสรี เช่น ฝรั่งเศส เบียร์เซีย ฮอลันดา พระองค์พยายามลดอำนาจ และอิทธิพลของมอญกัมพูชา โดยหันไปสนใจฝรั่งเศสซึ่งเข้ามาค้าขายในสมัยของพระองค์ บุคคล สำคัญที่ช่วยให้พระองค์ติดต่อกับฝรั่งเศส คือ กอนดแตนกี แอลคอน นอกจากนั้นพระองค์ ทรงกระชับสัมพันธไมตรีกับอารยประเทศด้วยดี และได้จัดส่งคณะทูตไทยไปเจริญสัมพันธไมตรี กับฝรั่งเศสในสมัยพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 และพระองค์ยังโปรดให้สร้างเมืองลพบุรี เป็นเมืองหลวง อีกแห่งหนึ่งด้วย

ในด้านอื่น ๆ พระองค์ได้ทรงให้เสรีภาพในการนับถือศาสนาแก่ประชาชน ในขณะที่ เดียวกันพระองค์ทรงฟื้นฟูพุทธศาสนาให้มั่นคงยิ่งขึ้น นอกจากนั้นพระองค์ทรงสนพระทัย งานวรรณกรรมเป็นอย่างมาก กวีที่มีชื่อเสียงในสมัยของพระองค์ได้แก่ พระโหราธิบดีและ ศรีปราชญ์ วรรณกรรมในสมัยของพระองค์เจริญรุ่งเรืองมากจนได้ชื่อว่า เป็นยุคทองของวรรณคดี ในด้านกฎหมาย ได้ประกาศใช้กฎหมายเพิ่มเติม ได้แก่ พระราชกำหนดว่าด้วยการฟ้องร้องคดี พระราชกำหนดห้ามมิให้น้องเลพเมณฑธรรมกับชาวต่างประเทศ ซึ่งเป็นกฎหมายห้ามคนไทย แต่งงานกับชาวต่างประเทศ

ด้วยพระราชกรณียกิจดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า พระองค์ทรงเป็นทั้งนักปกครอง นักการทูต นอ้า กวีเอก นักกฎหมาย ซึ่งผลงานของพระองค์เหล่านี้ได้มีส่วนสร้างความมั่นคง และความเจริญก้าวหน้าให้แก่ประเทศชาติ พระองค์จึงได้รับการถวายพระนามว่า

"สมเด็จพระนารายณ์มหาราช"

เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องนี้จบแล้ว ให้อ่านคำถามต่อไปนี้ให้เข้าใจและตอบให้ถูกต้องที่สุด

1. สมเด็จพระนารายณ์มีวิธีการลดอำนาจของฮอลันดาในการค้าอย่างไร
_____
2. กองลแตนกิน พลลคอน เกี่ยวข้องกับสมเด็จพระนารายณ์อย่างไร
_____
3. จากเรื่องนี้ ลพบุรี เกี่ยวข้องกับสมเด็จพระนารายณ์อย่างไร
_____
4. สมเด็จพระนารายณ์ได้สร้างคุณงามความดีแก่ประเทศชาติด้านใดบ้าง
_____
5. 'ยุคทองแห่งวรรณคดี' มีความหมายอย่างไร
_____
6. ในสมัยที่สมเด็จพระนารายณ์ปกครองกรุงศรีอยุธยา ใครปกครองฝรั่งเศส
_____
7. พระราชกำหนดห้ามมิให้บ่อนเสพเมถุนธรรม เป็นการห้ามในเรื่องใด
_____
8. สมเด็จพระสรรเพชญ์ที่ 5 มีความเกี่ยวข้องกับพระราชเวรืออย่างไร
_____
9. จากเรื่องนี้ สิ่งใดที่แสดงให้เห็นว่า สมเด็จพระนารายณ์ทรงกระชับสัมพันธไมตรีกับต่างประเทศ
_____
10. พระนารายณ์มหาราช มีพระชนมายุกี่พรรษา
_____

แบบฝึกที่ 13

ชื่อ.....โรงเรียน.....นับถือศาสนา.....

ว้าวสอนเด็ก

ขณะที่ว้าวกำลังทะเล่มีมดอยู่ทีกลางทุ่งนอย่างสบาย เด็กชายลูกเจ้าของว้าว
 นึกสนุกขึ้นมาเหี่ยวร้างแกว้วด้วยการเตะบ้าง คีบ้าง ไม่เว้นแต่ละวัน

อยู่มาวันหนึ่งหลังจากที่เด็กคนนั้นเตะถีบว้าวจนเป็นที่พอใจแล้ว สักครู่ต่อมาขณะที่
 เด็กคนนั้นอยู่ตามลำพัง ว้าวก็ใช้เขาของมันซ่อนเข้าไปในขอบเสื่อด้านหลังของเด็ก แล้วชูหัวขึ้น
 ปล่อยให้เด็กห้อยโตนงเตงพร้อมกับส่งเสียงร้องไห้ล่นอยู่พักหนึ่ง แล้วก็ปล่อยเด็กนั้นลงยังพื้นดิน
 จากนั้นมันก็เดินหนีไปที่อื่น พร้อมนึกในใจว่า "สั่งสอนเสียบ้าง ไม่อย่างนั้นก็เกรเรเรื่อยไป"

ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา เด็กชายคนนั้นก็ไมกล้าที่จะรังแกว้วตัวนั้นอีก และไม่รังแกสัตว์
 ใด ๆ อีกเลย

เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องข้างบนจบแล้ว ให้ตอบคำถามต่อไปนี้โดยเขียนเครื่องหมาย
 กากบาท (X) ทับตัวอักษร ก ข ค หรือ ง ที่เห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. เด็กเล่นตามลำพัง หมายถึง เด็กเล่นอย่างไร

ก. เล่นคนเดียว	ข. เล่นกับ พ่อ, แม่
ค. เล่นกับเพื่อน	ง. เล่นกับพี่

2. เพราะเหตุใดเด็กจึงรังแกว้ว

ก. เกลียดว้ว	ข. แก่แก้นว้ว
ค. ทำตามเพื่อน	ง. นึกสนุก

3. การเลี้ยงว้วส่วนใหญ่เลี้ยงบริเวณใด

ก. สนามหญ้า	ข. กลางทุ่งนา
ค. ป่าโปร่ง	ง. ป่าทึบ

4. "ไม่เว้นแต่ละวัน" มีความหมายอย่างไร
  - ก. ทุกวัน
  - ข. วันเว้นวัน
  - ค. วันแล้ววันเล่า
  - ง. ทุกวันเว้นวันเสาร์และอาทิตย์
5. "สั่งสอน" ในที่นี้หมายความว่าใกล้เคียงกับคำใดมากที่สุด
  - ก. อบรม
  - ข. เชื้อพั่ง
  - ค. ว่ากล่าว
  - ง. ชี้แจง
6. ทำไมวัวใช้เขาซ้อนเข้าไปในขอบเสื่อด้านหลัง แล้วชูหัวขึ้นปล่อยให้เด็กห้อยโถงเตง
  - ก. ต้องการแก้แค้น
  - ข. โกรธ
  - ค. ต้องการสั่งสอน
  - ง. ต้องการฆ่า
7. การกระทำของวัวในเรื่องนี้เปรียบได้กับข้อใด
  - ก. ครูสอนนักเรียน
  - ข. ครูตุนักเรียน
  - ก. ครูฝึกนักเรียน
  - ง. ครูตรวจการบ้านนักเรียน
8. เพราะเหตุใดเด็กคนนั้นจึงไม่กล้ารังแกวัวอีก
  - ก. พ่อสั่งห้าม
  - ข. กลัวถูกพ่อทำโทษ
  - ค. กลัววัวทำอย่างเดิมอีก
  - ง. สู้วัวไม่ได้
9. เด็กในเรื่องนี้มีนิสัยอย่างไร
  - ก. เป็นคนพาล
  - ข. รังแกเพื่อน
  - ค. รังแกสัตว์
  - ง. เกเร
10. ข้อคิดที่ได้จากเรื่องนี้คือข้อใด
  - ก. คนเกเรไม่มีความสุข
  - ข. ผิดแล้วสำนึกย่อมเกิดสุข
  - ค. เจ็บแล้วต้องจำ
  - ง. วัวสันหลังหว่า

แบบฝึกที่ 4

ชื่อ.....โรงเรียน.....นับถือศาสนา.....

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชสมภพเมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2432 เป็นพระราชโอรสของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถ สมเด็จพระบรมชนกนาถพระราชทานนามเมื่อแรกทรงพระราชสมภพว่า สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้าเทพวรราชาธิราช

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เสด็จขึ้นครองราชเมื่อวันที่ 25 ตุลาคม พ.ศ. 2453 พระองค์ทรงประกอบพระราชกรณียกิจในด้านต่าง ๆ ดังนี้

ในด้านปกครอง พระองค์ทรงเป็นนักประชาธิปไตย แม้ในสมัยนั้นการปกครองจะเป็นแบบสมบูรณาญาสิทธิราช แต่พระองค์ก็พระราชทานเสรีภาพให้แก่ นักเขียน นักหนังสือพิมพ์ในการเขียนวิพากษ์วิจารณ์การปฏิบัติใด ๆ ของรัฐบาลได้ และพระองค์ทรงมีพระราชดำริถึงการปกครองระบอบประชาธิปไตย ซึ่งพระองค์ทรงนิยมมานานแล้ว

ในด้านการเศรษฐกิจและการสาธารณูปโภค พระองค์ทรงตั้งกรมรถไฟ ปรับปรุงขยายการรถไฟ วางรากฐานการคมนาคมทางอากาศและมีการขนส่งไปรษณีย์ภัณฑ์ทางอากาศระหว่างกรุงเทพฯ กับจังหวัดนครราชสีมาเป็นครั้งแรก นอกจากนี้ยังมีการสร้างเขื่อนชลประทาน การตั้งสหกรณ์วัดจันทร์ อ่างเก็บน้ำ เมือง จังหวัดพิษณุโลก การจัดตั้งคลังออมสิน จัดตั้ง **ชีวพยาบาล** เป็นการให้สาธารณูปโภคแก่ประชาชน

ในด้านการศึกษาและการศาสนา พระองค์ได้ทรงดำเนินการไว้มากมาย เช่น ให้รวมกรมโยธาและกรมพิพิธภัณฑสถานเป็นกรมศิลปากร ให้มีการตราพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ โปรดเกล้าให้ตราพระราชบัญญัติประถมศึกษา เป็นการเริ่มต้นการจัดการศึกษาภาคบังคับ ซึ่งเด็กไทยทุกคนต้องเรียนไม่ว่าอยู่ในระหว่างอายุที่กำหนด นอกจากนี้พระองค์ได้ทรงพระราชนิพนธ์เรื่องเกี่ยวกับศาสนาไว้หลายเรื่อง เช่น เทศนาเสือป่า พระพุทธเจ้าตรัสรู้อะไร รวมทั้งการทะนุบำรุงวัดวาอารามต่าง ๆ

นอกจากพระราชกรณียกิจในด้านต่าง ๆ แล้ว พระองค์ยังทรงจัดตั้งกองเสือป่า และ กองลูกเสือขึ้น เพื่ออบรมให้รักชาติ พระองค์ทรงพระปรีชาสามารถในด้านการประพันธ์ ทุกประเภท ทั้งที่เป็นร้อยแก้ว ร้อยกรองและบทละคร ซึ่งเป็นประโยชน์แก่คนไทยมาก ประชาชนจึงพร้อมใจกันถวายพระนามว่า "สมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า" เพราะคำว่า "มหา" แปลว่า ยิ่งใหญ่ "ธีร" แปลว่า นักปราชญ์ คือ ผู้รอบรู้ สมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า จึงหมายถึง พระเจ้าแผ่นดินผู้ทรงรอบรู้ทุกด้าน

เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องนี้จบแล้ว ให้อ่านคำถามให้เข้าใจ แล้วตอบให้ถูกต้องที่สุด

1. ในสมัยรัชกาลที่ 6 มีการปกครองแบบใด

---

2. เพราะเหตุใด พระองค์จึงจัดตั้งวชิรพยาบาล

---

3. "พระองค์พระราชทานเสรีภาพแก่นักเขียน" คำว่าเสรีภาพหมายถึง เสรีภาพในทางใด

---

4. นักปราชญ์ คือคนอย่างไร

---

5. โรงเรียนราษฎร์ คือโรงเรียนอย่างไร

---

6. เทตนาเสือป่า เป็นหนังสือประเภทใด

---

7. เพราะเหตุใดพระองค์จึงจัดตั้งกองเสือป่าและกองลูกเสือ

---

8. "มหา" มีความหมายอย่างไร

---

9. เหตุไฉนกาลที่ 6 จึงได้พระนามว่า พระมหาธีรราชเจ้า

---

10. การศึกษาภาคบังคับ เป็นการศึกษายังไง

แบบฝึกที่ 15

ชื่อ.....โรงเรียน.....นับถือศาสนา.....

คำบลจระเซ้สามพัน

สมัยหนึ่งนานมาแล้ว มีภรรยาสองคนผิวเริ่มถึงบ้านเรือนอยู่ริมแม่น้ำแห่งหนึ่งใน
จังหวัดสุพรรณบุรี ท่านตาเป็นคนใจบุญสุนทานชอบช่วยเหลือเกื้อกูลผู้อื่นไม่เลือกหน้า ไม่รู้จัก
การกวดไม่กวด วันหนึ่งมีพวกมอญชาวประมงพายเรือผ่านหน้าบ้านและร้องบอกท่านตาว่า

"ตา วันนี้ไม่ช่วยซื้ออะไรบ้างรี"

"มีอะไรล่ะ วันนี้ได้ปลาอะไรบ้าง" ท่านตาร้องถาม

"วันนี้ไม่จับปลาเล็กเลย เจอะแต่ฮ้ายโด้งตัวเดียว" มอญร้องตอบ

"ขอถูกหน่อยซี" ตากระโดดลงเรือไปดู เมื่อเห็นขนาดของจระเซ้ก็ชักพอใจ
จึงถามว่า "นี่แกจะกิดราคาเท่าไร"

มอญนิ่งนึกอยู่ครู่หนึ่งจึงตอบว่า "เอาสามกัเบี้ยก็แล้วกัน"

ตาก็ตกลงซื้อจระเซ้ และได้ทำกรงเลี้ยงไว้ เมื่อจระเซ้โตขึ้นตาก็ปล่อยจระเซ้
ออกจากกรง เมื่อถึงเวลาก็จะให้อาหาร

วันหนึ่งขณะที่ตากำลังให้อาหารจระเซ้อยู่ นั้น จระเซ้ใช้หางเิกแตกลงไปในน้ำ
และคาบแกค้ำหายไป พวกชาวบ้านจึงเรียกสถามกันว่า "คำบลจระเซ้สามพัน"

เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องข้างบนจบแล้ว ให้ตอบคำถามต่อไปนี้โดยเขียนเครื่องหมาย
กากบาท (X) ทับตัวอักษร ก ข ก หรือ ง ที่เห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. มอญในเรื่องนี้มีอาชีพอะไร

ก. ประมง

ข. ข่ายปลา

ค. ข่ายผ้า

ง. ข่ายข้าว

2. ตามีนิสัยอย่างไร

ก. ใจบุญ	ข. ช่วยคนไม่เลือกหน้า
ค. ช่วยคนโดยไม่รู้จักการควรไม่ควร	ง. ช่วยเหลือคนเสมอ

3. ทำไมตาจึงซื้อจระเข้

ก. ตาชอบจระเข้	ข. ตาไม่ชอบกินปลา
ค. เพราะมอญไม่จระเข้มาขายเพียงตัวเดียว	ง. เพราะตาชอบการช่วยเหลือคน

4. "เปี้ย" คืออะไร

ก. ธนบัตร	ข. หน่วยของเงินในสมัยก่อน
ค. หอยเปี้ยใช้แทนเงินสมัยก่อน	ง. ก้อนหินใช้แทนเงิน

5. จระเข้พาตาไปทำไม

ก. ไปเลี้ยง	ข. ไปถ้ำ
ค. ไปกิน	ง. ไปซ่อน

6. คำบทธระเข้สามกัม ปัจจุบันอยู่ในจังหวัดใด

ก. ชลบุรี	ข. สุพรรณบุรี
ค. สทูลบุรี	ง. สิงห์บุรี

7. จระเข้เป็นสัตว์ประเภทใด

ก. เลี้ยงลูกด้วยนม	ข. เลี้ยงคลาน
ค. ครึ่งบกครึ่งน้ำ	ง. สัตว์น้ำ

8. สัตว์ใดจากข้อต่อไปนี้มีลักษณะความเป็นอยู่คล้ายจระเข้มากที่สุด

ก. ตุ๊กแก	ข. ตะกวด
ค. จิ้งจก	ง. กิ้งก่า

9. อาวุธของจระเข้คืออะไร

ก. หาง	ข. ปาก
ค. ฟัน	ง. ลำตัว

10. ตาซื้อจระเข้เป็นเงินเท่าใด

ก. สามพันบาท

ข. สามพันเหรียญ

ค. สามพันเปี้ย

ง. สามพันถ้วน

แบบฝึกที่ 16

ชื่อ.....โรงเรียน.....นับถือศาสนา.....

รับประทานอาหารเช้าอย่างไรจึงจะได้ประโยชน์

เรื่องของการ "รับประทานอาหารเช้าอย่างไรจึงจะได้ประโยชน์" เป็นเรื่องที่ น่าสนใจอยู่ไม่น้อย ในปัจจุบันคนส่วนมากไม่นิยมรับประทานอาหารเช้า ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะ 'ไม่มีเวลาเตรียมอาหาร ผู้ใหญ่ต้องรีบไปทำงาน เด็ก ๆ ต้องรีบไปโรงเรียน. **คามปกติ** วันหนึ่ง ๆ เราบริโภคอาหารกันวันละ 3 มื้อ คือ เช้า กลางวัน เย็น แต่ก็มีบางคนที่ ก่อนช่างเจริญอาหาร อาจเริ่มรอบดึกก่อนนอนเป็นข้าวต้ม หรือช่วงระหว่างมื้อหลักก็เริ่ม อาหารว่างหรือเครื่องดื่มแล้วแต่ความนิยมหรือกำลังทรัพย์

ทำอย่างไรจึงจะรับประทานอาหารเช้าให้ได้ประโยชน์ อาหารแต่ละมื้อมีความสำคัญ เท่าเทียมกัน โดยเฉพาะมื้อเช้ามีความสำคัญต่อร่างกายมาก การทิ้งอาหารเช้าหรือ บริโภคข้างแค่เพียงเล็กน้อยหรือบริโภคอาหารที่ไม่ค่อยมีคุณค่าทางอาหาร เท่าใดนักก็เป็น ผลเสียต่อสุขภาพ เพราะหลังจากร่างกายได้รับอาหารมื้อเย็นไปแล้ว ก็จะไม่รับอาหารอีก เป็นเวลาหลายชั่วโมงตลอดคืน จนกระทั่งรุ่งเช้าของวันใหม่ ซึ่งเมื่อเรตื่นขึ้นมาเราก็จะ รู้สึกได้ว่า ร่างกายพร้อมที่จะรับอาหารใหม่ ผลก็คือ จะทำให้เกิดความหิวอยู่ตลอดเวลา เช่น หากเป็นเด็กก็หิวและไม่ตั้งใจเรียน ถ้าเป็นผู้ใหญ่ทำงานไปสักพักก็จะเหนื่อยอ่อน ความคิดความอ่านไม่เด่น ประสิทธิภาพการทำงานก็ลด ดังนั้น ในทางกลับกัน หากเราบริโภค อาหารเช้าที่มีประโยชน์และพอเพียงกับความต้องการของร่างกาย ก็จะทำให้กระปรี้กระเปร่า ลดขึ้น สามารถทำงานประจำวันให้เป็นอย่างดี

ขอแนะนำว่า อาหารเช้าที่ถูกต้องควรประกอบด้วย นม ข้าว หรือแป้ง ไข่ เนื้อสัตว์ และผลไม้ ยิ่งถ้าใช้น้ำมันด้วยก็ยิ่งดี แต่ถ้าต้องการจะลดน้ำหนักก็ควรลดอาหารเช้าจำพวก โปรรีน ผลไม้มันแป้ง และไขมันลงบ้าง คืออย่างหนึ่งอาหารเช้าที่มีโปรรีน ไขมันพอ เช่น จากพวกเนื้อสัตว์ จะทำให้มีน้ำหนักกว่าอาหารที่มีพวกแป้งและไขมันมาก เพราะอาหารจำพวก

โปรตีนจะอิ่มไ้เวลานานกว่า ดังนั้น เรา มาเริ่มเข้าวันใหม่กันอย่างสดชื่นทุกวัน ทั้งกายและใจ ด้วยการรับประทานอาหารเช้าที่ก็มีประโยชน์กันดีกว่า

เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องจบแล้ว ให้อ่านคำถามต่อไปนี้แล้วตอบให้ถูกต้องที่สุด

1. การรับประทานอาหารเช้า เกิดประโยชน์แก่ร่างกายอย่างไร
_____
2. ถ้านักเรียนรับประทานอาหารเช้าให้ได้ประโยชน์ อาหารเช้าควรประกอบด้วยอะไรบ้าง
_____
3. ถ้านักเรียนไม่รับประทานอาหารเช้า นักเรียนจะมีกวน มีรู้สึกร้อยอย่างไร
_____
4. ถ้านักเรียนมีน้ำหนักมาก และห้องการลดน้ำหนัก นักเรียนควรจะลดอาหารเช้าประเภทใด
_____
5. การงดอาหารเช้ามีผลเสียต่อสุขภาพอย่างไร
_____
6. อาหารว่าง มีความหมายอย่างไร
_____
7. ผู้ใหญ่ที่ไม่รับประทานอาหารเช้า มีลักษณะการทำงานอย่างไร
_____
8. เพราะเหตุใดคนจึงไม่ค่อยได้รับประทานอาหารเช้า
_____
9. คำว่า "อิมพูน" หมายความว่าอย่างไร
_____

แบบฝึกที่ 17

ชื่อ.....โรงเรียน.....นับถือศาสนา.....

ป่าแสนสนุก

"ช่วยด้วย ช่วยด้วย กบจะกินฉัน" ผีน้อยบินร้องลั่นมาแต่ไกล
 หอกบมาถึง จี๋จึงพูดว่า "กบจำอย่ากินผีเลยนะ"
 "กินอะไรกันฉันกำลังหิวแมวมาร่างหาก" ว่าแล้วกบก็กระโดดไป
 หอแมวมาร่างมาถึง จี๋จึงพูดเสียงดังว่า "นี้อย่ารังแกกบนะ"
 "เปล่า ฉันกำลังหนีหมาตัวใหญ่ นั่นใจมันโล่งมาแล้ว" แมวพูดกระหืดกระหอบ
 หอหมามาร่างมาถึง จี๋จึงพูดเสียงดังว่า "หยุดชะดิ ๆ บอกมาซิว่า แกแกสิงแมวทำไม"
 "ผมไม่ได้แก้ง คุณนี่ไปเจ้าหนูน่ากลัวตัวโคโผล่มาแล้ว ผมหนีก่อนดีกว่า" แล้วหมา

ก็วิ่งหนีไป

จิ๋วกระโดดขวางหน้าหมาเอาไว้พร้อมกับพูดว่า "เธอไล่หมาทำไม"
 "หลีกไป หลีกไป เจ้าวัวมันจะไล่ทันอยู่แล้ว" เจ้าหนูพูดเสียงลั่น
 จากนั้นเสียงวัวก็ดังมาแต่ไกล "ช่วยด้วย ช่วยด้วย นายพรานจะฆ่าฉัน"
 แล้วนายพรานก็วิ่งมาติด ๆ จี๋จึงถึงว่า "คุณลุงครับ จะไปไหนครับ"
 "ก็หนีสัตว์ประหลาดนะวิลาน โธโฮเสียงผีเข้าดังลั่นป่าเขียวละ" นายพรานพูด

เสียงลั่น

จิ๋วรีบวิ่งแอบด้านหลังต้นไม้ใหญ่ สวดมนต์ขอให้ปลอดภัย ทันทีนั้นจิ๋วก็เห็นลาตัวหนึ่ง
 วิ่งมา ขาของลาคืออยู่ในกระป๋อง แล้วลากก็พูดว่า "นี่ หนูช่วยดึงกระป๋องออกจากขาของฉันที
 มันดังลั่นป่าไปหมด"

เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องข้างบนจบแล้ว ให้ตอบคำถามต่อไปนี้โดยเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษร ก ข ค หรือ ง ที่เห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. "นื่อย่ำร้างแถกบนะ" ใครพูดกับใคร

ก. จี๊พูดกับกบ	ข. จี๊พูดกับแมว
ค. กบพูดกับแมว	ง. กบพูดกับหมา
2. นายพรานวิ่งหนีอะไร

ก. ลา	ข. หมา
ค. จี๊	ง. สัตว์ประหลาด
3. ผึ้งเป็นสัตว์จำพวกใด

ก. ปลา	ข. แมลง
ค. นก	ง. สุนัข
4. "เธอไล่มาทำไม" คำว่า เธอ หมายถึงใคร

ก. หมู	ข. กบ
ค. แมว	ง. สิ่งมีชีวิต
5. สาเหตุที่ทำให้สัตว์ทั้งหลายวิ่งหนีคือข้อใด

ก. หมา	ข. นายพราน
ค. สิ่งมีชีวิต	ง. เสียงกระป๋องที่ติดกับขาของลา
6. สาเหตุใดที่ลาวิ่ง

ก. กลัวนายพราน	ข. ต้องการเอากระป๋องออก
ค. ต้องการหาร้ายหมู	ง. หนีสัตว์ประหลาด
7. จี๊น่าจะเป็นสิ่งใดในต่อไปนี้

ก. แมวแสนรู้	ข. คน
ค. หมา	ง. ลิง
8. ข้อใดเป็นอุปนิสัยของสัตว์และนายพรานในเรื่องนี้

ก. ตกใจง่าย	ข. ทุรร้าย
ค. ใจดี	ง. รังแกผู้อ่านมากกว่า

9. จงคิดว่าสิ่งใดเกิดเป็นอันดับสุดท้าย
ก. กระบองมีเสียงดัง	ข. นายพรานวิ่งหนี
ค. ลาวิ่งหนี	ง. จี๊วแอบหลังต้นไม้
10. สัตว์ประหลาดที่นายพรานกล่าวถึงคือข้อใด
ก. หมู	ข. แมว
ค. ลา	ง. สุนัข

แบบฝึกที่ 18

ชื่อ.....โรงเรียน.....นับถือศาสนา.....

ความตระหนั

ความตระหนั เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับบุคคลที่หลงใหลในทรัพย์สิน เมื่อเขาได้อะไรมาเป็นกรรมสิทธิ์ก็ไม่ว่าจะให้เป็นสิ่งใด แม้จะจำเป็นขนาดไหนก็ตาม เขาชอบที่จะเก็บทุนทรัพย์สินของเขาไว้กับตัวเขาเอง

คนตระหนัมีหลายระดับ เช่น

ระดับที่ 1 ตระหนัเพียงไม่ชอบจ่าย ชอบเก็บอย่างเดียวแต่ก็ไม่ละโมภในสิ่งที่ยังไม่ได้มา

ระดับที่ 2 ตระหนัพร้อมกับละโมภสิ่งของที่ยังไม่ได้มา แต่ไม่เกี่ยวข้องกับของผู้อื่น

ระดับที่ 3 ตระหนั ละโมภและเอาเปรียบผู้อื่น

ความตระหนั ทำลายเศรษฐกิจของสังคม ทำให้กระแสการหมุนเวียนของเศรษฐกิจไม่ดี และเป็นต้นเหตุทำให้เศรษฐกิจของสังคมนั้นตกต่ำ อัลกุรอาน ได้ชักเตือนไว้มีความหมายเป็นภาษาไทยดังนี้

"พวกเธออย่าให้ทรัพย์สินและลูก ๆ ทำให้พวกเธอลืมการรำลึกถึงอัลเลาะห์"

วิธีการแก้ไขความตระหนันั้น ต้องระลึกเสมอว่า ความสุขแท้ ๆ นั้นมิได้เกิดจากทรัพย์สิน หากเกิดจากความสุจริตใจที่ละแล้วซึ่งกิเลสตัณหา ความตระหนัเป็นกิเลสชนิดหนึ่ง เมื่อจิตใจหมกมุ่นกิเลส จิตใจก็จะเข้าใกล้พระเจ้าทุกที ความรู้สึกกังวลก็จะหมดสิ้นไปอย่างแน่นอน อีกประการหนึ่ง คือการทำทานอย่างสม่ำเสมอ การทำทานนั้นจะทำให้จิตใจผ่องแผ้วบริสุทธิ์ ซึ่งจะช่วยให้ขจัดความตระหนัได้อีกทางหนึ่ง นอกจากนั้นการที่เราได้มีโอกาสช่วยเหลือคนด้วยการทำทาน จะทำให้เกิดความภาคภูมิใจ ผลจากความภาคภูมิใจจะเปลี่ยนแปลงบุคลิกของเราจากความต่ำทรามมาสู่ความสูงส่งอย่างแท้จริง

เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องข้างบนจบแล้ว ให้ตอบคำถามต่อไปนี้สั้น ๆ และให้ถูกต้องมากที่สุด

1. ความตระหนี่เกิดกับบุคคลที่มีความรู้สึกอย่างไร

---

2. ในสังคมที่มีแต่ความตระหนี่ เศรษฐกิจจะเป็นอย่างไร

---

3. ความตระหนี่ระดับใดถือว่าเป็นอันตรายที่สุดต่อสังคม

---

4. คำว่า "ตระหนี่" มีความหมายอย่างไร

---

5. ดย. ก เป็นนักเรียนมีเงินก็เก็บไว้ ไม่ยอมซื้อปากกา ชอบขอยืมของเพื่อนเสมอ"

กข. ก เป็นคนตระหนี่ระดับใด

---

6. "พวกเธออย่าให้ทรัพย์สินอะไรถูก ๆ ทำให้พวกเธอลืมการรำลึกถึงอัลเลาะห์" คำว่า "เธอ" ในที่นี้หมายถึงอะไร

---

7. ความสุขแท้ ๆ เกิดจากสิ่งใด

---

8. จากเรื่องนักเรียนจะมีวิธีแก้ไขความตระหนี่ได้อย่างไร บอกมา 2 วิธี

---

9. ความภาคภูมิใจเกิดจากสิ่งใด

แบบฝึกที่ 19

ชื่อ.....โรงเรียน.....นับถือศาสนา.....

โกหกบ้านนอก กับ โกหก กทม.

นายสมศักดิ์เป็นคนบ้านนอก มีฐานะยากจนชอบโกหกและไม่ทำงานเอาแต่ขอความช่วยเหลือจากคนอื่น นายทองดีเป็นเกนกรุงเทพมหานคร มีฐานะร่ำรวยและชอบโกหกเช่นกัน ทั้งสองเป็นเพื่อนกันเพราะมีนิสัยคล้ายกัน นายทองดีกลัวนายสมศักดิ์จะขอเงินจึงแกล้งไปอาบนํ้าและดำนํ้าลงไป เมื่อโผล่ขึ้นมาจึงพูดว่า "ตอนผมดำนํ้าลงไป พบพญานาคให้เงินผมมาแล้วยังสั่งห้ามผมแบ่งให้คนอื่นอย่างเด็ดขาด" นายสมศักดิ์จึงไปอาบนํ้าและดำนํ้าบ้าง เมื่อโผล่ขึ้นมาจึงพูดว่า "ผมดำนํ้าลงไปพบพญานาค และท่านยังบอกว่า ให้แบ่งเงินกับคุณคนละเท่า ๆ กัน"

เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องข้างบนจบแล้ว ให้ตอบคำถามต่อไปนี้ โดยใช้เครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษร ก ข ค หรือ ง ที่เห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ข้อใดเป็นลักษณะการพูดที่โกหก

ก. นายสมศักดิ์เป็นคนบ้านนอก	ข. นายทองดีเป็นคนกรุงเทพมหานคร
ค. นายสมศักดิ์เป็นคนรวย	ง. นายทองดีเป็นคนรวย
2. ข้อใดไม่ใช่เข้าพวก

ก. โกหก	ข. พูดเท็จ
ค. พูดปด	ง. พูดมาก
3. นายสมศักดิ์และนายทองดี มีลักษณะใดร่วมกัน

ก. รวยเหมือนกัน	ข. จนเหมือนกัน
ค. ชอบเที่ยวเหมือนกัน	ง. โกหกเหมือนกัน

4. นายสมศักดิ์เป็นกบประเภทใด
  - ก. เอาเปรียบคนอื่น
  - ข. รังแกคนอื่น
  - ค. ถูกคนอื่น
  - ง. เอาชนะคนอื่น
5. นักเรียนคิดว่าพญานาคมีในแม่น้ำจริงหรือไม่ เพราะเหตุใด
  - ก. มีจริง เพราะคนทั้งสองพบ
  - ข. มีจริง เพราะคนทั้งสองนำความจากพญานาคมาแล้ว
  - ก. ไม่มี เพราะคนทั้งสองโกหก
  - ง. ไม่มี เพราะไม่เคยมีใครพบ
6. เพราะเหตุใด นายทองดีจึงไปอาบน้ำ
  - ก. ร่างกายสกปรก
  - ข. เอาเงินไปเก็บ
  - ค. ไม่อยากให้เป็นเพื่อน
  - ง. อยากได้เงินจากพญานาค
7. พญานาคในเรื่องเปรียบได้กับข้อใด
  - ก. สิ่งศักดิ์สิทธิ์
  - ข. หมอคูดวงชะตา
  - ค. ผู้พิพากษา
  - ง. ครูในโรงเรียน
8. เพราะเหตุใดนายสมศักดิ์จึงไปอาบน้ำ
  - ก. อยากเห็นพญานาค
  - ข. อยากได้เงินเพื่อน
  - ค. อยากได้เงินจากพญานาค
  - ง. อยากให้พญานาคตัดสิน
9. เหตุการณ์ใดเกิดสุดท้าย
  - ก. นายสมศักดิ์กำน้ำ
  - ข. นายทองดีกำน้ำ
  - ค. นายสมศักดิ์พบพญานาค
  - ง. นายทองดีพบพญานาค
10. ข้อคิดที่ได้จากเรื่องนี้ตรงกับข้อใด
  - ก. คนโง่ย่อมเป็นเหยื่อของกบฉลาด
  - ข. เหนือฟ้ายังมีฟ้า
  - ค. ฟ้าสูงแผ่นดินต่ำ
  - ง. โง่แล้วยังฉลาด

แบบฝึกที่ 20

ชื่อ.....โรงเรียน.....บ้าน.....ตำบล.....

สุนทรภู่

สุนทรภู่ เป็นยอดกวีในสมัยรัตนโกสินทร์ เกิดวันที่ 26 มิถุนายน พ.ศ. 2329

เริ่มปีที่ 5 ในรัชกาลของพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก

เดิมท่านชื่อ ภู บิดาเป็นชาวบ้านกล่ำ อำเภอสทิงพระ จังหวัดระยอง มารดามีตำแหน่งเป็นพระนมของพระธิดาในกรมพระราชวังหลัง เมื่อถึงรัชกาลพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย สุนทรภู่ได้เข้ารับราชการอยู่ในกรมพระอาลักษณ์ และช่วยในการพระราชนิพนธ์หลายเรื่องรวมเกียรติ จงมีความดีความชอบเป็นขุนสุนทรโวหาร สุนทรภู่มีชีวิตเร่ร่อนอยู่ไม่นานก็ตกอับเพราะชอบดื่มสุรา เมื่อดื่มแล้วขาดสติสัมปชัญญะจึงถูกจำคุก ในระหว่างติดคุกแต่งนิยายกล่าวหาเรื่อง "พระอภัยมณี" ซึ่งนับเป็นกวีกลอนเรื่องแรกของไทย

ในสมัยของพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว สุนทรภู่ออกจากราชการ ให้อุปสมบท 6 - 7 พรรษา และได้รับแต่งตั้งเป็นพระสุนทรโวหารในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

งานประพันธ์ของท่านมีมากมาย เช่น ประเภทนิราศ มี 8 เรื่อง ได้แก่ นิราศเมืองแกลง นิราศพระบาท นิราศภูเขาทอง นิราศเมืองเพชร นิราศวัดเจ้าฟ้า นิราศเมืองสุพรรณ รำพันพิลาป และนิราศพระปฐม ประเภทกวีกลอน เช่น กลอนนิทานโกบุตร เป็นต้น

อนุสาวรีย์ของสุนทรภู่สร้างขึ้นที่บ้านกล่ำ อำเภอสทิงพระ จังหวัดระยอง เมื่อ พ.ศ. 2494 โดยการริเริ่มของนายเสวต เปี่ยมพงศ์สานต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสมัยที่จอมพล ป. พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรี และสำเร็จเมื่อ วันที่ 25 พฤศจิกายน พ.ศ.

เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องข้างบนจบแล้ว ให้อ่านคำถามต่อไปนี้ให้เข้าใจแล้วตอบคำถาม
ให้ถูกต้องที่สุด

1. คำว่า "กวี" หมายความว่าอย่างไร

---

2. เพราะเหตุใดสุนทรภู่จึงต้องกิดคุก

---

3. อนุสาวรีย์ของสุนทรภู่ใช้เวลาสร้างกี่ปี

---

4. เพราะเหตุใดสุนทรภู่จึงได้รับแต่งตั้งเป็นขุนสุนทรโวหาร

---

5. งานประพันธ์เรื่องใดที่สุนทรภู่แต่งในระหว่างถูกจองจำ

---

6. เพราะเหตุใดจึงต้องสร้างอนุสาวรีย์ของสุนทรภู่ที่บ้านกล้า อำเภอกาหลง จังหวัดระยอง

---

7. ตำแหน่งสุดท้ายที่สุนทรภู่ได้รับคือตำแหน่งใด

---

8. เพราะเหตุใดจึงเรียกสุนทรภู่ว่า กวีสี่แผ่นดิน

แบบฝึกที่ 21

ชื่อ..... โรงเรียน..... นั้บถึอศำสนำ.....

ควำมอยำกทำ

ขำวบ้านคนหนึ่งไปทอคเห่ร่่มตลิ่งน้ำแห่งหนึ่ง มีลิ่งคว่หนึ่งเห็นเข้ำก็ประหลำดใจ ด้วยไม่เคยเห็นมำก่อนเลยในชีวิต ทอสำขำวบ้านคนนั้นหิวขำว จึงผูกเหไว้ที่ขำยตลิ่ง แล้วเดินกลับบ้านเพื่อรับประทำนอำหำรกลำงวัน

ฝ่ำยลิ่งคว่นั้นได้โอกำสที่ย่องลงมำจากคั่นไม้ คิดจะทอคเหเอำบลำและกึ่งในแม่น้ำมำกินบ้ำง แต่เหใหญ่เกินตัวของมันเหจึงพันคั่นพันมือของมันจนยู่่งเหยิงไปหมด มันตกใจกลัวเจ้ำของเหจะมำพบ จึงคั่นร่นเป็นการใหญ่ มันคั่นเหำไรเหก็ยี้งพันตัวมันหนักเข้ำทุกที มันคั่นจนกระหังหำตัวเองตกไปในน้ำ ก่อนขำคใจตำยมันร้องขึ้นว่ำ "ขำไม่ควรทำในลิ่งที่ตนทำไปเป็นเลย"

เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องขำงบนจบแล้ว ให้ตอบกำถำมต่อไปนี้ โดยเขียนเครื่องหมายกากขำท (X) หั้บตัวอักษร ก ข ค หรือ ง ที่เห็นว่ำถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. เหเป็นเครื่องมื่อใช้สำหรับทำอะไร

ก. จับกึ่งและปลำในน้ำจืด

ข. จับกึ่งและปลำในน้ำเค็ม

ข. จับหอยและปูในน้ำจืด

ง. จับหอยและปูในน้ำเค็ม

2. เหมีลักษณะอย่ำงไร

ก. เป็นค้ำยทำด้วยค้ำยคล้ำยสวิง

ข. เป็นค้ำยทำด้วยค้ำยคล้ำยอวน

ค. เป็นค้ำยทำด้วยเชือกคล้ำยอวน

ง. เป็นค้ำยทำด้วยเชือกคล้ำยยอ

3. วิธีกำรทอคเหทำอย่ำงไร

ก. เหยี้งเห่ลงไปในน้ำ

ข. ใช้เหซ้อนลงไปในน้ำ

ค. ใช้เหลอยกลำงน้ำ

ง. ใช้เหล้อมสัคว่ร่น้ำไว้

4. การที่ลิงมาทอดแห่ ลิงมีความรู้สึกอย่างไร
  - ก. มีความสนุก
  - ข. อยากได้อาหารมากขึ้น
  - ค. แสดงความแค้น
  - ง. แสดงความกลัว
5. เหตุการณ์ที่ลิงถูกแห่กันร่างกายช่วงเวลาใด
  - ก. ตอนเช้า
  - ข. ตอนสาย
  - ค. ตอนกลางวัน
  - ง. ตอนเย็น
6. ตอนที่ลิงถูกแห่กันร่างกาย ชาวบ้านเจ้าของแห่กำลังทำอะไร
  - ก. นอกพักผ่อน
  - ข. นั่งคุยกับเพื่อน
  - ค. รับประทานอาหาร
  - ง. ยืนดูลิง
7. เพราะเหตุใดลิงจึงถูกแห่กันร่างกาย
  - ก. ลิงคั่น
  - ข. ลิงทอดแห่ไม่เป็น
  - ค. ลิงตกลงไปในน้ำ
  - ง. แห่ตาลักเกินไป
8. ก่อนขาดใจตายลิงร้องขึ้นว่า "ข้าไม่ควรทำในสิ่งที่ตนทำไม่เป็นเลย" แสดงว่าลิงมีความรู้สึกอย่างไร
  - ก. เสียตาย
  - ข. เสียใจ
  - ค. ชี้แจง
  - ง. กังใจ
9. จากเรื่อง เหตุการณ์ใดเกิดหลังสุดในข้อต่อไป
  - ก. ชาวบ้านหิวข้าว
  - ข. ชาวบ้านทอดแห่
  - ค. ลิงตกน้ำ
  - ง. ลิงทอดแห่
10. สิ่งที่เป็นข้อคิดจากเรื่องนี้คือข้อใด
  - ก. การรู้จักประมาณตน
  - ข. กล้าทำ กล้าพูด
  - ค. พูดจริง ทำจริง
  - ง. ไม่ลองไม่รู้ ไม่ดูไม่เห็น

แบบฝึกที่ 22

ชื่อ.....โรงเรียน.....นับถือศาสนา.....

อันตรายจากยานอนหลับ

ร่างกายของคนเรานั้นไม่ใช่จะทำงานได้ตลอดเวลาเหมือนกับเครื่องจักร แต่จำเป็นต้องมีการพักผ่อน ถ้าหากพักผ่อนไม่เพียงพอ ร่างกายจะอ่อนเพลียแล้วก็ทรุดโทรม และการพักผ่อนที่ดีของคนเราก็คือการนอนหลับ จะมีคนพูดกันว่า "หลับสนิทคือมิตรที่ดีของร่างกาย"

คนที่นอนหลับง่ายจึงนับว่าเป็นคนที่โชคดีมาก แต่ยังมีคนอีกจำนวนมากที่นอนไม่หลับ ส่วนสาเหตุนั้นก็อาจจะเป็นเพราะมีเรื่องต้องครุ่นคิด หรือวิตกกังวลหรือเจ็บป่วยไม่สบาย หรืออาจจะเกิดจากการที่ร่างกายได้รับยาหรือสารบางอย่าง เช่น กาแฟ เพราะพวกนี้จะไปกระตุ้นให้สมองตื่นตัวไม่รู้สึกร่วง ที่นี้เมื่อนอนไม่หลับก็เป็นธรรมดาอยู่เองที่ร่างกายจะอ่อนเพลีย และทรุดโทรม รวมทั้งจิตใจด้วยจึงต้องหันมาพึ่งยานอนหลับ

การใช้ยานอนหลับนี้ ถ้าใช้ปริมาณน้อย ๆ ก็ไม่สามารถลดความวิตกกังวลได้ และถ้าใช้มากขึ้นก็จะทำให้หลับ แต่ถ้าใช้ปริมาณสูงขึ้นอีกจะทำให้ถึงกับสลบได้ และการรับประทานยานอนหลับนั้นอาจก่อให้เกิดอันตรายดังนี้

1. ถ้ารับประทานยานอนหลับมากเกินไป ยาจะออกฤทธิ์กดสมองส่วนที่ควบคุมการหายใจ ทำให้หยุดหายใจ ซึ่งถ้าช่วยเหลือไม่ทันก็อาจถึงตายได้
2. ทำให้เกิดการติดยา ถ้าใช้ติดต่อกันนาน ๆ จะทำให้เกิดการติดยา โดยจะต้องเสพยาเป็นประจำ
3. ทำให้เกิดการดื้อยา คือ เมื่อใช้ยาติดต่อกันนาน ๆ จะเกิดการดื้อยา เลยทำให้ต้องเพิ่มขนาดยาขึ้นเรื่อย ๆ จึงจะทำให้หลับ

ยานอนหลับถึงแม้ว่าจะมีประโยชน์แต่โทษของมันก็มีมาก เพราะฉะนั้นถ้าเกิดอาการนอนไม่หลับ ทางที่ดีควรหาสาเหตุจริง ๆ ของการนอนไม่หลับแล้วแก้ไขให้ได้ เช่น นอนไม่หลับเพราะความวิตกกังวลหรือเครียด ก็ควรพักผ่อนสมองหรือออกกำลังกาย แต่หากจำเป็นต้องใช้ยานอนหลับจริง ๆ ก็ไม่ควรซื้อยามาใช้เอง ควรจะอยู่ในความดูแลของแพทย์

หรือขอคำแนะนำจากเภสัชกรเพื่อความปลอดภัย เพราะถ้าใช้ยาเกินขนาด ชีวิตของท่านอาจ
ไม่ยืนยาวอีกต่อไป

เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องนี้จบแล้ว ให้อ่านคำถามต่อไปนี้ให้เข้าใจแล้วตอบคำถาม
ให้ถูกต้องที่สุด

1. ร่างกายของคนเรานั้น ถ้าหักผ่อนไม่เพียงพอจะเป็นเช่นใด

2. คำพูดที่ว่า "หลับสนิทคือมิตรที่ดีของร่างกาย" มีความหมายอย่างไร

3. จากเรื่องถ้อยคำว่า "คนโง่" หมายถึงคนอย่างไร

4. คนทั่วไปเมื่อดื่มกาแฟแล้วจะรู้สึกอย่างไร

5. ผู้ที่นอนไม่หลับ พอรุ่งเช้าจะรู้สึกอย่างไร

6. เพราะเหตุใดเมื่อกินยานอนหลับมาก ๆ อาจทำให้ตายได้

7. คำว่า "คื้อยา" หมายความว่าอย่างไร

8. คำว่า "ติดยา" หมายความว่าอย่างไร

9. ถ้านักเรียนนอนไม่หลับ นักเรียนมีวิธีแก้ไขอย่างไร

---

10. ถ้านักเรียนจำเป็นต้องใช้ยานอนหลับ นักเรียนมีวิธีการใช้อย่างไร

แบบฝึกที่ 23

ชื่อ.....โรงเรียน.....นับถือค่าสนา.....

บ้านกานทม

ที่อำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีหมู่บ้านหนึ่งเรียกมาแต่โบราณว่า
บ้านกานทม สาเหตุที่เรียกเช่นนี้มีเรื่องเล่าว่า

วันหนึ่งพระราชาแห่งกรุงศรีอยุธยาได้เสด็จลงไปทรงน้ำที่ท่าหน้า เห็นลูกสาวมด
พ่อค้าทำ งานเป็นที่ต้องพระทัย จึงให้มหาดเล็กตามไปคว่า สาวมดคนนั้นอยู่ที่ใด กับให้
ถึงแก่ความเป็นอยู่ของนางด้วยว่าจะดีร้ายประการใด

ครั้นถึงวันศุกร์ขึ้น 11 จำ เวลาเช้าได้ฤกษ์ จึงได้บ่ลงเรือลงไปรับและนำคานทม
ไปรับถึงบ้านสาวมดผู้้น ด้วยเหตุที่นำคานทมมารับนางขึ้นคานทมไปถึงพระราชวังนี้เอง
พวกชาวบ้านจึงถือเป็นเหตุเรียกคานทมนั้นว่า บ้านกานทม มาจนบัดนี้

เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องข้างบนจบแล้ว ให้ตอบคำถามต่อไปนี้โดยเขียนเครื่องหมาย
กากบาท (X) หน้าตัวอักษร ก ข ค หรือ ง ที่เห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. บ้านกานทม อยู่ในจังหวัดใด

ก. กรุงเทพมหานคร

ข. พระนครศรีอยุธยา

ค. สระบุรี

ง. อยุธยา

2. ใครเป็นผู้ตั้งชื่อ "บ้านกานทม"

ก. ผู้ว่าราชการจังหวัด

ข. พระมหากษัตริย์ของอยุธยา

ค. คนสมัยก่อน

ง. พวกชาวบ้าน

3. กานทมใช้ทำอะไร

ก. ผักสด

ข. ทำอาหาร

ค. ให้คนนั่ง

ง. ให้คนนอน

4. "มอญ" ตรงกับชื่อใด

ก. เขมร

ข. พม่า

ค. รามัญ

ง. ไทย

5. พ่อของลาวมอญมีอาชีพอะไร

ก. ขายผ้า

ข. ขายคานหาม

ค. ขายน้ำผึ้ง

ง. ขายเรือ

6. "คานหาม" มีลักษณะคล้ายชื่อใด

ก. หาบมีไม้คานและกระบุง

ข. หาบมีไม้คานและกระจาด

ค. หาบมีไม้คานและผ้าถุง

ง. หาบมีไม้คานและเปด

7. มหาดเล็กเอาคานหามมารับสาวมอญไปไหน

ก. ไปบ้าน

ข. ไปพระราชวัง

ค. ไปประหารชีวิต

ง. ไปเข้าป่า

8. พระราชาให้มหาดเล็กมารับสาวมอญทำไม

ก. ไปอภิเษกเป็นมเหสี

ข. ไปกักขัง

ค. ไปเป็นทาส

ง. ไปเป็นบุตรบุญธรรม

แบบฝึกที่ 24

ชื่อ.....โรงเรียน.....นับถือศาสนา.....

ความอิจฉาริษยา

ความอิจฉาริษยา เป็นถึงที่เกิดขึ้นจากบุคคลที่มีฐานะคล้ายคลึงกัน แต่อีกฝ่ายหนึ่งมีโอกาสล้ำหน้า ตัวเองจึงรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจ และอยากให้อีกฝ่ายหนึ่งล้ำหน้าอยู่นั้นหมดสูญไป อาการเช่นนี้เรียกกันว่า ความอิจฉา การที่เราไม่พอใจสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่เพื่อนหรือพี่น้องของเราได้รับนั้น เท่ากับเราไม่พอใจพระเจ้า คนที่ไม่พอใจพระเจ้า ก็คือผู้ทรยศต่อพระเจ้านั่นเอง พระศาสดาตรัสเตือนไว้มีความว่า "แท้จริงความอิจฉาจะเผาผลาญความดี ประจุใจให้เผาผลาญไม่สิ้นกระนั้น"

วิธีแก้ไขความอิจฉา กระทำได้ดังนี้

1. ให้ถือว่า สิ่งที่มีคนอื่นมีนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลเลาะห์ (ซ.บ.) อัลเลาะห์ย่อมทรงอำนาจที่จะประทานสิ่งนั้นแก่ผู้ใดตามแต่พระองค์ทรงประสงค์
2. เมื่อทุก ๆ สิ่งเป็นของอัลเลาะห์ เราต้องรักสิ่งนั้น ๆ ด้วย แม้จะเป็นของคนอื่นก็ตาม ดังที่พระศาสดาตรัสไว้ความว่า

"คนหนึ่งจะยังไม่มีภาระอริมานหรือจะยังไม่มีภาระศรัทธาในพระเจ้าอย่างสมบูรณ์จนกว่าเขาจะรักพอใจในสิ่งที่ เป็นของพี่น้องของเขา เท่ากับเขารักสิ่งที่ เป็นของเขาเช่นเดียวกัน"

เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องข้างบนจบแล้วให้อ่านคำถามต่อไปนี้ให้เข้าใจแล้วตอบให้ถูกต้องที่สุด

1. คนที่มีความอิจฉา มีอาการอย่างไร

---

2. จากเรื่องนี้ ความอิจฉาจะเกิดขึ้นกับคนที่มีฐานะอย่างไร

---

3. คนที่ทรยศต่อพระเจ้า เป็นคนที่มีลักษณะอย่างไร

---

4. "แท้จริงความอิจฉาจะเผาผลาญความดี ประดุจไฟที่เผาผลาญ ไม้ฟืนกระนั้น" จากข้อความนี้ "ไฟ" เปรียบได้กับสิ่งใด

---

5. สิ่งต่าง ๆ ที่มนุษย์รับมานั้นใครเป็นผู้ให้

---

6. คำว่า "อิมาน" มีความหมายอย่างไร

---

7. คำว่า "ศาสดา" ในเรื่องนี้หมายถึงใคร

---

8. ถ้านักเรียนเป็นคนชอบอิจฉา จะแก้ไขตัวเองได้อย่างไร จงบอกมา 1 วิธี

---

9. ถ้านักเรียนรักพอใจในสิ่งที่เบื่อกของคนอื่นเท่ากับนักเรียนรักพอใจสิ่งที่เบื่อกของตนเอง นักเรียนจะเป็นคนเช่นใด

แบบฝึกที่ 25

ชื่อ.....โรงเรียน.....นับถือศาสนา.....

กระเป๋าของแม่จิงโจ้

แม่จิงโจ้มีกระเป๋ายู๋หน้าห้อง ใคร ๆ เห็นแล้วรู้สึกแปลกใจ ทำไมสัตว์อื่นจึงไม่มีอย่างแม่จิงโจ้ กระรอกตัวหนึ่งอดรนทนไม่ได้จึงถามแม่จิงโจ้ว่า "ในกระเป๋าส่ะอะไร"

แม่จิงโจ้จึงบอกว่า "ให้ลองทายดูซิว่าข้างในกระเป๋ามีอะไร"

นกกระเต็นแดงทายว่า "ในกระเป๋าของแม่จิงโจ้มีผลไม้หอมหวานอยู่ใช่ไหม"

แม่จิงโจ้หัวเราะพลางสั่นศีรษะ ลูกหมिन้อยจึงทายว่า "ต้องเป็นน้ำผึ้งอย่างแน่นอน"

แม่จิงโจ้หัวเราะพร้อมๆ กับตอบว่า "ไม่ใช่" พลางเรียกลูกจิงโจ้มาหา ตั้งใจจะบอกความจริงให้สัตว์ทั้งหลายรู้ แต่เห็นสิ่งใดตัวหนึ่งกระโจนเข้ามา สัตว์ทุกตัวต่างวิ่งกระเจิง เอาตัวรอด บ้างก็บินหนี บ้างก็มุกเข้าไปในกอหญ้า แต่แม่จิงโจ้คิดว่าลูกน้อยยัคลังกระเป๋าลแล้วกระโดดหนีไปโดยเร็ว เมื่อถึงที่ใดไปแล้ว สัตว์ต่าง ๆ ออกมารุมล้อมแม่จิงโจ้ ประทับใจชอบใจพร้อมกับพูดว่า "เรารู้แล้วกระเป๋าของแม่จิงโจ้วิเศษจริง ๆ"

เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องข้างบนจบแล้ว ให้ตอบคำถามต่อไปนี้ โดยใช้เครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษร ก ข ค หรือ ง ที่เห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. กระเป๋ายู๋หน้าห้องของแม่จิงโจ้ไว้ใช้ทำอะไร

ก. ใส่ลูกอ่อน

ข. ใส่อาหาร

ค. ใส่หญ้า

ง. ใส่สัตว์ตัวเล็ก ๆ

2. ข้อใดไม่เข้าพวก

ก. ลูกกระรอก

ข. ลูกจิงโจ้

ค. ลูกหมิน

ง. ลูกสุนัข

3. จากเรื่อง นกกระเทียมแดงชอบกินอะไร

ก. มะเฟือง	ข. ส้มโอ
ค. กล้วย	ง. ลำไย
4. ในเรื่องนี้ท่านคิดว่า ลูกหมีชอบกินอะไรมากที่สุด

ก. นมสด	ข. น้ำหวาน
ค. น้ำผึ้ง	ง. น้ำมะพร้าว
5. จิงโจ้ตัวผู้มีกระเป๋าท้องหรือไม่

ก. มี	ข. ไม่มี
ค. บางตัวมีบางตัวไม่มี	ง. แล้วแต่พันธุ์
6. จงคิดว่าสิ่งใดเกิดเป็นสิ่งที่สุดท้าย

ก. สัตว์ต่าง ๆ วึ่งหนี	ข. แม่จิงโจ้กระโดดหนี
ค. สัตว์ต่าง ๆ เผลอ	ง. แม่จิงโจ้เก็บลูกใส่กระเป๋
7. เพราะเหตุใดสัตว์ทุกตัวจึงวิ่งหนีเอาตัวรอดเมื่อเห็นสิ่งใด

ก. ไม่อยากพบถึงสัตว์	ข. สิ่งใดที่ดุร้าย
ค. สิ่งใดแย่งอาหาร	ง. สิ่งใดจะทำอันตรายตน
8. นิยายของแม่จิงโจ้เมื่อตกใจทำอะไร

ก. จับลูกใส่กระเป๋แล้วโดดหนี	ข. จับลูกใส่กระเป๋แล้วหลบเข้าข้างกอหญ้า
ค. จับลูกใส่กระเป๋แล้ววิ่งหนี	ง. จับลูกใส่กระเป๋แล้วซ่อนต้นไม้
9. ถ้าสัตว์ต่าง ๆ มีกระเป๋เหมือนแม่จิงโจ้แล้ว ลูกสัตว์จะเป็นอย่างไร

ก. ไม่ต้องหาอาหาร	ข. ปวดก้น
ค. สุขภาพดี	ง. ไข้กินนมแม่ตลอดเวลา
10. เหตุการณ์ในเรื่องนี้ควร เป็นสถานที่ไหน

ก. ในสวนสัตว์	ข. ในสวนสาธารณะ
ค. ในป่าหญ้า	ง. ในป่าทึบ

แบบฝึกที่ 26

ชื่อ.....โรงเรียน.....นับถือศาสนา.....

เนื้อสัตว์

สัตว์ที่คนเราใช้เป็นอาหารมีหลายประเภท ประเภทที่เลี้ยงลูกด้วยนม ได้แก่ วัว ควาย แพะ แกะ หมู และกระต่าย ประเภทสัตว์ปีก ได้แก่ นก เป็ด และไก่ ประเภท สัตว์น้ำ ได้แก่ หอย บู่ ปลา เป็นต้น

คนไทยบริโภคเนื้อสัตว์น้อยมาก อาหารแต่ละมื้อมีโปรตีนจากสัตว์ต่ำ โดยเฉพาะ ชาวชนบท นาน ๆ จึงจะได้บริโภคเนื้อสัตว์สักครั้ง คนในเมืองกินเนื้อสัตว์มากกว่าชนบท แต่ก็ยังถือว่าน้อย สาเหตุที่สำคัญคือคนไทยมีรายได้น้อย

คุณค่าทางอาหารของเนื้อสัตว์ คือ มีโปรตีนที่มีคุณภาพสูงเช่นเดียวกับโปรตีนในไข่ และนม ซึ่งร่างกายต้องการนำไปสร้างความจริงใจเติบโตและซ่อมแซมส่วนที่สึกหรอ เนื้อสัตว์ มีธาตุเหล็กและฟอสฟอรัสมาก ไขมันและไขมันมากกว่าในกล้ามเนื้อถึงสองเท่า บู่ กุ้ง และปลา มีธาตุเหล็กน้อยกว่าเนื้อวัวและเนื้อหมู ส่วนปลาทะเลเป็นแหล่งของไอโอดีน เนื้อสัตว์ขาด แคลเซียม แคลเซียมของสัตว์ส่วนใหญ่อยู่ที่กระดูก ตามปกติคนเราจะกินเฉพาะกระดูกไก่อ่อน เท่านั้น เราจะไม่กินกระดูกสัตว์อื่น ๆ เลย เนื้อสัตว์ส่วนใหญ่ขาดวิตามินเอ ในเนื้อไก่มี วิตามินเอบ้างเล็กน้อย แต่ในเครื่องในสัตว์มีวิตามินเอสูงมาก เช่น ตับมีวิตามินเอสูงมาก และในตับปลามีวิตามินเอและดีสูงเป็นพิเศษ วิตามินเอจะช่วยบำรุงสายตา

การเลือกซื้อเนื้อต้องให้สดและปลอดภัย เช่น เนื้อวัวมีสีแดง เนื้อหมูมีสีชมพู ตับที่ดีต้องมีเนื้อละเอียด ไม่มีรูพรุน เนื้อไก่สดต้องมีผิวหนังสีแดงที่ไมแห้งหรือเหลวไป ออกต้องมี เนื้อไก่มี ไก่อ่อนจะมีกระดูกอ่อนกว่าไก่แก่ และมักมีขนอ่อน ๆ ด้วย ถ้าจะซื้อปลาต้อง ตาใส กากต้องไม่จมลงในเบ้าตา เหงือกมีสีแดงสด เป็นต้น

เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องนี้จบแล้ว ให้อ่านคำถามต่อไปนี้ให้เข้าใจแล้วตอบให้

ถูกต้องที่สุด

1. เพราะเหตุใดอาหารแต่ละมื้อของคนไทยมีโปรตีนจากสัตว์ต่ำ
_____
2. กินอาหารจำพวกเนื้อสัตว์ให้ประโยชน์แก่ร่างกายอย่างไร
_____
3. "นายดี กินข้าวกับเนื้อทอด ส่วนนายสมศักดิ์ กินข้าวกับตับทอด" ใครได้รับธาตุเหล็กมากกว่า
_____
4. "นายสมใจ กินข้าวกับไก่ย่าง นายสมพงษ์ กินข้าวกับปลาเค็ม" ใครได้รับธาตุไอโอดีนมากกว่า
_____
5. "นางหยดี ชอบกินแต่น้ำแกงไก่อ่อน ๆ ส่วนนางสมทรง กินเนื้อไก่และกระดูกอ่อนด้วย" ใครได้รับแคลเซียมมากกว่า
_____
6. "นายประสิทธิ์ กินเครื่องในวัวเป็นประจำ ส่วนนายณรงค์ กินแต่น้ำวัว" จากเรื่องนี้ ใครจะสายตาดีกว่ากัน
_____
7. นางสมศรี เลือกซื้อเนื้อวัวสีแดง ส่วนนางโนรี เลือกซื้อเนื้อวัวสีชมพู" ใครซื้อเนื้อวัวถูกวิธี
_____

8. "นางยาใจ ช้อตบว้าที่เนื้อกะเอี้ยคโดยให้เหตุผลว่ามีคุณภาพดี ส่วนนางวิไล ช้อตบว้าที่มีรูพรุน โดยให้เหตุผลว่า ใ้ปริมาณมากเพราะน้ำหนักเบา" เหตุผลใดถูกต้อง
-

9. ถ้านักเรียนจะเลือกช้อปลาให้ถูกวิธี นักเรียนจะช้อปลาที่มีลักษณะอย่างไร
-

แบบฝึกที่ 27

ชื่อ.....โรงเรียน.....นับถือศาสนา.....

จับ 2 นักเรียนโยนระเบิดคู่

เมื่อเวลา 8.30 น. วันที่ 14 กรกฎาคม 2530 ร.ต.อ.สราภักษ์ กิตติประวัติ หัวหน้าสายตรวจ สน.พญาไท ได้รับแจ้งจากศูนย์วิทยุรามา ว่า มีเหตุนักเรียนตีกันบริเวณด้านหน้าโรงพยาบาลนต์เซ็นจูรี ถนนพญาไท แขวงทุ่งพญาไท ไประงับเหตุพบกลุ่มนักเรียนกว่า 30 คน อยู่ทั้งบริเวณด้านหน้าและด้านหลังลานจอดรถโรงพยาบาลนต์ ซึ่งทั้งหมดอ้างว่ากำลังรอรถไปทัศนศึกษากัน แต่ก่อนหน้ามีเด็กครูมีการโยนระเบิดเข้าไปใส่พวกตนจริง แต่ไม่มีใครได้รับบาดเจ็บ ระเบิดถูกโยนมาจากรถจักรยานยนต์ซูกูกิ สีเบสสีส้มมั่งคุด หมายเลขทะเบียน 8 ง - 3237 มุ่งหน้าหนีไปทางแยกพญาไท

เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถสกัดจับกุมมีระเบิดได้อย่างรวดเร็ว 2 คน คือ นายวัฒน์ (นามสมมุติ) อายุ 17 ปี และนายภัทร (นามสมมุติ) อายุ 17 ปี ทั้งคู่เป็นนักเรียน ม.5 โรงเรียนย่านพญาไท โดยนายภัทร ให้การรับสารภาพว่า ตนเป็นผู้หนึ่งซุ่มท้ายจักรยานยนต์สาเหตุโยนระเบิดเข้าไปใส่เพราะเบกกันที่ถูกนักเรียนโรงเรียนดังกล่ารรุมทำร้าย 2 วันติด ๆ กัน ตำรวจจึงกวมกุมตัวไว้ดำเนินคดีทั้ง 2 คน

เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องข้างบนจบแล้ว ให้ตอบคำถามต่อไปนี้โดยเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษร ก ข ก หรือ ง ที่เห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. เหตุการณ์ในเรื่องนี้เกิดขึ้นตอนเวลาใด

ก. เช้า

ข. เที่ยง

ค. เย็น

ง. กลางคืน

10. เมื่อนักเรียนประสบเหตุการณ์ลักษณะนี้ นักเรียนจะปฏิบัติอย่างไรในฐานะพลเมืองดี
ก. คอส์กับคนร้าย	ข. ช่วยตำรวจจับคนร้าย
ค. จำรายละเอียดของคนร้ายแล้ว บอกตำรวจ	ง. บอกประชาชนให้ช่วยเหลือ

แบบฝึกที่ 28

ชื่อ.....โรงเรียน.....นับถือศาสนา.....

ข้าว

ข้าว เป็นอาหารหลักของคนไทย คำที่คนไทยที่คุ้นหูว่า "กินข้าวหรือยัง" นั้น ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของข้าวที่มีต่อชีวิตและสุขภาพของคนไทยเป็นอย่างมาก

ข้าวที่นิยมกินกันในหมู่คนไทยมี 2 ชนิด ชนิดแรกคือ ข้าวเจ้า ซึ่งนิยมกินกันทั่วประเทศ ชนิดที่สอง คือ ข้าวเหนียว ซึ่งนิยมกินกันในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ ข้าวทั้งสองชนิดนี้มีประโยชน์พอ ๆ กัน แต่เนื่องจากว่าข้าวเหนียวนั้น เมื่อนึ่งให้สุกแล้วอมน้ำน้อยกว่าข้าวเจ้า จึงมีเนื้อข้าวมากกว่า ผู้กินข้าวเหนียวจึงรู้สึกอิ่มและแน่นท้องมากกว่ากินข้าวเจ้าในปริมาณที่เท่ากัน

ข้าวที่เก็บเกี่ยวมาจากคันชาวนั้น เรียกว่าข้าวเปลือก นิยมใช้เลี้ยงสัตว์ เช่น เป็ด ไก่ เป็นต้น คนไม่สามารถกินข้าวเปลือกได้ เพราะเปลือกแข็งมาก จึงต้องมีการเอาเปลือกข้าวออก ซึ่งมี 2 วิธี

วิธีที่ 1 ใช้ครกตำข้าว แยกเปลือกข้าวออกจากเมล็ดข้าวแล้วใช้กระตมหรือภาคแบบผัดข้าว เพื่อแยกเปลือกออกไปจากข้าว วิธีนี้ยังใช้กันอยู่ในชนบท ข้าวที่ได้จะมีคุณภาพดี เรียกว่าข้าวซ้อมมือ ซึ่งมีประโยชน์กว่าข้าวสีขาว

วิธีที่ 2 ใช้เครื่องจักรสีข้าว ถ้าสีเอาเฉพาะเปลือกออกไป ก็จะได้ข้าวมีลักษณะสีน้ำตาลปนแดง ซึ่งเรียกว่าข้าวกล้องหรือข้าวอนาแมย์ นิยมให้นักโภชนาการกิน ข้าวชนิดนี้ จะมีลักษณะและคุณประโยชน์เหมือนข้าวซ้อมมือ แต่ถ้าข้าวถูกขัดสีโดยเครื่องจักรจนมีสีขาว ข้าวชนิดนี้ จะเรียกว่า ข้าวขาว ซึ่งมีประโยชน์น้อยกว่าข้าวซ้อมมือหรือข้าวกล้อง เพราะส่วนของอาหารบางอย่างที่อยู่รอบ ๆ เมล็ดข้าวได้ถูกขัดออกไปจนหมด จะเหลือแต่แต่แป้งที่มียูนิในข้าวเท่านั้น

วิธีการหุงข้าวที่ถูกต้องคือ การหุงข้าวแบบไม่แช่น้ำ หรือจะใช้วิธีนึ่งให้สุกก็ได้

นอกจากข้าวเจ้าและข้าวเหนียวแล้ว ข้าวที่นิยมกินกันในหลายประเทศ เช่น ประเทศในทวีปยุโรปและอเมริกา ก็คือ ข้าวสาลี ซึ่งแปรรูปมาเป็นแป้งสาลีแล้วนำมาทำเป็นขนมปังชนิดต่าง ๆ เพื่อเป็นอาหารประจำวัน

เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องนี้จบแล้วให้อ่านคำถามต่อไปนี้ให้เข้าใจแล้วตอบให้ถูกต้องที่สุด

1. เพราะเหตุใดข้าวจึงเป็นอาหารหลักของคนไทย
_____
2. คนในทวีปยุโรปรับประทานอะไรเป็นอาหารประจำวัน
_____
3. "ถ้านาย ก เป็นคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยกำเนิด" นักเรียนคิดว่า นาย ก น่าจะรับประทานข้าวชนิดใด
_____
4. เพราะเหตุใดคนกินข้าวเหนียวจึงอึดและแน่นท้องมากกว่าข้าวเจ้า
_____
5. ถ้านักเรียนเลี้ยงไก่โดยไม่ใช้อาหารไก่ซึ่งมีขายตามท้องตลาด นักเรียนจะใช้สิ่งใด
_____
6. "นายดำใช้ครกตำข้าวแล้วใช้กระตังผัดข้าว เพื่อแยกเปลือกออก" ข้าวที่นายดำผัดได้ เรียกว่าอย่างไร
_____

7. "นายสี กระทบความผิด เาถกพิพากษาสั่งจำคุก 5 ปี" ในระหว่างที่นายสีอยู่ในคุก นายสีกินข้าวที่มีลักษณะอย่างไร

---

8. เพราะเหตุใดข้าวขาวจึงมีประโยชน์น้อยกว่าข้าวอุนามัย

---

9. "นางคิมหุงข้าวแล้วรินน้ำข้าวให้สุนัขกิน ส่วนนางสมศรีหุงข้าวโดยวิธีนี้" ใครหุงข้าวถูกวิธี

แบบฝึกที่ 29

ชื่อ.....โรงเรียน.....นับถือศาสนา.....

"หาญ" ตั้งปิดป่า 5 จังหวัด

พลเอกหาญ สีนานนท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้ให้สัมภาษณ์ ผู้สื่อข่าวที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เมื่อเวลา 19.30 น. วันที่ 7 กรกฎาคม นี้ว่า การที่ทางกองทัพบกเรียกร้องให้ปิดป่าเพื่อหยุดการทำลายป่าในภาคอีสานนั้น ตนเองก็เห็นด้วย แต่ยังไม่มีความแน่ใจเพียงพอที่จะปิดป่าสัมปทานได้ นอกจากคณะรัฐมนตรีจะมีมติออกมาแล้วว่า ให้ปิดสัมปทานไปทั่วประเทศ อย่างไรก็ตามเองกำลังจะทำหนังสือถึงมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เพื่อขออาจารย์และนักศึกษาแต่งตั้งเป็นกรรมการไปหาข้อมูล การทำไม้ในป่าสัมปทานที่ภาคอีสานทั้งหมด เพื่อตรวจสอบดูว่า มีการทำลายป่าและผิดเงื่อนไขหรือไม่ ถ้าพบว่าที่ใดผิดก็ปิดทันที

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์กล่าวว่า ขณะนี้การทำลายป่าได้ลดลงไปจากเดิมมาก เพราะประชาชนและเจ้าหน้าที่โดยเฉพาะตำรวจป่าไม้มีความตื่นตัวและเห็นความจำเป็นของป่ามากขึ้น จนพ่อค้าได้พากันบ่นมากกว่า เอาไม้ออกจากป่าได้ยากมาก ก่อนหน้านี้กำลังจะสั่งปิดสัมปทานป่าใหญ่แห่งหนึ่ง ซึ่งเป็นของบริษัทเอื้อวิทยาพาณิชย์ ในปารอยต่อ 5 จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพราะบริษัทดังกล่าวได้ลักลอบตัดไม้บริเวณท้องห้ามออกมา โดยอ้างว่าเป็นไม้ในป่าสัมปทาน ซึ่งขณะนี้กำลังรอหลักฐานจากกรมป่าไม้อยู่

เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องข้างบนจบแล้ว ให้ตอบคำถามต่อไปนี้โดยเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) กับตัวอักษร ก ข ค หรือ ง ที่เห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. พลเอกหาญ สีนานนท์ ให้สัมภาษณ์ผู้สื่อข่าวเวลาใด

ก. เช้า

ข. กลางวัน

ค. เย็น

ง. กลางคืน

2. การเตรียมการสั่งปิดป่า 5 จังหวัดนั้น หมายถึงจังหวัดในภาคใด
  - ก. ภาคกลาง
  - ข. ภาคเหนือ
  - ค. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
  - ง. ภาคใต้
3. เหตุใดจึงต้องมีการเตรียมการสั่งปิดป่า
  - ก. ป่าไม้เป็นทรัพยากรที่สำคัญ
  - ข. ป่าไม้ช่วยให้ฝนตก
  - ค. ป่าไม้ป้องกันน้ำท่วม
  - ง. ป่าไม้ถูกทำลาย
4. ชื่อใดไม่เข้าพวก
  - ก. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
  - ข. ตำรวจป่าไม้
  - ค. กรมป่าไม้
  - ง. บริษัทสัมปทานป่าไม้
5. จากเรื่อง หล่อกหาญ ลีลานนท์ มีความต้องการอย่างไร
  - ก. ให้ขึ้น ศึกษาออกสำรวจ
  - ข. ให้ตำรวจจับพ่อค้าไม้
  - ค. ให้ประชาชนร่วมมือ
  - ง. ให้หยุดการลักลอบตัดไม้
6. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความเห็นด้วยกับกองทัพบกในเรื่องใด
  - ก. ให้คณะรัฐมนตรีมีมติ
  - ข. ให้มีการสำรวจป่าไม้
  - ค. ให้ปิดป่าในภาคอีสาน
  - ง. จับพ่อค้าไม้เถื่อน
7. ในปัจจุบันการทำลายป่าลดลงไปจากเดิมมาก เพราะเหตุใด
  - ก. พ่อค้าไม้กลัวถูกจับ
  - ข. พ่อค้าไม้เห็นความสำคัญของป่า
  - ค. ประชาชนและตำรวจได้รับสัมปทาน
  - ง. ประชาชนและตำรวจเห็นความสำคัญของป่า
8. การทำลายป่า มีลักษณะอย่างไร
  - ก. การตัดไม้ขนาดเล็ก
  - ข. การตัดไม้ขนาดใหญ่
  - ค. การตัดไม้นอกเขตสัมปทาน
  - ง. การตัดไม้นอกฤดูกาล

9. ป่ารอยต่อ 5 จังหวัด มีลักษณะตรงกับข้อใด
ก. 5 จังหวัดอยู่ในป่า	ข. ป่ามีเขตติดต่อกัน 5 จังหวัด
ค. 5 จังหวัดมีป่าที่ดูแลป่า	ง. การพัฒนาป่าเป็นหน้าที่ของ 5 จังหวัด
10. เพราะเหตุใดบริษัทเออีวิทยาพาณิชย์จึงยังไม่ถูกล้มเลิก
ก. บริษัทไม่เคยทำผิดมาก่อน	ข. บริษัทได้รับสัมปทานถูกต้อง
ค. หลักฐานการดำเนินคดียังมีไม่ครบ	ง. หลักฐานการทำผิดยังไม่แน่ชัด

แบบฝึกที่ 30

ชื่อ.....โรงเรียน.....นับถือศาสนา.....

ผัก

ผักในที่นี้หมายถึง ส่วนของพืช ได้แก่ ใบ ผัก ราก ผล เมล็ด ดอก ฯลฯ ที่กินเป็นอาหารคน ผักเป็นแหล่งของวิตามินและเกลือแร่และยังให้ประโยชน์ในด้านการช่วยย่อย ผักที่มีกากมากช่วยระบายท้อง จึงควรรับประทานผักทุกมือ สี กลิ่น รส ต่าง ๆ กันของผักเพิ่มความน่ากินของอาหาร

ผักใบเขียวมีวิตามินซีมาก เช่น พริกหยวก มะรุม ดอกกะหล่ำ กระหล่ำปี มะเขือเทศ เป็นต้น ในขณะที่กำลังเจริญเติบโตพืชจะสร้างวิตามินซีขึ้น วิตามินซีจึงอยู่ในผักที่กำลังจะงอก เช่น ถั่วงอก และมีส่วนมากในส่วนยอดของผัก เช่น ยอดมะม่วง ยอดกระถิน และยอดแค วิตามินซีมีในใบอ่อนมากกว่าใบแก่ วิตามินซีในผักอยู่ที่ใบมากกว่าอยู่ที่ก้าน ก้านจะนำมารอบกว่าใบแต่ให้วิตามินซีน้อยกว่า แสงสว่างมีผลต่อวิตามินซีในผัก มะเขือเทศที่ถูกแดดมีวิตามินซีมากกว่าที่ปลูกในร่ม ผักส่วนใหญ่มีวิตามินบีหนึ่งน้อย แต่วิตามินบีสองปานกลาง การกินผักหลายชนิดอย่างสม่ำเสมอช่วยให้ได้วิตามินบีสองเพียงพอ โปรตีนมีในผักน้อยมาก เช่น ใบโหระขามีโปรตีนร้อยละ 4.8 ดังนั้น ผักจึงไม่เป็นแหล่งโปรตีนที่สำคัญ ผักส่วนใหญ่แทบไม่มีไขมันเลย ผักที่มีไขมันมากเป็นทีเกาะกัมแต่ใบยอดและสตอเท่านั้น การโบไฮเดรตที่อยู่ในผักได้แก่ แป้ง น้ำตาลและเซลลูโลส เซลลูโลสเป็นโครงสร้างของผักมากที่สุดที่เปลือก ใบและก้านของผัก ร่างกายของเราไม่สามารถย่อยเซลลูโลสได้ เหลือแต่กากช่วยกระตุ้นให้ลำไส้ใหญ่บีบตัวเป็นการป้องกันท้องผูก

ผักทุกชนิดมีน้ำเป็นส่วนประกอบที่สำคัญ เช่น แตงกวา พักเขียว บวบ และน้ำเต้า ผักที่มีน้ำค่อนข้างน้อย ได้แก่ ผักประเภทหัว เช่น มันเทศ มันสำปะหลัง เป็นต้น

ผักใบเขียวที่มีกากมากจะให้พลังงานต่ำ ผู้ที่ลดความอ้วนและผู้ที่ต้องการกินอาหารที่มีพลังงานต่ำ จึงสามารถกินผักประเภทที่มีน้ำมากหรือผักใบเขียวโดยไม่จำกัดปริมาณ

การเลือกซื้อผักต้องคำนึงถึงความสะดวกและความอ่อนแก่ ผักใบเขียวทุกชนิดดีที่สุด เมื่อสด เมื่อปล่อยทิ้งไว้จะเสียน้ำ รสชาติเปลี่ยนไปไม่หวานกรอบและเสียคุณค่าทางโภชนาการ ผักที่มีรอบข้างจะเสียง่าย ผักบางอย่างจะอร่อยเมื่อยังอ่อน เช่น ยอดกระถิน ผักบุ้ง เป็นต้น ผักบางประเภท ประเภทหัวและรากจะเก็บไว้ได้นานกว่าที่ยังอ่อน ได้แก่ หอมหัวใหญ่ แผลอกมัน เป็นต้น

เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องจบแล้วให้อ่านคำถามต่อไปนี้ให้เข้าใจแล้วตอบให้ถูกต้องที่สุด

1. นายสุพจน์ห้องผูกเสมอ ส่วนนายสุนทรระบบขับถ่ายระบายท้องดี แสดงว่า นายสุพจน์ขาดอาหารประเภทใด

---

2. สีของผักมีประโยชน์อย่างไร

---

3. "นางดำและนางขาว ต้องการซื้อผักที่มีวิตามินซีมาก ๆ นางดำไปซื้อมะเขือเทศมากิน ส่วนนางขาวซื้อมันเทศมากิน" ใครซื้อผักได้ถูกต้องตรงความต้องการ

---

4. "นายบุญชอบกินใบคะน้า ส่วนนายมีชอบกินก้านคะน้า" ใครจะได้วิตามินซีมากกว่ากัน

---

5. ถ้านักเรียนต้องการได้รับไขมันจากผัก นักเรียนจะกินผักอะไร

---

6. โครงสร้างของผักหรือเชตดูโลส มีประโยชน์อย่างไร

---

7. "นางคุ่มและนางสมทรง หวังการลดความอ้วน นางคุ่มจะกินเนื้อสัตว์เป็นประจำ ส่วนนางสมทรงจะกินผักใบสีเขียวเป็นประจำ" ใกรปฏิบัติได้ถูกต้องตามความต้องการ
-
8. ผักที่มีน้ำน้อย คือผักประเภทใด
-
9. ถ้านักเรียนต้องการซื้อผักให้ได้คุณค่าทางโภชนาการ นักเรียนจะซื้อผักที่มีลักษณะอย่างไร
-

ภาคผนวก ก

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มที่เรียนภาษาไทย
เพียงภาษาเดียวก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการอ่าน

ก. แสดงค่าความแตกต่างและค่าแตกต่างกำลังสองของนักเรียนที่เรียนภาษาไทย
เพียงภาษาเดียวเป็นรายคน

เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	D ²
1	12	20	8	64
2	16	28	12	144
3	14	20	6	36
4	26	39	13	169
5	47	33	-14	196
6	23	28	5	25
7	43	49	6	36
8	32	40	8	64
9	44	49	5	25
10	37	44	7	49
11	17	27	10	100
12	35	40	5	25
13	38	38	0	0
14	32	37	5	25
15	35	36	1	1
16	41	42	1	1
17	17	30	13	169
18	43	47	4	16

เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	D ²
19	34	38	4	16
20	36	38	2	4
21	34	44	10	100
22	16	30	14	196
23	42	48	6	36
24	40	43	3	9
25	41	48	7	49
26	48	47	-1	1
27	20	30	10	100
28	26	30	4	16
29	40	47	7	49
30	33	46	13	169

ข. การหาค่า t ตามสูตร
$$t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{N\Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{N - 1}}}$$

เมื่อ $N = 30$

$df = 29$

$t = 6.1385$

$\Sigma D = 179$

$\Sigma D^2 = 1890$

ค่า t ที่ .01 จากตาราง = 2.462

2. เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการอ่าน

ก. แสดงค่าแตกต่างและค่าแตกต่างกำลังสองของนักเรียนที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับ

เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	D ²
1	19	30	11	121
2	26	31	5	25
3	28	31	3	9
4	23	30	7	49
5	33	43	10	100
6	27	40	13	169
7	29	35	6	36
8	34	41	7	49
9	32	40	8	64
10	47	33	-14	196
11	27	40	13	169
12	22	40	18	324
13	26	30	4	16
14	25	30	5	25
15	42	42	0	0
16	35	40	5	25
17	12	32	10	100
18	47	51	4	16

เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	D ²
19	10	26	16	256
20	38	24	-14	196
21	18	28	10	100
22	27	35	8	64
23	27	35	8	64
24	39	50	11	121
25	27	13	-14	196
26	19	29	10	100
27	20	28	8	64
28	25	34	9	81
29	25	36	11	121
30	30	37	7	49

ข. การหาค่า t ตามสูตร
$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N\sum D^2 - (\sum D)^2}{N - 1}}}$$

เมื่อ $N = 30$

$df = 29$

$t = 6.4770$

$\sum D = 227$

$\sum D^2 = 2905$

ค่า t ที่ .01 จากตาราง = 2.462

3. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มที่เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียว กับ กลุ่มที่เรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับ ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการอ่าน โดย การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA)

	กลุ่มที่เรียนภาษาไทยเพียง ภาษาเดียว		กลุ่มที่เรียนทั้งภาษาไทยและ ภาษาอาหรับ		รวม	
	ก่อนทดสอบ (Y)	หลังทดสอบ (X)	ก่อนทดสอบ (Y)	หลังทดสอบ (X)	(X)	(Y)
( )	962	1136	839	1034	1801	2170
( ) ²	34192	45142	25741	37356	59933	82498
	38722		29946		68668	

$$N = n_1 + n_2 = 30 + 30 = 60$$

$$(1) \quad \Sigma BS_y = 1801$$

$$(2) \quad \Sigma BS_y^2 = [BS_y] = 59933$$

$$(3) \quad \frac{(\Sigma BS_y)^2}{N} = [Y] = \frac{(1801)^2}{60} = 54060.02$$

$$(4) \quad \sum_{i=1}^k \frac{(B_y)^2}{n} = [B_y] = \frac{(962)^2}{30} + \frac{(839)^2}{30} = 54312.16$$

$$(5) \quad \Sigma BS_x = 2170$$

- (6) $\Sigma BS_x^2 = [BS_x] = 82498$
- (7) $\frac{(\Sigma BS_x)^2}{N} = [X] = \frac{(2170)^2}{60} = 78481.67$
- (8) $\sum_{i=1}^k \frac{(\Sigma B_x)^2}{n} = [B_x] = \frac{(1136)^2}{30} + \frac{(1034)^2}{30} = 78655.06$
- (9) $\Sigma BS_y \cdot BS_x = [BS_{xy}] = 68668$
- (10) $\frac{(\Sigma BS_y)(\Sigma BS_x)}{N} = [XY] = \frac{(1801)(2170)}{60} = 65136.17$
- (11) $\sum_{i=1}^k \frac{(\Sigma B_y)(\Sigma B_x)}{n} = [B_{xy}] = \frac{(962)(1136)}{30} + \frac{(839)(1034)}{30}$
 $= 65345.26$
- (12) $T_{yy} = [BS_y] - [Y] = 59933 - 54060.02 = 5872.98$
- (13) $B_{yy} = [B_y] - [Y] = 54312.16 - 54060.02 = 252.15$
- (14) $S_{yy} = [BS_y] - [B_y] = 59933 - 54312.16 = 5620.83$
- (15) $T_{xx} = [BS_x] - [X] = 82498 - 78481.67 = 4016.33$
- (16) $B_{xx} = [B_x] - [X] = 78655.06 - 78481.67 = 173.40$
- (17) $S_{xx} = [BS_x] - [B_x] = 82498 - 78655.06 = 3842.93$
- (18) $T_{xy} = [BS_{xy}] - [XY] = 68668 - 65136.17 = 3531.83$
- (19) $B_{xy} = [B_{xy}] - [XY] = 65345.26 - 65136.17 = 209.10$
- (20) $S_{xy} = [BS_{xy}] - [B_{xy}] = 68668 - 65345.26 = 3322.73$

$$(21) \quad T_{adj} = T_{yy} - \frac{(T_{xy})^2}{T_{xx}} = 5872.98 - \frac{(3531.83)^2}{4016.33} = 2767.20$$

$$(22) \quad S_{adj} = S_{yy} - \frac{(S_{xy})^2}{S_{xx}} = 5620.83 - \frac{(3322.73)^2}{3842.93} = 2747.88$$

$$(23) \quad B_{adj} = T_{adj} - S_{adj} = 2767.20 - 2747.88 = 19.32$$

แหล่งข้อมูล	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	$B_{adj} = 19.32$	$K - 1 = 1$	$MS_{B_{adj}} = 19.32$	0.40
ภายในกลุ่ม	$S_{adj} = 2747.88$	$N - K - 1 = 57$	$MS_{S_{adj}} = 48.21$	
รวม	$T_{adj} = 2767.20$	$N - 2 = 58$		

$$df \ 1 = 1 \quad df \ 2 = 57$$

ค่า t ที่ .05 จากตาราง = 4.02